

การศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจในตนเอง
โดยใช้กลวิธีด้านปัญญาและกลวิธีทดแทน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

วิทยานิพนธ์
ของ
จิตตาภรณ์ บุญมี

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
กรกฎาคม 2561
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

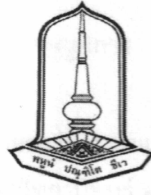

การศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจในตนเอง
โดยใช้กลวิธีด้านปัญญาและกลวิธีทดแทน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

วิทยานิพนธ์
ของ
จิตตาภักดิ์ บุญมี

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
กรกฎาคม 2561
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนางสาวจิตตาภัทร์ บุญมี
แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร.กันยารัตน์ สอนสุภาพ) (กรรมการบัณฑิตศึกษาประจำคณะ)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.ประสงค์ สายหงษ์) (อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก)

..... กรรมการ
(รศ.ดร.ประสัท เนืองเฉลิม) (กรรมการบัณฑิตศึกษาประจำคณะ)

..... กรรมการ
(ผศ.ดร.สมาน เอกพิมพ์) (ผู้ทรงคุณวุฒิ)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

.....
(รศ.ดร.พชรวิทย์ จันทรศิริสร)
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

.....
(ผศ.ดร.กริสน์ ชัยมูล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 31 เดือน ๑๑ พ.ศ. 2561

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจาก อาจารย์ ดร.ประสงค์ สายหงษ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร.กันยารัตน์ สอนสุภาพ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ประสาธน์ เนิ่งเฉลิม กรรมการสอบและ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมาน เอกพิมพ์ กรรมการสอบ/ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ตลอดจนช่วยตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตั้งแต่ต้นจนสำเร็จ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ เป็นอย่างสูงยิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาหลักสูตรและการสอนและคณาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคามทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และให้คำแนะนำสั่งสอนตลอดช่วงเวลา ที่ทำการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ นายเอกวิทย์ อำนวย นางชฎาภรณ์ อินทร์ยา นางสาวกรวรรณ ชุมชิต นางสาวพิศณชนก ยันตะบุศย์ และนางลัดดาวัลย์ บุญเรือง ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแก้ไข ปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบพระคุณนายพนต วัฒนา ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนบัวขาว สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ คณะครูทุกท่านที่ได้กรุณาให้ความร่วมมือและชี้แนะให้ความอนุเคราะห์ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ให้การสนับสนุนและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยเสมอมา ส่งผลให้งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จ ลุล่วงไปได้ด้วยดีและขอขอบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบัวขาวที่ได้ให้ความร่วมมือในการ วิจัยจนเสร็จสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อสะอาด บุญมี คุณแม่ไหม บุญมี ขอขอบคุณพี่น้องญาติมิตร ทุกท่านที่ให้การส่งเสริมสนับสนุนช่วยเหลือและเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยด้วยดีมาโดยตลอด

คุณค่าและประโยชน์ของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณมารดาบิดา ผู้ให้กำเนิดและให้การอบรมสั่งสอนเอื้ออาทรตลอดมา และขอเทิดทูนพระคุณบูรพาจารย์ผู้ประสิทธิ์ ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัย ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่าน

จิตตาภรณ์ บุญมี

ชื่อเรื่อง	การศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจในตนเอง โดยใช้กลวิธีด้านปัญญาและกลวิธีทดแทนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
ผู้วิจัย	นางสาวจิตตาภัทร์ บุญมี
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร.ประสงค์ สายหงษ์
ปริญญา	กศ.ม. สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปีที่พิมพ์ 2561

บทคัดย่อ

ทักษะการพูดมีความสำคัญอย่างยิ่งในการติดต่อสื่อสารในยุคปัจจุบัน เป็นพื้นฐานในการสร้างความสัมพันธ์ในชุมชนและนานาชาติ ตลอดจนมีความสำคัญในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ วัฒนธรรม ข้อมูล ข่าวสาร การแสวงหาความรู้และการประกอบอาชีพ การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย

- 1) เพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการพูดด้วยกลวิธีด้านปัญญาและกลวิธีทดแทนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70
- 2) เพื่อศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการพูดด้วยกลวิธีด้านปัญญาและกลวิธีทดแทน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
- 3) เพื่อศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนรู้ด้วยกลวิธีด้านปัญญาและกลวิธีทดแทน
- 4) เพื่อศึกษาความมั่นใจในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนรู้ด้วยกลวิธีด้านปัญญาและกลวิธีทดแทน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/7 โรงเรียนบัวขาว จำนวน 46 คน จัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีด้านปัญญาและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/8 โรงเรียนบัวขาว จำนวน 46 คน จัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีทดแทนซึ่งกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีด้านปัญญาจำนวน 8 แผน แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีทดแทนจำนวน 8 แผน แบบทดสอบทักษะการพูด และแบบสอบถามความมั่นใจในตนเอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t – test (Independent)

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดด้วยกลวิธีด้านปัญญาและกลวิธีทดแทนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.34/74.02 และ 76.16/73.70 ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้
2. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดด้วยกลวิธีด้านปัญญาและกลวิธีทดแทนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6023 และ 0.5953 ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดด้วยกลวิธีด้านปัญญาและกลวิธีทดแทนมีทักษะทางการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีด้านปัญญาและกลวิธีทดแทนมีความมั่นใจในตนเองสูงกว่าก่อนเรียน

โดยสรุปการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีด้านปัญญาและกลวิธีทดแทนสามารถพัฒนาทักษะการพูดและความมั่นใจในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศสามารถนำไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดและปรับใช้กับทักษะอื่นๆ ได้

TITLE	A Studying of English Speaking Skills and Self Confidence Using Cognitive Strategies and Compensation Strategies of Matthayom Suksa 4 Students		
AUTHOR	Miss Jittapat Boonmee		
ADVISOR	Dr. Prasong Saihong		
DEGREE	M.Ed.	MAJOR	Curriculum and Instruction
UNIVERSITY	Maharakham	University	DATE 2018

ABSTRACT

Studying a foreign language is necessary for daily life. It helps increasing one's communication skills and future more on future opportunities further education and employment. This study aimed to 1) to develop learning activities that promote English speaking skills with the instructional plans using Cognitive Strategies and Compensation Strategies of Matthayom Suksa 4 students that meet the established efficiency criterion of 70/70 2) to study learning activities that promote English speaking skills with the instructional plans using Cognitive Strategies and Compensation Strategies of Matthayom Suksa 4 students 3) to study Matthayom Suksa 4 students' English speaking skills using Cognitive Strategies and Compensation Strategies 4) to study Matthayom Suksa 4 students' Self Confidence using Cognitive Strategies and Compensation Strategies. The sample consisted of two groups : 46 Matthayom Suksa 4 students at Buakhao School using the Cognitive Strategies, and 46 Matthayom Suksa 4 students of the same school using Compensation Strategies. The subjects for both groups were obtained by using cluster random sampling. The instruments used for collecting the data were 8 instructional plans using the Cognitive Strategies and the other 8 instructional plans using Compensation Strategies; an English speaking test and questionnaire on self confidence in speaking English. The statistics used for analyzing the collected data were percentage, mean and standard deviation.

The results of the study were as follows:

1. The efficiency indices of the instructional plans for developing speaking skills of Matthayom Suksa 4 students using the Cognitive Strategies and Compensation

Strategies were 76.34/74.02 and 76.16/73.70, respectively; which were higher than the established criterion.

2. The effectiveness indices of the English speaking instructional plans using the Cognitive Strategies and Compensation Strategies were 0.6023 and 0.5953, respectively.

3. Matthayom Suksa 4 students who learned by using the Cognitive Strategies and Compensation Strategies have English speaking skills after learning was higher than before learning statistically significant difference at the level of .05.

4. Matthayom Suksa 4 students who learned by using the Cognitive Strategies and Compensation Strategies have higher self confidence in English speaking than before learning.

In conclusion, the learning activities based on Cognitive Strategies were effective in improving student performance in English speaking skills and their self confidence in English speaking. These strategies can then be used to develop successful English speaking programs and can be applied to other areas of language learning.

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	3
	ขอบเขตของการวิจัย	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
	หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้	
	ภาษาต่างประเทศ	7
	กลวิธีการเรียนรู้	13
	กลวิธีด้านปัญญา	15
	กลวิธีทดแทน	21
	ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	24
	ความมั่นใจในตนเอง	43
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	45
	งานวิจัยในประเทศ	45
	งานวิจัยต่างประเทศ	48
3	วิธีดำเนินการวิจัย	51
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	51
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	51
	การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ	52
	ขั้นตอนดำเนินการวิจัย	62
	การจัดกระทำกับข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	64
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	64
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	68
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	68
	ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	68
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	69

5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	83
ความมุ่งหมายของการวิจัย	83
สรุปผล	83
อภิปรายผล	84
ข้อเสนอแนะ	87
 บรรณานุกรม	 89
 ภาคผนวก	 96
ภาคผนวก ก ตัวอย่างแผนการเรียนรู้	97
ภาคผนวก ข แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษและแบบสอบถามความมั่นใจในตนเอง	127
ภาคผนวก ค ผลการประเมินคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย	135
 ประวัติย่อของผู้วิจัย	 145

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 คำอธิบายรายวิชาและหน่วยการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	13
2 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และจุดประสงค์ การเรียนรู้และเวลาในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดด้วยกลวิธี ด้านปัญญาและกลวิธีทดแทน	52
3 แบบแผนการทดลอง Control Group Pre-test, Post-test Design	62
4 การจัดเวลาสำหรับดำเนินการทดลอง	63
5 คะแนนวัดทักษะการพูดก่อนเรียน คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ และประสิทธิภาพ ของกระบวนการ (E_1) ของคะแนนการปฏิบัติกิจกรรม ระหว่างเรียน และคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ และ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของคะแนนวัดทักษะการพูดหลังเรียนที่ได้ จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีด้านปัญญา กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	69
6 ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีด้านปัญญา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	71
7 คะแนนวัดทักษะการพูดก่อนเรียน คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ และประสิทธิภาพ ของกระบวนการ (E_1) ของคะแนนการปฏิบัติกิจกรรม ระหว่างเรียนและคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละและประสิทธิภาพ ของผลลัพธ์ (E_2) ของคะแนนวัดทักษะการพูด หลังเรียนที่ได้จากการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ด้วยกลวิธีทดแทน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	72
8 ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีทดแทน กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	74
9 ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ที่ได้จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้วยกลวิธีด้านปัญญา	75
10 ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ที่ได้จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้วยกลวิธีทดแทน	75
11 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีด้านปัญญา	79

12 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีทดแทน	80
13 ผลการเปรียบเทียบความมั่นใจในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีด้านปัญญากับกลวิธีทดแทน	80
14 แสดงผลการประเมินค่าความสอดคล้องของเนื้อหา ตัวชี้วัด จุดประสงค์ การเรียนรู้ กิจกรรมและการวัดผลประเมินผลของแผนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ด้วยกลวิธีด้านปัญญา	136
15 แสดงผลการประเมินค่าความสอดคล้องของเนื้อหา ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมและการวัดผลประเมินผลของแผนการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนา ทักษะการพูดด้วยกลวิธีทดแทน	137
16 แสดงผลการประเมินค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดทักษะ การพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	138
17 ค่าความยาก (p) และอำนาจจำแนก (B) รายข้อของข้อสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนฉบับสมบูรณ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	139
18 ค่าความยากของข้อสอบรายข้อ เฉพาะข้อสอบที่เลือกไว้ 20 ข้อ	140
19 ความแปรปรวนของคะแนนรวมของนักเรียนกลุ่มที่นำแบบทดสอบไปทดลองใช้	141
20 แสดงผลการประเมินค่าความสอดคล้องของแบบสอบถามความมั่นใจในตนเอง ของนักเรียนฉบับสมบูรณ์	143
21 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r_{xy}) และหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ ของแบบสอบถามความมั่นใจในตนเองฉบับสมบูรณ์	144

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1 การแบ่งชนิดกลวิธีการเรียนรู้ของ Rebecca L. Oxford	14
---	----

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

สังคมโลกปัจจุบัน เป็นสังคมข้อมูลข่าวสาร ความก้าวหน้า ความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ และวัฒนธรรม มีผลกระทบทั่วถึงอย่างรวดเร็ว บุคคลในสังคมต้องติดต่อกับปะเพื่อดำเนินกิจกรรมทางสังคมหรือเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ภาษาต่างประเทศจึงกลายเป็นเครื่องมืออันสำคัญยิ่งในการสื่อสารความรู้สึกรู้สึกนึกคิดเพื่อให้เกิดความเข้าใจกันและกันในการศึกษาหาข้อมูลความรู้ และถ่ายทอดวิทยาการต่าง ๆ แก่กัน ในด้านเศรษฐกิจภาษามีความจำเป็นอย่างยิ่งขึ้นในการเจรจาต่อรองด้านการค้าและการประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการรู้ภาษาต่างประเทศจะช่วยสร้างสัมพันธภาพอันดีระหว่างชนชาติไทยและชนชาติอื่น เพราะมีความเข้าใจวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละเชื้อชาติ ทำให้สามารถปฏิบัติต่อกันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544 : 1-2)

ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษประกอบไปด้วยทักษะทั้ง 4 คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทักษะทั้ง 4 จำเป็นต้องฝึกฝนแก่ผู้เรียนโดยเท่าเทียมกัน การสอนภาษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสารได้นั้น ควรพัฒนาภาษาตามวิธีธรรมชาติคือพัฒนาตามลำดับของทักษะที่ควรจะเป็นโดยเริ่มจากการฝึกทักษะฟัง-พูดก่อนแล้วจึงฝึกทักษะอ่านและเขียนดังที่ริชาร์ดและโรเจอร์ (รูปทอง กว้างสวาสดี. 2549 : 33-34 ; อ้างอิงมาจาก Richards and Rogers. 1995) กล่าวถึงการอ่านและการเขียนจะยังไม่ฝึกจนกว่าจะพูดได้

ทักษะการพูดเป็นการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ และความรู้สึกให้ผู้ฟังได้รับรู้ และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด ดังนั้น ทักษะการพูดจึงเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับมนุษย์ในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน ในการประกอบอาชีพหรือธุรกิจต่างๆ และการติดต่อสื่อสารผ่านสื่อต่างๆ เช่น การใช้โทรศัพท์ ซึ่งปัจจุบันนี้ทำได้ง่าย สะดวก รวดเร็ว และค่าใช้จ่ายถูก ทำให้คนส่วนมากนิยมการติดต่อ สื่อสารกันโดยใช้วิธีการพูดมากกว่าวิธีอื่น ซึ่งในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศนั้น ทักษะการพูด นับได้ว่าเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นมาก เพราะผู้ที่พูดได้ย่อมสามารถฟังผู้อื่นพูดได้เข้าใจและจะช่วยให้การอ่านและเขียนง่ายขึ้นด้วย (สมิตรา อังวัฒนกุล. 2539 : 167) อย่างไรก็ตามการพูดภาษาอังกฤษของคนไทยยังประสบปัญหา ถึงแม้คนไทยส่วนมากเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลถึงมหาวิทยาลัยแต่ก็ยังไม่สามารถพูดหรือสนทนากับชาวต่างประเทศได้อย่างคล่องแคล่ว ทั้งๆ ที่คร่ำเคร่งเรียนภาษาอังกฤษกันมาอย่างหนัก ตั้งแต่การอ่าน การเขียน การท่องจำ ซึ่งในอดีตเด็กจะรู้ไวยากรณ์อย่างดี รู้จักการสร้างประโยค รู้กฎของภาษาอังกฤษ อยู่ในขั้นดีแต่ก็ไม่สามารถสื่อสารกับชาวต่างชาติให้เข้าใจได้ (ประนอม

สุรัสวดี. 2539 : 56) ซึ่งการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการพูดนั้นครูจะต้องรู้จักเลือกเทคนิคใหม่ๆ ที่จะสามารถดึงดูดความสนใจให้นักเรียนอยากมีส่วนร่วมและตอบสนองเพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับได้ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นโดยผู้สอนหรือผู้ดำเนินกิจกรรมต้องตระหนักว่าการพูดทำหน้าที่ในการกระตุ้นการใช้ภาษา (Activate) ไม่ใช่หน้าที่การศึกษา (Study) ภาษาโดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกซ้อมการใช้ภาษาให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ครูและสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนสนใจ (เสาวภา ฉายะบุรกุล. 2547 : 119-120)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนบัวขาว ได้คะแนนร้อยละ 67.72 (โรงเรียนบัวขาว. 2558 : 7) ปีการศึกษา 2559 ได้คะแนนร้อยละ 66.95 (โรงเรียนบัวขาว. 2559 : 7) ซึ่งคะแนนดังกล่าว ต่ำกว่าเป้าหมายที่ทางโรงเรียนกำหนดคือร้อยละ 70 ผู้วิจัยจึงได้แลกเปลี่ยนปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนระหว่างผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษด้วยกัน พบว่ามีลักษณะปัญหาคล้ายคลึงกันคือ ขาดทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ขาดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ระหว่างการทำกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนพบว่า นักเรียนขาดกลวิธีในการเรียน ส่งผลให้ไม่สามารถกำหนดทิศทางในการเรียนของตนเองได้ ไม่มีเทคนิคในการเรียนขาดความสนใจไม่เรียนรู้และส่งผลให้มีผลการเรียนต่ำในที่สุด สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยและจัดทำยุทธศาสตร์การศึกษาของไทยพบว่ามีปัญหาด้านคุณภาพการจัดการศึกษาในทุกระดับ

กลวิธีการเรียนภาษาต่างประเทศ เป็นวิธีการที่ผู้เรียนจัดการกับภาษาใหม่ที่เรียนเพื่อให้เกิดความเข้าใจการเรียนรู้ และการเรียกกลับออกมาใช้ นอกจากนั้นกลวิธีการเรียนยังรวมถึงสิ่งที่ผู้เรียนกระทำเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่าย รวดเร็ว ผู้เรียนเกิดความสุขสนุกสนานเพลิดเพลิน และเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถกำหนดแนวทางในการเรียนด้วยตนเอง และรู้จักใช้กลวิธีการเรียนที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาความสามารถที่จะเรียนรู้ภาษาต่างประเทศกลวิธีการเรียนจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนเพราะช่วยให้สามารถเรียนรู้เนื้อหาวิชา และฝึกทักษะด้านการเรียนได้อย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ ตลอดจนเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียน และพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนด้วย ดังนั้นนอกจากผู้สอนจะต้องสอนเนื้อหาความรู้และทักษะให้แก่ผู้เรียนแล้ว ผู้สอนควรฝึกให้ผู้เรียนมีกลวิธีการเรียนที่เหมาะสม ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ได้ (กรมวิชาการ. 2546 : 1) นอกจากนี้ กลวิธีการเรียนยังเป็นเครื่องมือช่วยแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในกระบวนการเรียน ผู้เรียนจะใช้กลวิธีการเรียนต่าง ๆ ในการที่จะบรรลุถึงจุดประสงค์ปลายทางของการเรียน เพื่อให้การเรียนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (อาภาภรณ์ จินดาประเสริฐ. 2540 : 6)

กลวิธีด้านปัญญา (Cognitive strategies) เป็นกลวิธีช่วยทำให้บทเรียนเข้าใจได้ง่ายขึ้น ผ่านการฝึกฝนอย่างเป็นธรรมชาติจากสถานการณ์จริงหรือการฝึกฝนการออกเสียงและแต่งประโยคด้วยตนเองซึ่งประกอบด้วยการทำซ้ำ (Repeating) การฝึกออกเสียง (Formally practicing with sounds system) การใช้ใช้ประโยคที่มีรูปแบบตายตัวและรูปแบบทางภาษา (Recognizing and using

formulas and patterns) การรวม (Recombining) การฝึกอย่างเป็นธรรมชาติ (Practicing naturalistically) อ็อกซ์ฟอร์ด (Oxford. 1990 : 8-14)

กลวิธีทดแทน (Compensation Strategies) เป็นกลวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนผ่านข้อจำกัดในการสื่อสารได้เป็นกลวิธีที่ใช้ในกรณีที่มีความจำกัดในการสื่อสารซึ่งประกอบด้วย การเดาความหมายโดยใช้ความรู้ทางภาษาศาสตร์ (Using linguistic clues) การเดาความหมายโดยใช้ข้อมูลอื่นๆ (Using other clues) การเปลี่ยนมาใช้ภาษาแม่ (Switching to the mother tongue) การขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น (Getting help) การใช้ท่าทาง (Using mime or gesture) การหลีกเลี่ยงข้อความบางส่วนหรือทั้งหมด (Avoiding communication partially or totally) การเลือกสื่อสารเพียงบางเรื่อง (Selecting the topic) การปรับข้อความ (Adjusting or approximating the message) การสร้างคำใหม่ (Coining words) การใช้คำเหมือน (Using a circumlocution or synonym) อ็อกซ์ฟอร์ด (Oxford. 1990 : 8)

ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ได้ตระหนักถึงปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและมีความสนใจที่จะนำกลวิธีเรียนภาษาทางตรงระหว่างกลวิธีด้านปัญญาและกลวิธีทดแทนมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีเทคนิคในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งถือเป็นแนวทางที่จะช่วยให้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีกลวิธีการเรียนรู้เพื่อช่วยในการเรียนที่สามารถพึ่งตนเองได้ มีความมั่นใจในการสื่อสาร และเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของครูผู้สอนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการพูดด้วยกลวิธีด้านปัญญาและกลวิธีทดแทน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70
2. เพื่อศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการพูดด้วยกลวิธีด้านปัญญาและกลวิธีทดแทน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
3. เพื่อศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนรู้ด้วยกลวิธีด้านปัญญาและกลวิธีทดแทน
4. เพื่อศึกษาความมั่นใจในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนรู้ด้วยกลวิธีด้านปัญญาและกลวิธีทดแทน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์ – คณิตศาสตร์ ของโรงเรียนบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 358 คน มีทั้งหมด 8 ห้อง

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 92 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้หน่วยการสุ่มเป็นห้องเรียน จากนักเรียนที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แล้วจับสลากเพื่อเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ 1 คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/7 จำนวน 46 คน สอนโดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีด้านปัญญา กลุ่มตัวอย่างที่ 2 คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/8 จำนวน 46 คน สอนโดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีทดแทน

2. เนื้อหาในบทเรียนประกอบการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศสาระการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังศึกษาจากหนังสือ เอกสารตำราแหล่งวิชาการต่างๆและคู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แล้วกำหนดหน่วยการเรียนรู้ (Unit) และเรื่อง (Topic) ที่เหมาะสมกับทักษะ การพูด ประกอบด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีด้านปัญญาและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้วยกลวิธีทดแทน อย่างละ 8 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวมกลวิธีละ 24 ชั่วโมงดังต่อไปนี้

3.1 Unit 1 : Myself

Topic 1: Sports	จำนวน 1 แผน	3 ชั่วโมง
-----------------	-------------	-----------

3.2 Unit 2 : Community

Topic2 : Famous People	จำนวน 1 แผน	3 ชั่วโมง
------------------------	-------------	-----------

3.3 Unit 3 :Personal Relationship

Topic3 : Characteristics	จำนวน 1 แผน	3 ชั่วโมง
--------------------------	-------------	-----------

3.4 Unit 4 : Environment

Topic4 : Pollutions	จำนวน 1 แผน	3 ชั่วโมง
---------------------	-------------	-----------

3.5 Unit 5 : Occupation

Topic5 : Occupation Interests	จำนวน 1 แผน	3 ชั่วโมง
-------------------------------	-------------	-----------

3.6 Unit 6 : Health

Topic 6 : Food Group	จำนวน 1 แผน	3 ชั่วโมง
----------------------	-------------	-----------

3.7 Unit 7 : Travel

Topic7 : Holidays

จำนวน 1 แผน 3 ชั่วโมง

3.8 Unit 8 : Shopping

Topic8 : At the shop

จำนวน 1 แผน 3 ชั่วโมง

4. ระยะเวลาในการวิจัยคือภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษหมายถึง ความสามารถในการพูดสนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูล ให้คำแนะนำ พูดขอร้องบรรยาย อธิบายตามสถานการณ์ ตลอดจนการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ชอบและไม่ชอบ ด้วยการใช้สำนวน ภาษาพูด รูปแบบไวยากรณ์ และ คำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว สามารถสนทนาโต้ตอบด้วยสำเนียงที่เจ้าของภาษาสามารถเข้าใจได้ วัดได้จากเกณฑ์การประเมินให้คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ความเหมาะสม ความคล่องแคล่ว โครงสร้าง คำศัพท์ และการออกเสียง

2. ความมั่นใจในตนเองหมายถึง ความสามารถของตนเองในการพูดภาษาอังกฤษซึ่งสามารถ วัดได้จากแบบสังเกตการณ์ความมั่นใจในตนเองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งมีหลักเกณฑ์ดังนี้

2.1 ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา

2.2 ความเข้าใจในการพูด

2.3 ระดับความวิตกกังวลขณะอยู่ในชั้นเรียน

3. กลวิธีด้านปัญญา (Cognitive Strategies) หมายถึง กลวิธีที่พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และส่งเสริมความมั่นใจในตัวเองโดยการฝึกฝน การรับและส่งสาร การวิเคราะห์และให้เหตุผล และการสร้างโครงสร้าง เพื่อการรับและส่งข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้กลวิธีย่อย ดังต่อไปนี้

3.1 การฝึกซ้ำ (Repeating) หมายถึง กลวิธีการฝึกฝนการพูดและสร้างเสริมความมั่นใจ ในการพูดโดยการพูดคำศัพท์ วลี หรือประโยคที่มีปัญหาซ้ำๆ

3.2 การฝึกฝนอย่างเป็นธรรมชาติ (Practicing naturally) หมายถึง กลวิธีการฝึกฝน การพูดและสร้างเสริมความมั่นใจในการพูดในสถานการณ์จำลองอย่างเป็นธรรมชาติ

3.3 การรวมใหม่ (Recombining) หมายถึง กลวิธีการฝึกฝนการพูดและสร้างเสริมความมั่นใจ ในการพูดโดยพูดประโยคที่เกิดจากการนำคำ หรือวลีที่อยู่ในเนื้อเรื่องมารวมกับประโยคที่รู้จักเป็นอย่างดี

4. กลวิธีทดแทน (Compensation Strategies) หมายถึง กลวิธีการเรียนภาษาโดยใช้วิธีการเรียน แบบต่างๆ แบ่งย่อยได้ ดังนี้

4.1 การใช้ท่าทาง (Using mime or gesture) หมายถึง กลวิธีการฝึกฝนการพูดโดยใช้ การแสดงท่าทางเพื่อบ่งบอกถึงความหมายของคำที่ไม่สามารถอธิบายเป็นคำพูดได้

4.2 การเดาความหมายโดยใช้ข้อมูลอื่นๆ (Using other clues) หมายถึง กลวิธีการฝึกฝน
การพูดจากการเดาโดยใช้คำถาม

4.3 การใช้คำเหมือน (Using a circumlocution or synonym) หมายถึง กลวิธีการฝึกฝน
การพูดโดยใช้การพูดอ้อมค้อมหรือใช้คำที่มีความหมายคล้ายกันเพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจในการสื่อสาร
ได้ดียิ่งขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และความมั่นใจในตนเอง ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ใช้กลวิธีด้านปัญญาและกลวิธีทดแทนผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
ดังหัวข้อต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ
2. กลวิธีการเรียนรู้
 - 2.1 กลวิธีด้านปัญญา
 - 2.2 กลวิธีทดแทน
3. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
4. ความมั่นใจในตนเอง
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช
2551 สรุปได้ตามหัวข้อย่อยต่อไปนี้กระทรวงศึกษาธิการ (2551 : 220-243)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐานหนึ่งใน 8 กลุ่มสาระ
ที่กำหนดให้มีความรู้และกระบวนการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพ
ในการคิด และการกระทำอย่างสร้างสรรค์ ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำคัญ

1. ความสำคัญ

สังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง
ในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้
การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนัก
ถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับ
ประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่าง
ของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง
มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึง
องค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต

2. วิสัยทัศน์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศสามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์

3. คุณภาพผู้เรียน

จบมัธยมศึกษาปีที่ 6

ปฏิบัติตามคำแนะนำในคู่มือการใช้งานต่างๆ คำชี้แจง คำอธิบาย และคำบรรยาย ที่ฟังและอ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทละครสั้นถูกต้องตามหลักการอ่านอธิบายและเขียนประโยคและข้อความสัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ ที่อ่าน รวมทั้งระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่านจับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความ สรุปความ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการฟังและอ่านเรื่องที่เป็นสารคดีและบันเทิงคดีพร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว ประสบการณ์ สถานการณ์ข่าว/เหตุการณ์ประเด็นที่อยู่ในความสนใจและสื่ออย่างต่อเนื่องและเหมาะสม เลือกและใช้คำขอร้อง คำชี้แจง คำอธิบาย และให้คำแนะนำ พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริงอย่างเหมาะสมพูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง/ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ที่ฟังและอ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์อย่างมีเหตุผล

พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง/ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ เรื่องและประเด็นต่างๆ ตามความสนใจ พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ แก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง กิจกรรม ข่าว เหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ทั้งในท้องถิ่น สังคม และโลก พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

เลือกใช้ภาษาน้ำเสียงและกิริยาท่าทางเหมาะกับระดับของบุคคล เวลา โอกาส และสถานที่ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาอธิบาย/อภิปรายวิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และที่มาของขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วม แนะนำ และจัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม

อธิบาย/เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ สำนวน คำพังเพย สุภาษิตและบทกลอนของภาษาต่างประเทศและภาษาไทยวิเคราะห์/อภิปรายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิตความเชื่อ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทยและนำไปใช้อย่างมีเหตุผล

ค้นคว้า/สืบค้น บันทึก สรุป และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ
กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน
สถานศึกษาชุมชนและสังคม

ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ และสรุปความรู้/
ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/

ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น/ประเทศชาติ เป็นภาษาต่างประเทศ

มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่อง
เกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่าง
และนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทาง
ท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ
3,600-3,750 คำ (คำศัพท์ที่มีระดับการใช้แตกต่างกัน)

ใช้ประโยชน์สมและประโยชน์ข้ออื่นสื่อความหมายตามบริบทต่างๆ ในการสนทนา
ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

4. สาระการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศหมายถึงองค์ความรู้ที่เป็นสากลสำหรับผู้เรียน
ภาษาต่างประเทศ ประกอบด้วยสาระด้านภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรมภาษากับ
ความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและภาษากับความสัมพันธ์กับ ชุมชนโลกประกอบด้วย

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communication) การใช้ภาษาต่างประเทศ
ในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม (Cultures) การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรม
ของเจ้าของภาษาความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น (Connections)
การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา
แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก (Communities) การใช้
ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก
เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

5. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หมายถึง ผลการเรียนรู้
ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน เป็นมาตรฐานกลาง ซึ่งเป็นกรอบด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ และ
คุณธรรม จริยธรรมค่านิยม ที่สถานศึกษาสามารถนำไปปรับและพัฒนา เพื่อกำหนดเป็นผลการเรียนรู้

ในหลักสูตรสถานศึกษามาตรฐานการเรียนรู้เป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของผู้เรียน
อันจะนำไปสู่การจัดกระบวนการเรียนรู้และการวัดประเมินผลการเรียนรู้แบ่งออกเป็น 8 มาตรฐาน
ตามสาระทั้งสี่ดังต่อไปนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ
และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูล
ข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็น
ในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
และนำไปใช้ ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและ
วัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระ
การเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา
ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ
การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

มาตรฐานการเรียนรู้ระดับชั้น เป็นผลการเรียนที่ต้องการหรือที่คาดหวังให้เกิดขึ้น
ในตัวผู้เรียนหลังจากได้ผ่านกระบวนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศแต่ละระดับชั้น นั่นคือเมื่อจบชั้นประถม
ศึกษาปีที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นตัวบ่งชี้ผลการเรียนรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้ทั้ง 8 มาตรฐาน
ซึ่งผู้ศึกษาค้นคว้า มีความต้องการศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งมี
มาตรฐานดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ
และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ และคำชี้แจงง่ายๆ ที่ฟังและอ่าน

2. อ่านออกเสียงข้อความ นิทาน และบทร้อยกรอง (poem) สั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

3. เลือกระบุประโยคและข้อความให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง (non-text information) ที่อ่าน

4. ระบุหัวข้อเรื่อง (topic) ใจความสำคัญ (main idea) และตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนานิทาน และเรื่องสั้น

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

1. สนทนา แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรม และสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวัน

2. ใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ และคำชี้แจงตามสถานการณ์

3. พูดและเขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่างๆ อย่างเหมาะสม

4. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม

5. พูดและเขียนแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบอย่างเหมาะสม

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

1. พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรมประจำวัน ประสบการณ์ และสิ่งแวดล้อม ใกล้ตัว

2. พูดเขียน สรุปใจความสำคัญแก่นสาระ (Theme) ที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่องเหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม

3. พูดเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมหรือเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบ

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

1. ใช้ภาษาน้ำเสียง และกิริยาท่าทางสุภาพเหมาะสม ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

2. บรรยายเกี่ยวกับเทศกาลวันสำคัญ ชีวิตความเป็นอยู่และประเพณีของเจ้าของภาษา

3. เข้าร่วม จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

1. บอกความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

2. เปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลองวันสำคัญและชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษากับของไทย

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ค้นคว้า รวบรวมและสรุปข้อมูลข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูดการเขียน

สาระที่ 4 ภาษาความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน และสถานศึกษา

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า ความรู้/ข้อมูลต่างๆ จากสื่อ และแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

ตาราง 1 คำอธิบายรายวิชาและหน่วยการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

คำอธิบายรายวิชา	หน่วยการเรียนรู้
ปฏิบัติตามคำแนะนำในคู่มือการใช้งานต่างๆ อ่านออกเสียงข้อความถูกต้องตามหลักการอ่านเลือกและใช้คำขอร้องให้คำแนะนำเลือกใช้ภาษาน้ำเสียงและกิริยาท่าทางเหมาะสมกับระดับของบุคคล โอกาส และสถานที่ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาเข้าร่วม แนะนำ และจัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมอย่างเหมาะสมอธิบาย/อภิปรายเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค สำนวน สุภาษิต วิถีชีวิตความเชื่อ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทยอธิบายและเขียนประโยคและข้อความสัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงจับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความ สรุปความ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการฟังและอ่านสนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูล ขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ แสดงความคิดเห็น บรรยายความรู้สึก เกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว ประสบการณ์ สถานการณ์ข่าว/เหตุการณ์ประเด็นที่อยู่ในความสนใจใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียนใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ และสรุปความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ และเผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียน ชุมชนและท้องถิ่น/ประเทศชาติมุ่งมั่นในการทำงาน และรักความเป็นไทย	Unit 1 : Myself Topic 1 : Sports Unit 2 : Community Topic 2 : Famous People Unit 3 : Personal Relationship Topic 3 : Characteristics Unit 4 : Environment Topic 4 : Pollutions Unit 5 : Occupation Topic 5 : Occupation Interests Unit 6 : Health Topic 6 : Food Group Unit 7 : Travel Topic 7 : Holidays Unit 8 : Shopping Topic 8 : At the shop

กลวิธีการเรียนรู้

นักการศึกษาหลายท่านได้ศึกษาถึงกลวิธีการเรียนรู้และได้แบ่งประเภทของกลวิธีการเรียนรู้ไว้แตกต่างกัน ในที่นี้ ผู้วิจัยได้ยึดแนวทางกลวิธีการเรียนรู้ของ รีเบคกา ออกซ์ฟอร์ด (Rebecca L. Oxford) ซึ่งได้แบ่งกลวิธีการเรียนรู้ออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ดังนี้

ภาพประกอบ 1 การแบ่งชนิดกลวิธีการเรียนรู้ของ Rebecca L. Oxford

กลวิธีการเรียนรู้ทางตรง (Direct Strategies) หมายถึง กลวิธีที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับภาษา เป้าหมายที่ผู้เรียนเรียน ประกอบด้วยกลวิธีประเภทต่าง ๆ ดังนี้

กลวิธีด้านการจำ (Memory Strategies) เป็นกลวิธีการเรียนภาษาโดยใช้วิธีการเรียนต่างๆ ที่ช่วยให้จำข้อมูลได้ง่ายขึ้น อาทิ การเชื่อมโยงองค์ความรู้โดยการจัดประเภท การแยกหมวดหมู่ การใช้ภาพ หรือสัญลักษณ์ หรือการวาดแผนภูมิ เพื่อช่วยในการจำคำศัพท์ใหม่ โดยร้องเป็นทำนองหรือกลอน การทบทวนบทเรียน เป็นต้น

กลวิธีด้านปัญญา (Cognitive Strategies) เป็นกลวิธีที่พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และส่งเสริมความมั่นใจในตัวเองโดยการฝึกฝน การรับและส่งสาร การวิเคราะห์และให้เหตุผล และการสร้างโครงสร้างเพื่อการรับและส่งข้อมูล ใช้กลวิธีย่อย ดังต่อไปนี้

การฝึกซ้ำ (Repeating) หมายถึง กลวิธีการฝึกฝนการพูดและสร้างเสริมความมั่นใจในการพูดโดยการพูดคำศัพท์ วลี หรือประโยคที่มีปัญหาซ้ำๆ

การฝึกฝนอย่างเป็นธรรมชาติ (Practicing naturally) หมายถึง กลวิธีการฝึกฝนการพูดและสร้างเสริมความมั่นใจในการพูดในสถานการณ์จำลองอย่างเป็นธรรมชาติ

การรวมใหม่ (Recombining) หมายถึง กลวิธีการฝึกฝนการพูดและสร้างเสริมความมั่นใจในการพูดโดยพูดประโยคที่เกิดจากการนำคำ หรือวลีที่อยู่ในเนื้อเรื่องมารวมกับประโยคที่รู้จักเป็นอย่างดี

กลวิธีทดแทน (Compensation Strategies) เป็นกลวิธีการเรียนภาษาโดยใช้วิธี

การเรียนรู้แบบต่างๆ แบ่งย่อยได้ ดังนี้

การใช้ท่าทาง (Using mime or gesture) หมายถึง กลวิธีการฝึกฝนการพูดโดยใช้การแสดงท่าทางเพื่อบ่งบอกถึงความหมายของคำที่ไม่สามารถอธิบายเป็นคำพูดได้

การเดาความหมายโดยใช้ข้อมูลอื่นๆ (Using other clues) หมายถึง กลวิธีการฝึกฝนการพูดจากการเดาโดยใช้คำถาม

การใช้คำเหมือน (Using a circumlocution or synonym) หมายถึง กลวิธีการฝึกฝนการพูดโดยใช้การพูดอ้อมค้อมหรือใช้คำที่มีความหมายคล้ายกันเพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจในการสื่อสารได้ดียิ่งขึ้น

กลวิธีการเรียนรู้ทางอ้อม (Indirect Strategies) หมายถึง กลวิธีที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ภาษา แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่

กลวิธีด้านอภิปญญา (Metacognitive Strategies) เป็นกลวิธีการเรียนภาษาที่เกี่ยวข้องกับการรู้จักวิธีการเรียนเพื่อช่วยให้ตนเองประสบความสำเร็จ อาทิ การตั้งในเรียน การจัดการและวางแผนการเรียน และการประเมินการเรียนรู้อย่างตนเอง

กลวิธีด้านอารมณ์และความรู้สึก (Affective Strategies) เป็นกลวิธีการเรียนภาษาที่ครอบคลุมทัศนคติ แรงจูงใจ และค่านิยมที่มีอิทธิพลต่อการเรียนภาษา อาทิ วิธีการลดความเครียดในการเรียนภาษาของตนเอง โดยการบันทึกความรู้สึกตนเอง

กลวิธีด้านสังคม (Social Strategies) เป็นกลวิธีการเรียนภาษาโดยใช้วิธีการเรียน อาทิ การถามคำถามในสิ่งที่ตนเองไม่เข้าใจ การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น การทำงานที่ได้รับมอบหมายเป็นกลุ่ม เป็นต้น

ผู้วิจัยได้ศึกษารายละเอียดของการใช้กลวิธีการเรียนภาษาและได้ทราบว่า กลวิธีที่เหมาะสมกับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ได้แก่ กลวิธีด้านปัญญญาและกลวิธีทดแทน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. กลวิธีด้านปัญญญา

1.1 ความหมายของกลวิธีด้านปัญญญา

ชียะ (Chiya. 2004 : Web Site) ได้กล่าวถึงความหมายของกลวิธีด้านปัญญญาไว้ว่า กลวิธีด้านปัญญญาหมายถึงกลวิธีที่ช่วยให้บทเรียนเข้าใจได้ง่ายขึ้นเช่นการใช้เหตุผลการจดบันทึก การสรุปบทเรียนการทำโครงสร้างบทเรียนการจัดการข้อมูลเพื่อช่วยให้เข้าใจเนื้อหามากขึ้นการฝึกฝนอย่างเป็นธรรมชาติจากสถานการณ์จริงหรือการฝึกฝนการออกเสียงและการแต่งประโยคด้วยตนเอง

ซาโลวารา (Salovaara. 2005 : Web Site) ได้กล่าวถึงความหมายของกลวิธีด้านปัญญญาไว้ว่า กลวิธีด้านปัญญญา หมายถึง ความประพฤติทางปัญญาของผู้เรียนที่แสดงออกมาเพื่อบรรลุเป้าหมายในการเรียนหรือปฏิบัติกิจกรรมในการเรียนได้สำเร็จกลวิธีด้านปัญญญาได้รับการคิดค้นขึ้นอย่างรอบคอบโดยบุคคลผู้มีความชำนาญ นอกจากนี้ยังเป็นกลวิธีที่เกี่ยวกับการปฏิบัติและการควบคุมมากกว่าการปฏิบัติตามโดยไม่มีที่มาและไร้เหตุผล

ไรท์ (Wright. 2011 : Website) ได้กล่าวถึงความหมายของกลวิธีด้านปัญญาไว้ว่า กลวิธีด้านปัญญา หมายถึง กระบวนการที่อาศัยความมั่นใจและความสุขุมรอบคอบซึ่งอยู่ภายใต้การควบคุมโดยจิตใต้สำนึกของผู้เรียนเอง เป้าหมายในการเรียนการสอนคือการฝึกให้ผู้เรียนได้ใช้กลวิธีการเรียนการสอนด้านปัญญาที่จำเพาะ ฝึกให้ผู้เรียนสามารถระบุเงื่อนไขที่บ่งบอกว่าควรจะใช้กลวิธีเหล่านั้นหรือไม่ และฝึกให้ผู้เรียนใช้กลวิธีเหล่านั้นได้อย่างถูกต้องและสอดคล้องกัน

1.2 ความสำคัญของกลวิธีด้านปัญญา

ชียะ (Chiya. 2003 : Web Site) ได้กล่าวถึงความสำคัญของกลวิธีด้านปัญญาไว้ว่า กลวิธีด้านปัญญา เป็นกลวิธีที่สำคัญมากในการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งกลวิธีเหล่านี้มีความสำคัญต่อทักษะทางวิชาการ ยกตัวอย่างเช่นการฝึกฝนอย่างเป็นทางการด้วยระบบเสียงและการเขียน การรับรู้และการใช้สูตรและรูปแบบการรวมใหม่และการฝึกฝนอย่างเป็นธรรมชาติ ทั้งนี้ การฝึกฝนอย่างเป็นธรรมชาติเป็นกลวิธีที่สำคัญที่สุด

ซาโลวารา (Salovaara. 2005 : Web Site) ได้กล่าวถึงความสำคัญของกลวิธีด้านปัญญาไว้ว่า ในกรอบของการควบคุมตนเองในการเรียน (Self-regulated Learning) ทฤษฎีการเรียนรู้ด้านปัญญามีบทบาทมากในการสนับสนุนการควบคุมทางด้านปัญญา การควบคุมตนเองโดยใช้ปัญญาประกอบด้วยกระบวนการด้านปัญญาอื่น ๆ กลวิธีการเรียนรู้ด้านปัญญายังมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พยายามใช้ปัญญาควบคุมตนเอง กลวิธีด้านปัญญาแสดงความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการเรียนรู้ด้านปัญญาและสมรรถภาพทางวิชาการกลวิธีการเรียนรู้ด้านปัญญามีรากฐานมาจากความต้องการในการประสบความสำเร็จในการเรียน กลวิธีเหล่านี้เกี่ยวกับทักษะทางด้านปัญญาและความมุ่งมั่นตั้งใจ นอกจากนี้การใช้กลวิธีด้านปัญญาเป็นโอกาสที่ดีสำหรับผู้เรียนในการกำหนดเป้าหมายของตนเองทั้งเป้าหมายในระยะสั้นและเป้าหมายระยะยาวในการเรียนรู้ และกลวิธีร่วมที่ผู้เรียนเลือกใช้จะเป็นประโยชน์ในการบรรลุเป้าหมายเหล่านั้น อย่างไรก็ตามกลวิธีเหล่านี้สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้แต่ถ้าเป็นไปให้ผู้เรียนควรระมัดระวังในการใช้กลวิธีเหล่านี้

แซร์ (Zare. 2012 : Web Site) ได้กล่าวถึงความสำคัญของกลวิธีด้านปัญญาไว้ว่า กลวิธีด้านปัญญาเป็นกระบวนการและกิจกรรมที่ผู้เรียนนำไปใช้ในการปรับปรุงความสามารถในการเรียนรู้หรือจดเนื้อหา และการแก้ไขปัญหา โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับกิจกรรมที่ผู้เรียนใช้ในชั้นเรียน โดยเฉพาะนอกจากนี้กลวิธีด้านปัญญายังถูกจำกัดให้เป็นกิจกรรมการเรียนรู้เฉพาะด้านและเกี่ยวข้องกับจัดการโดยตรงกับการเรียนรู้เนื้อหาด้วยตัวเองของผู้เรียนมากขึ้น

1.3 ประเภทของกลวิธีด้านปัญญา

อ็อกฟอร์ด (Oxford. 1990 : 43-90) ได้กล่าวถึงประเภทของกลวิธีด้านปัญญาไว้ว่า กลวิธีด้านปัญญาถูกแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้ การฝึกฝน การรับและการส่งสารการวิเคราะห์และการให้เหตุผล การสร้างโครงสร้างเพื่อการรับและส่งข้อมูล ซึ่งจะกล่าวดังต่อไปนี้

1.3.1 การฝึกฝน (Practice) กลวิธีนี้เป็นกลวิธีแรกและอาจเป็นกลวิธีที่มีความสำคัญ

มากที่สุดในการบรรดาวิธีด้านปัญญาทั้งหมด เพราะเป็นกลวิธีที่เน้นการฝึกฝนให้เกิดทักษะ ความคล่องแคล่ว และความถูกต้องแม่นยำ ซึ่งกลวิธีนี้ประกอบด้วย 5 กลวิธีย่อย ดังนี้

1) การฝึกซ้ำ (Repeating)

แม้ว่ากลวิธีนี้อาจถูกมองว่าเป็นกลวิธีที่ไม่สร้างสรรค์ และเป็นการปฏิบัติอย่างไร้ความหมาย แต่ก็ถือได้ว่าเป็นกลวิธีที่ใช้ได้ผลอย่างยิ่งในการเรียนภาษา และมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาทุกทักษะ นอกจากนี้กลวิธีนี้ยังช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในสิ่งที่ได้เรียนอย่างลึกซึ้ง วิธีหนึ่งที่ใช้ในกลวิธีฝึกซ้ำ คือ การฟังเสียงเจ้าของภาษาในเทปอัดเสียงหลายๆ รอบ และฝึกออกเสียงตามซ้ำๆ จนเกิดความคล่องแคล่ว และออกเสียงได้ถูกต้อง ยกตัวอย่างเช่น มิลล์ตัน ฟิงรายงานข่าวเกี่ยวกับสภาพอากาศในประเทศฝรั่งเศส ในขณะที่รับประทานอาหารเช้าทุกๆ วัน และตอนนี้ มิลล์ตัน ค้นเคยกับคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศเป็นอย่างดี เขาสามารถสื่อสารเรื่องนี้ได้อย่างคล่องแคล่ว

2) การฝึกฝนอย่างเป็นทางการด้วยระบบเสียงและระบบการเขียน (Formally Practicing with Sound and Writing Systems)

กลวิธีนี้มุ่งเน้นไปที่การรับรู้เสียง (การออกเสียง และสำเนียง) มากกว่าที่จะเน้นการเข้าใจความหมาย การฝึกการรับรู้ด้วยการฟังนั้นเป็นการฝึกที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการเรียนรู้ภาษา เพราะยิ่งฟังมากเท่าใด ผู้เรียนก็ยิ่งสามารถพูดและเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการพูด ผู้เรียนจะสังเกต และฝึกฝนตามแบบที่ได้ฟัง จนสามารถพูดได้อย่างคล่องแคล่ว ถูกต้องตามหลักการออกเสียง และที่สำคัญสามารถเลียนแบบสำเนียงได้เหมือนกับสำเนียงของเจ้าของภาษาอีกด้วย ยกตัวอย่าง เช่น Leni กำลังฝึกฝนการพูดภาษาอังกฤษ และได้ทำสัญลักษณ์แสดงหงุดหงิดและการเว้นวรรคของการพูดเมื่อได้ยินเสียงจากเจ้าของภาษา ดังนี้ 'I'm terribly tired; I think I'll go and have a rest' (I'm/terribly/tired; I/think I'll / go and /have a /rest).

3) การฝึกจำ โดยการใช้สูตร และรูปแบบ (Recognizing and Using Formulas and Patterns)

การฝึกจำโดยการใช้สูตร และรูปแบบต่างๆ เป็นกลวิธีที่ส่งเสริมและพัฒนาความเข้าใจ และการสร้างข้อมูลที่ง่ายต่อการจดจำของผู้เรียนในการเรียนภาษาเป้าหมาย การใช้สูตรนั้นเป็นสิ่งที่ง่ายเพราะผู้เรียนจะต้องวิเคราะห์รายละเอียดเมื่อเรานำสูตรมาใช้ แต่ในทางตรงกันข้ามการใช้รูปแบบนั้นง่ายกว่าเพราะเพียงแค่ใส่คำที่ทำหน้าที่เหมือนกันลงไปในช่องว่างของประโยครูปแบบต่างๆ แล้วทำให้เกิดความหมายที่แตกต่างกัน ผู้สอนควรให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้สูตรและรูปแบบประโยคบ่อยๆ เพราะการฝึกบ่อยๆ จะช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจ ความเข้าใจ และคล่องแคล่วในการพูดและการเขียนประโยคต่อไปนี้เป็นตัวอย่างสูตรที่ผู้เรียนจะต้องฝึกใช้

Yes, that's right.

And what happened then?

That's not so bad.

Hey, that's great

Tell me more.

This is a funny story.

I know what you mean.

That's interesting.

นอกจากรูปแบบประโยคข้างต้น ยังมีรูปแบบประโยคที่มีประโยชน์
อีกมากมาย ดังตัวอย่างต่อไปนี้

I don't know how to.....

I would like to.....

I have.....

My name is.....

Please, where is.....

There is.....

What is.....

It's best to....

4) การรวมใหม่ (Recombining)

กลวิธีการรวมใหม่เกี่ยวข้องกับการสร้างประโยคที่มีความหมายหรือ
การแสดงข้อมูลเพิ่มเติม โดยการจัดองค์ประกอบที่เหมือนกันเข้ากันในรูปแบบใหม่ผลอาจจะสำคัญหรือ
ไร้เหตุผล แต่มักจะให้การปฏิบัติที่เป็นประโยชน์ ตัวอย่างเช่น แซม เป็นผู้เรียนภาษาเยอรมันรู้จักประโยค
ที่ใช้ในการแสดงออกที่ว่า Ich bin so gut wie Sie (ฉันเป็นคนดีเหมือนคุณ), Sie sind gut (คุณเป็นคนดี),
และ sie ist besser (เขาเป็นคนดีกว่า) แซมเรียบเรียงคำพูดเหล่านี้เข้าด้วยกันใหม่โดยใช้การเชื่อม
คำพูดว่า Sie sind gut, und ich bin so gut wie Sie, aber sie ist besser (You are good, and I
am as good as you, but she is better). Sie sind gut, und ich bin so gut wie Sie, aber sie
ist besser (คุณเป็นคนดี และฉันก็เป็นคนดีเหมือนคุณ แต่เขาเป็นคนดีกว่า)

5) การฝึกฝนอย่างเป็นธรรมชาติ (Practicing Naturalistically)

กลวิธีนี้ได้มุ่งเน้นไปที่การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริง
ซึ่งการสื่อสารอาจหมายรวมถึงทักษะทั้ง 4 ทักษะ (ฟัง พูด อ่าน เขียน) ทั้งนี้ผู้สอนมีบทบาทอย่างยิ่ง
ในการสร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะเหล่านี้ ในด้านทักษะการพูดนั้น การฝึกฝนอย่างเป็นธรรมชาติ
จะเกี่ยวข้องกับการฝึกฝนการพูดภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริง การพูดคุยกับคนอื่นในบริบท
ที่มีความเป็นกันเอง หรือเป็นธรรมชาติ จะส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการพัฒนาการสื่อสารระหว่าง
บุคคลได้อย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ยังถือได้ว่า การอาศัยอยู่ในประเทศ หรือชุมชนที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษ

ในการสื่อสาร เป็นโอกาสที่ดีสำหรับผู้เรียนในการฝึกพูดภาษาอังกฤษอย่างเป็นธรรมชาติ

1.3.2 การรับและการส่งสาร (Receiving and Sending Messages)

การรับและการส่งสารประกอบด้วยสองกลยุทธ์ คือ การรับความคิดได้อย่างรวดเร็วและใช้ข้อมูลเหล่านั้นในการรับและส่งสารดังจะกล่าวต่อไปนี้

1) การจับใจความอย่างรวดเร็ว (Getting the Idea Quickly)

กลวิธีนี้ถูกใช้เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการอ่าน ซึ่งกลวิธีนี้ส่งเสริมให้ผู้เรียนมุ่งเน้นในสิ่งที่ต้องการทำความเข้าใจ และส่งเสริมให้ผู้เรียนมองข้ามข้อมูลที่ไม่สำคัญ หรือเป็น การใช้ข้อมูลที่เหลือเหล่านั้นเป็นบริบทในการหาใจความหลักของสิ่งที่ฟังและอ่าน ซึ่งเทคนิคที่ใช้ในกลวิธีนี้คือ การฟังและการอ่านแบบคร่าวๆ (Skimming) และ การฟังและการอ่านแบบจับประเด็น (Scanning) กล่าวคือ การฟังและการอ่านแบบคร่าวๆ (Skimming) เป็นการจับใจความสำคัญจากสิ่งที่ได้ฟังและอ่าน ส่วนการฟังและการอ่านแบบจับประเด็น (Scanning) หมายถึงการจับประเด็นเฉพาะข้อมูลที่น่าสนใจจากสิ่งที่ได้ฟังและอ่าน

2) การใช้สื่อต่างๆ ช่วยในการรับและการส่งสาร (Using Resources for Receiving and Sending Messages)

กลวิธีนี้เกี่ยวข้องกับการใช้สื่อต่างๆ ในการหาความหมายของสิ่งที่ได้ยินหรืออ่าน หรือเป็นการใช้สื่อต่างๆ เพื่อสร้างข้อมูลใหม่ขึ้น ซึ่งผู้เรียนสามารถใช้พจนานุกรมศัพท์ (Dictionary) รายการศัพท์ (Word List) หรือหนังสือเรียนไวยากรณ์ (Grammar Book) เพื่อช่วยในการทำความเข้าใจสิ่งที่ได้ยินหรืออ่าน นอกจากนี้ สารานุกรม (Encyclopedia) สื่อนำเที่ยว (Travel Guide) นิตยสาร (Magazine) หรือหนังสือทั่วไป (General Book) ล้วนเป็นสื่อที่มีประโยชน์ในการใช้เป็นข้อมูลเพิ่มเติมในการทำความเข้าใจสิ่งที่ได้ยินหรือได้ฟัง

1.3.3 การวิเคราะห์และการใช้เหตุผล (Analyzing and Reasoning)

กลวิธีวิเคราะห์และการใช้เหตุผล (Analyzing and Reasoning) ประกอบด้วยกลวิธีย่อย 5 กลวิธี ซึ่งกลวิธีย่อยทั้ง 5 นี้ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้คิดอย่างมีเหตุผลในระหว่างที่ความเข้าใจเนื้อหา และในระหว่างที่ใช้กฎ โครงสร้างทางภาษา และคำศัพท์ ซึ่งกลวิธีทั้ง 5 กลวิธีมีรายละเอียดดังนี้

1) เหตุผลโดยนิรนัย (Reasoning Deductively)

กลวิธีนี้เกี่ยวข้องกับการสร้างสมมุติฐานเกี่ยวกับความหมายของสิ่งที่ได้ยิน โดยอาศัยกฎเกณฑ์ และโครงสร้างทางภาษาที่ผู้เรียนได้เรียนรู้มาแล้ว ถึงแม้ว่าผู้เรียนจะไม่เข้าใจความหมายของสิ่งที่ได้ยินทั้งหมดก็ตาม กลวิธีการใช้เหตุผลโดยนิรนัยเป็นกลวิธีที่นิยมใช้กันอย่างมาก และเป็นกลวิธีที่มีประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับการฝึกให้ผู้เรียนได้คิดอย่างมีเหตุผล ตัวอย่างเช่น Julio ได้ยินเพื่อนพูดว่า “Would you like to go to the library with me at five o’clock?” Julio เข้าใจสิ่งที่พูดได้ทันทีว่าตนเองกำลังถูกถาม และจะต้องตอบคำถามที่เพื่อนถาม ไม่ Yes ก็ No เนื่องจาก Julio จำได้

(จากสิ่งที่เคยเรียนมาแล้ว) ว่าถ้ามีกริยาช่วย would ขึ้นต้นประโยค หรือนำหน้าประธานของประโยค ประโยคนั้นต้องเป็น Yes/No Question

2) การวิเคราะห์คำพูด (Analyzing expressions)

การแยกคำ วลี ประโยค ออกเป็นส่วนๆ แล้ววิเคราะห์โครงสร้าง เป็นวิธีที่มีประโยชน์อย่างยิ่งต่อการทำความเข้าใจในการพูดภาษาอังกฤษอย่างไรก็ตาม เป็นไปไม่ได้ ที่ผู้เรียนจะสามารถวิเคราะห์โครงสร้างทุกส่วนของคำพูดที่ได้ยินในระหว่างการสนทนา แต่มีความเป็นไปได้ว่าผู้เรียนสามารถจดจำคำพูดที่ได้ยินอย่างรวดเร็วแล้วนำมาวิเคราะห์ภายหลัง ถึงแม้ว่ากลวิธีการวิเคราะห์คำพูดจะใช้ได้ดีกับทักษะการฟัง แต่กลวิธีนี้ใช้ได้ผลกับทักษะการอ่านมากกว่า เนื่องจากผู้อ่านมีเวลาในการวิเคราะห์คำ วลี ประโยค หรือบทความทั้งหมดในขณะที่อ่าน

3) การวิเคราะห์ความแตกต่าง (Analyzing Contrastively)

กลวิธีนี้เป็นกลวิธีที่ค่อนข้างง่ายและผู้เรียนส่วนใหญ่นิยมใช้กัน ซึ่งกลวิธีนี้ เป็นกลวิธีที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์หน่วยต่างๆ เช่น เสียง คำ และโครงสร้างประโยค โดยการบอกความเหมือนและความต่างระหว่างภาษาที่สองกับภาษาที่หนึ่ง นอกจากนี้ กลวิธีนี้ยังถูกใช้อย่างแพร่หลายกับผู้เรียนภาษาในระดับต้นๆ เพื่อทำความเข้าใจความหมายของสิ่งที่ได้ยินหรือสิ่งที่ได้อ่าน

4) การแปล (Translating)

การแปลเป็นกลวิธีที่เป็นประโยชน์ในระดับเริ่มต้นของการเรียนภาษา นอกจากนี้ กลวิธีนี้ยังส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภาษาของตนเองเป็นพื้นฐานในการทำความเข้าใจสิ่งที่ได้ยินหรือสิ่งที่ได้อ่านที่เป็นภาษาที่สอง อย่างไรก็ตามการแปลคำต่อคำเป็นการแปลที่ผิดหลักการ และเป็นการตีความที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งอาจทำให้ความหมายของสิ่งที่ได้ยินหรือได้อ่านเปลี่ยนไปและไม่ตรงกับสิ่งที่ผู้พูดหรือผู้เขียนต้องการที่จะสื่อ ยิ่งไปกว่านั้น การแปลยังสามารถทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาได้ช้าและไม่เป็นธรรมชาติ

5) การถ่ายโอน (Transferring)

กลวิธีการถ่ายโอน หมายถึงการประยุกต์ความรู้เก่าเพื่อนำมาสร้างเป็นความรู้หรือแนวคิดใหม่โดยการใช้ภาษาที่สอง ผู้เรียนสามารถใช้กลวิธีนี้เพื่อพัฒนาทั้ง 4 ทักษะ ทักษะฟัง ทักษะพูด ทักษะอ่าน และทักษะเขียน นอกจากนี้การถ่ายโอนยังรวมถึงการประยุกต์เอาความรู้ด้านภาษาจากภาษาที่หนึ่งมาเป็นความรู้ใหม่ในภาษาที่สอง กล่าวคือ เป็นการนำความรู้เกี่ยวกับหลักภาษาที่นำมาประยุกต์ใช้เพื่อสร้างแนวคิดใหม่ในการเรียนรู้ภาษาที่สอง อย่างไรก็ตามการถ่ายโอนจะให้ได้ผลก็ต่อเมื่อผู้เรียนได้นำเอาความรู้ด้านภาษาที่นำมาใช้กับภาษาที่สองได้อย่างสอดคล้องกัน แต่หากภาษาทั้งสองนี้ไม่สอดคล้องกัน ผู้เรียนจะเข้าใจหลักการของภาษาที่สองผิด เช่น ผู้เรียนเขียนภาษาอังกฤษผิดและทำให้ผู้อ่านไม่เข้าใจ เนื่องจากผู้เรียนเขียนภาษาอังกฤษตามหลักไวยากรณ์ไทย

1.3.4 การสร้างโครงสร้างสำหรับการป้อนข้อมูลและการส่งออกข้อมูล

(Creating Structure for Input and Output)

กลวิธีนี้เป็นอีกกลวิธีหนึ่งที่ส่งเสริมและพัฒนาทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนได้จัดการข้อมูลในภาษาที่สองให้เป็นข้อมูลตามความเข้าใจของตนเอง กล่าวคือ กลวิธีนี้ช่วยให้ผู้เรียนได้แสดงความเข้าใจเนื้อหาที่ได้อ่านและฟังโดยการเขียนและการพูด กลวิธีการสร้างโครงสร้างสำหรับการบอข้อมูลและการส่งออกข้อมูลประกอบด้วยกลวิธีย่อย 3 กลวิธี ดังนี้

1) การจดบันทึก (Taking Notes)

กลวิธีการจดบันทึกเป็นกลวิธีที่มีความสำคัญมากต่อการพัฒนาทักษะการฟังและการอ่าน ซึ่งกลวิธีนี้มุ่งเน้นความความเข้าใจในระหว่างที่ผู้เรียนฟังหรืออ่าน ผู้เรียนต้องทำความเข้าใจและจดบันทึกสิ่งที่เข้าใจลงไปบนกระดาษ ทั้งนี้ในการจดบันทึก ผู้เรียนไม่จำเป็นต้องจดทุกคำพูดและทุกตัวอักษร หากแต่ผู้เรียนต้องจดบันทึกตามความเข้าใจของตนเอง ซึ่งจะต้องอาศัยความตั้งใจในการฟังและการอ่าน

2) การสรุป (Summarizing)

กลวิธีการสรุปเป็นกลวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนเขียนสิ่งที่ได้อ่านหรือฟังขึ้นมาใหม่ตามความเข้าใจของตนเอง ซึ่งเป็นกลวิธีที่ทำหยาบมากกว่าการจดบันทึกเพราะผู้เรียนจะต้องใช้ความคิดในการพิจารณาข้อมูลที่ได้อ่านหรือได้ฟัง แล้วนำมาเรียบเรียงความคิดใหม่เป็นความเข้าใจของตนเองอย่างสังเขป ในขั้นแรกของการเรียนรู้ทางภาษา การสรุปเป็นเพียงแค่การทำให้ข้อมูลที่ได้ฟังหรือได้อ่านนั้นสั้นและกระชับลงโดยไม่คำนึงถึงความถูกต้อง และความครบถ้วนของข้อมูล แต่เมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้กลวิธีการสรุปมากขึ้น ผู้เรียนจะรู้ว่าการสรุปต้องอาศัยทักษะการคิดวิเคราะห์เพื่อแยกประเด็นสำคัญและไม่สำคัญออกจากกัน

3) การเน้นใจความ (Highlighting)

กลวิธีนี้เป็นการจับใจความสำคัญผ่านการเน้นข้อความโดยการใช้สี การใช้ตัวอักษรหนา การใช้ตัวอักษรขนาดใหญ่ การใช้ตัวอักษรเอียง การวงกลมล้อมรอบ การวาดรูปดาว เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจสิ่งที่อ่านโดยไม่ต้องอ่านข้อมูลทั้งหมด ซึ่งกลวิธีนี้เป็นกลวิธีที่ง่ายและเป็นที่ยอมรับของผู้เรียนภาษา หรือเรียนศาสตร์ด้านอื่นๆ

2. กลวิธีทดแทน

กลวิธีทดแทน (Compensation strategies) หมายถึงกลวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนผ่านข้อจำกัดในการสื่อสารได้เป็นกลวิธีที่ใช้ในกรณีมีความจำกัดในการสื่อสารที่ประกอบขึ้นจากตัวอักษรย่อ GO ดังนี้

2.1 อักษร G หมายถึงการเดาอย่างมีความหมาย (Guessing intelligently)

เป็นกลวิธีที่ช่วยในการฟังแบ่งเป็นกลวิธีย่อย 2 กลวิธีประกอบด้วย

2.1.1 การเดาความความหมายโดยใช้ความรู้ทางภาษาศาสตร์ (Using linguistic clues) เช่นในบทสนทนามีคำศัพท์คำว่าเผ็ดอร่อยหวานอาหารคำศัพท์เหล่านี้ช่วยให้ผู้เรียน เดาได้ว่าหัวข้อสนทนาเกี่ยวกับเรื่องอาหารอะไร

2.1.2 การเดาความหมายโดยใช้ข้อมูลอื่น ๆ (Using other clues) เป็นกลวิธีที่ช่วยในการฝึกฟังเช่นการใช้สีหน้าท่าทางของผู้พูดเพื่อเดาความหมาย

2.2 อักษร O หมายถึงการจัดข้อจำกัดในการฟังและพูด (Overcoming limitations in speaking and writing) ซึ่งแบ่งเป็นกลวิธีย่อย 8 กลวิธีประกอบด้วย

2.2.1 การเปลี่ยนมาใช้ภาษาแม่ (Switching to the mother tongue) หรือการพูดภาษาไทยปนอังกฤษเป็นกลวิธีที่ช่วยลดข้อจำกัดในการพูด

2.2.2 การขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น (Getting help) เป็นกลวิธีที่ช่วยลดข้อจำกัดในการพูดโดยใช้การหยุดพูดหรือการถาม

2.2.3 การใช้ท่าทาง (Using mime or gesture) เป็นกลวิธีที่ช่วยในการจัดข้อจำกัดในการพูดเช่นเมื่อผู้เรียนลืมคำว่าดีมาก ๆ ในภาษาไทยผู้เรียนใช้วิธีชูนิ้วหัวแม่มือเพื่อบอกความหมาย

2.2.4 การหลีกเลี่ยงข้อความบางส่วนหรือทั้งหมด (Avoiding communication partially or totally) เป็นกลวิธีที่ช่วยในการจัดข้อจำกัดในการพูดเช่นหลีกเลี่ยงข้อจำกัดโดยการหยุดพูดระหว่างประโยค

2.2.5 การเลือกสื่อสารเพียงบางเรื่อง (Selecting the topic) เป็นกลวิธีที่ช่วยในการจัดข้อจำกัดในการพูดผู้เรียนเลือกสนทนาในหัวข้อที่ตนสามารถพูดได้

2.2.6 การปรับข้อความ (Adjusting or approximating the message) เป็นกลวิธีที่ช่วยในการจัดข้อจำกัดในการพูดในการพูดผู้เรียนปรับข้อความให้ง่ายขึ้นหรือละข้อความบางส่วนประโยค

2.2.7 การสร้างคำใหม่ (Coining words) เป็นกลวิธีที่ช่วยในการจัดข้อจำกัดในการพูดผู้เรียนสร้างคำด้วยตนเองเมื่อไม่รู้คำศัพท์นั้น

2.2.8 การใช้คำเหมือน (Using a circumlocution or synonym) เป็นกลวิธีที่ช่วยในการจัดข้อจำกัดในการพูดเป็นการใช้คำศัพท์อื่นแทนคำศัพท์ที่ต้องการพูด

ลักษณะหลักที่กำหนดพฤติกรรมทางการเรียนภาษา

อ็อกซ์ฟอร์ด (Oxford. 1990 : 8-14) ได้กล่าวถึงรายละเอียดลักษณะพฤติกรรมของนักเรียนที่ถือว่าเป็นกลวิธีเรียนภาษาไว้ดังต่อไปนี้

1. เป็นสิ่งซึ่งช่วยให้นักเรียนเกิดความสามารถในการสื่อสารซึ่งรวมถึงการใช้ภาษาอย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ เรียบเรียงความคิดไว้อย่างต่อเนื่องและสามารถใช้กลวิธีต่างๆ เพื่อทดแทนสิ่งที่ไม่รู้

2. ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถกำหนดแนวทางในการเรียนด้วยตนเองซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาความสามารถที่จะเรียนรู้ภาษาต่างประเทศนักเรียนต้องตระหนักถึงความรับผิดชอบของตนเองที่มีต่อการเรียน

3. เปลี่ยนแปลงและเพิ่มบทบาทให้กับผู้สอนแทนที่จะเป็นผู้กำหนดและเป็นศูนย์กลาง
ในชั้นเรียนผู้สอนจะมีหน้าที่เป็นผู้ช่วยให้คำแนะนำและแนวทางประสานงานอำนวยความสะดวก
ความคิดเป็นแหล่งข้อมูลชี้ปัญหาการเปลี่ยนแปลงนี้จะทำให้บทบาทผู้สอนหลากหลายและสร้างสรรค์
ยิ่งขึ้น

4. เป็นเครื่องมือช่วยแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในกระบวนการเรียนนักเรียนจะใช้กลวิธี
การเรียนต่างๆ ในการที่จะบรรลุถึงจุดประสงค์ปลายทางของการเรียนเพื่อให้การเรียนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

5. เป็นพฤติกรรมเฉพาะเจาะจงที่นักเรียนกระทำเพื่อให้เกิดการเรียนรู้พฤติกรรมเหล่านี้
อาจจะแตกต่างกันไปในนักเรียนแต่ละคนขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายๆ อย่างเช่นลักษณะนิสัย
ของนักเรียนวิธีการเรียนแรงจูงใจความถนัด เป็นต้น

6. เป็นพฤติกรรมต่างๆ ที่ช่วยส่งเสริมการเรียนเช่นการจัดการดูแลควบคุมกระบวนการเรียน
การมีทัศนคติที่ถูกต้องต่อหน้าที่ของนักเรียนและการเรียนการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมการรู้จักจัดการ
อารมณ์ความรู้สึกต่างๆ ที่มีต่อการเรียน

7. เป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมการเรียนทั้งโดยตรงและโดยอ้อมโดยตรงคือสิ่งที่นักเรียน
กระทำเพื่อให้เกิดความเข้าใจการเรียนรู้และการเรียกภาษากลับออกมาใช้โดยอ้อมคือสิ่งซึ่งนักเรียน
กระทำเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้การเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

8. กลวิธีการเรียนภาษาต่างประเทศบางประเภทสามารถสังเกตเห็นได้แต่บางประเภท
เป็นสิ่งที่ผู้อื่นไม่สามารถจะสังเกตเห็นได้จึงเป็นการยากที่ผู้สอนจะสังเกตการณ์ใช้กลวิธีการเรียนของนักเรียน

9. เป็นสิ่งซึ่งมักจะเกิดจากการกระทำโดยตั้งใจของนักเรียนเพื่อให้เกิดผลต่อการเรียน
อย่างไรก็ตามหลังจากมีความชำนาญในการใช้กลวิธีการเรียนบางอย่างก็อาจจะถูกใช้โดยอัตโนมัติ

10. เป็นสิ่งซึ่งสอนให้นักเรียนได้ซึ่งอาจจะทำโดยการฝึกกลวิธีการเรียนให้กับนักเรียน
การฝึกนี้จะทำให้นักเรียนตระหนักถึงการใช้กลวิธีการเรียนของตนเองมากขึ้นและเกิดความชำนาญ
ในการที่จะเลือกใช้กลวิธีการเรียนที่เหมาะสม

11. เป็นสิ่งซึ่งปรับเปลี่ยนได้นักเรียนสามารถจะเลือกใช้ควบคู่กันไปจัดลำดับหรือ
รูปแบบของกลวิธีการเรียนที่ต้องการจะใช้ได้ตามความต้องการของแต่ละบุคคล

12. องค์ประกอบหลายอย่างมีอิทธิพลต่อการเลือกใช้กลวิธีการเรียนของนักเรียนเช่น
การตระหนักถึงการใช้กลวิธีการเรียนลักษณะของกิจกรรมทางภาษาอายุเพศความคาดหวังของผู้สอน
ลักษณะการเรียนบุคลิกแรงจูงใจทัศนคติต่อการเรียนจุดประสงค์ของการเรียนเชื้อชาติ

การฝึกกลวิธีการเรียนภาษาต่างประเทศมีแนวทางในการฝึกโดยสรุปดังนี้

1. นักเรียนควรทราบจุดประสงค์และประโยชน์ของการฝึกการที่นักเรียนทราบถึงจุดประสงค์
ของการฝึกจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของการฝึกและสามารถนำมาฝึกในสถานการณ์ที่เหมาะสมในโอกาส
ต่าง ๆ เป็นไปได้มาก

2. นักเรียนควรจะได้รับฝึกให้รู้จักการวางแผนด้วยตนเองว่าจะเรียนด้วยวิธีการอย่างไร

นักเรียนที่ได้รับการฝึกให้ควบคุมและประเมินการใช้กลวิธีการเรียนของตนเองมีแนวโน้มที่จะใช้กลวิธีเหล่านั้นต่อไปและจะริเริ่มการใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ถ้านักเรียนไม่ได้รับการฝึกก็จะพึ่งผู้สอนต่อไป

3. ควรจัดสอทดแทรกการฝึกให้เหมาะสมกับเนื้อหาและทักษะภาษาที่จะเรียนโดยคำนึงถึงปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนในทักษะนั้นๆ และใช้กลวิธีการเรียนเพื่อจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นจริง นักเรียนจะได้ตระหนักถึงความเกี่ยวข้องของการใช้กลวิธีเพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียน

4. การฝึกควรทำในลักษณะที่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและนักเรียนผู้สอนควรมีส่วนร่วมอยู่ในกระบวนการฝึกโดยนักเรียนสังเกตวิธีการใช้กลวิธีที่ผู้สอนแสดงให้ดูได้เลียนแบบการใช้และได้ทราบผลของการฝึกใช้

5. การฝึกควรจะมีพื้นฐานจากความสามารถทางภาษาของนักเรียนควรมีการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับกลวิธีการเรียนที่นักเรียนใช้ซึ่งจะทำให้ผู้ฝึกสามารถเน้นการฝึกให้ตรงกับความต้องการของนักเรียน

สรุปได้ว่า กลวิธีการเรียนภาษาทางตรงด้านปัญญาและการทดแทน เป็นกลวิธีที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับภาษาเป้าหมายที่ผู้เรียนเรียนกลวิธีนี้ผู้เรียนใช้กระบวนการฝึกฝนอย่างเป็นธรรมชาติและนำออกมาใช้เมื่อต้องการนอกจากนี้กลวิธีดังกล่าวยังมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาความรู้ต่างๆ เกี่ยวกับภาษาทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างอัตโนมัติ

ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

1. ความหมายของการพูด

คายี (Kayi. 2006 : Web Site) ได้กล่าวถึงความหมายของการพูดไว้ว่า การพูด คือ กระบวนการของการสร้างและการสื่อความหมายผ่านการใช้วจนภาษาและอวัจนภาษาในหลากหลายบริบท

ฟลอเรซ (Florez. 1999 : Web Site) ได้กล่าวถึงความหมายของการพูดไว้ว่า การพูด เป็นการโต้ตอบความหมายที่เกี่ยวข้องกับการสร้าง การรับและการประมวลผลข้อมูลรูปแบบและความหมายของการพูดขึ้นอยู่กับบริบทที่เกี่ยวข้อง และเกิดจากการรวมเอาประสบการณ์ในการพูดเข้าด้วยกัน ตลอดจนสภาพแวดล้อมทางกายภาพและจุดประสงค์ในการพูดหน้าที่ของภาษามีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นกับหลาย ๆ สถานการณ์ (การใช้คำปฏิเสธคำเชิญ คำขอร้อง เมื่ออยู่ที่ทำงาน) ที่สามารถจะระบุสถานที่หรือหาสาเหตุได้เป็นอย่างมาก ยกตัวอย่างเช่น พนักงานขายของคนหนึ่งถามว่า มีอะไรให้ผมช่วยไหมครับ การพูดในลักษณะนี้แสดงให้เห็นถึงคำสั่งที่แสดงความต้องการ การตอบสนองความต้องการ การหยั่งรู้ และการรับรู้จากการแลกเปลี่ยนข้อมูล การพูดไม่เพียงแต่ต้องการให้ผู้เรียนรู้เฉพาะจุด เช่น การออกเสียงคำศัพท์ และไวยากรณ์ (ความสามารถทางภาษา) แต่ผู้เรียนยังต้องเข้าใจถึงบริบทอื่นๆ เช่น เมื่อไร ทำไม และเพราะอะไรถึงต้องพูดและอะไรคือการสร้างภาษา (ด้านภาษาศาสตร์สังคม) การพูดเป็นทักษะเฉพาะของตนเองในด้านโครงสร้างและเป็นการสื่อสารที่แตกต่างจากการเขียน

ธูย (Thuy. 2010 : Web Site) ได้กล่าวถึงความหมายของการพูดไว้ว่า การพูด คือ การกระทำเกี่ยวกับการถ่ายทอดข้อมูลหรือแสดงความคิดและความรู้สึกโดยภาษาพูดการพูดเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดสำหรับคนเราในการสื่อสารกับผู้อื่น นอกจากนี้การพูดยังได้รับการยกย่องว่าเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดที่ผู้เรียนจะต้องได้รับ

2. ความสำคัญของการพูด

ธอร์นบิวรี (Thornbury. 2005 : 1) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการพูดไว้ว่าการพูดเป็นส่วนที่สำคัญในชีวิตประจำวันมากจนกระทั่งเราใช้ในการสื่อสารเพื่อให้ได้รับการยอมรับ โดยเฉลี่ยแล้วแต่ละคนจะพูดประมาณหนึ่งหมื่นคำต่อวัน แต่ในบางอาชีพ เช่น นักประมุขหรือนักการเมือง อาจจะพูดได้มากกว่านั้น นอกจากนี้การพูดยังมีความเป็นธรรมชาติและละเอียดอ่อนมากจนกระทั่งเราลืมไปว่าครั้งหนึ่งเราได้พยายามอย่างมากเพื่อให้ได้มาซึ่งความสามารถในการพูด จนกระทั่งเราได้มาเรียนรู้วิธีการพูดภาษาต่างประเทศทั้งหมดอีกครั้ง

คายี (Kayi. 2006 : Web Site) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการพูดไว้ว่า การพูดเป็นส่วนสำคัญของการเรียนการสอนภาษาที่สอง ถึงแม้ว่าการพูดจะมีความสำคัญเป็นเวลาหลายปี แต่การสอนการพูดได้ถูกประเมินคุณภาพต่ำกว่าเกณฑ์และครูผู้สอนภาษาอังกฤษได้สอนการพูดอย่างต่อเนื่องเช่นเดียวกับการทำแบบฝึกหัดหรือการท่องจำบทสนทนา อย่างไรก็ตามโลกปัจจุบันได้กำหนดว่าเป้าหมายของการสอนการพูดควรปรับปรุงทักษะการสื่อสารของนักเรียน เพราะเพียงในวิธีการนั้น นักเรียนสามารถแสดงออกและเรียนรู้วิธีการปฏิบัติตามกฎระเบียบทางสังคมและวัฒนธรรมที่เหมาะสมต่อการสื่อสารในแต่ละสถานการณ์

เลวิส (Lewis. 1999 : 156-157) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการพูดไว้ว่าการพูดช่วยให้การเขียน การอ่าน และการฟังของผู้เรียนดีขึ้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการพูดมีความสำคัญต่อกระบวนการเรียนรู้ทั้งหมด นอกจากนี้ การพูดยังช่วยให้ผู้เรียนพูดได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้องอีกด้วยดังจะกล่าวต่อไปนี้

1. การพูดช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วมากขึ้นในขณะที่ผู้เรียนยิ่งพูดมากเท่าใดก็ยิ่งจะเชี่ยวชาญในการใช้กลยุทธ์ เพื่อจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการสื่อสารมากเท่านั้นและจะสนใจในสิ่งที่ต้องการจะพูดมากกว่าวิธีการในการพูด เนื่องจากว่าคนอื่นกำลังรอฟังอยู่ สิ่งเหล่านี้เหมือนกับคำพูดที่ว่า การปฏิบัติ ทำให้เกิดพัฒนาที่สมบูรณ์ ซึ่งแน่นอนที่ว่าเราจะพูดได้อย่างคล่องแคล่วโดยไม่คำนึงถึงความถูกต้อง

2. การพูดคือหนทางไปสู่การสังเกตความแตกต่างผู้เรียนมักจะสังเกตเห็นความแตกต่างระหว่างสิ่งที่ต้องการจะพูดและสิ่งที่สามารถพูดได้ และมักจะสังเกตเห็นสิ่งที่ไม่รู้ สิ่งที่อยู่ หรือสิ่งที่รู้เฉพาะบางส่วนในขณะที่กำลังพูด ผู้เรียนที่เก่งจะสามารถจัดการกับความแตกต่างดังกล่าวที่แนะนำให้ผู้เรียนได้รู้บางส่วนใดของภาษาที่จะต้องใช้เวลาในการศึกษามากเป็นพิเศษ

3. การพูดคือหนทางไปสู่การทดสอบสมมติฐานเป้าหมายที่สามของการพูดคือการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับภาษา สมมติฐานคือสิ่งที่นำไปสู่หลักการที่ผู้เรียนใช้ในการพูดสื่อสาร ซึ่งผู้เรียนอาจมีหลักการที่แตกต่างกันในการนำไปสู่การพูด กล่าวคือ ผู้เรียนบางคนคำนึงถึงหัวข้อที่จะพูดแล้วพูดออกไป ผู้เรียนบางคนจะคำนึงถึงรูปแบบของภาษาและในระหว่างนั้นก็ถึงถึงความหมายของภาษาแล้วพูดออกไป หรือผู้เรียน บางคนอธิบายว่าในขณะที่พูดจะกังวลเกี่ยวกับรูปแบบของภาษาว่าถูกต้องหรือไม่และพยายามปรับปรุงแก้ไขแล้วพูดออกไป

4. การพูดเป็นหนทางไปสู่การเรียนรู้ภาษาจากผู้อื่นประเด็นนี้เกี่ยวข้องกับการฟังอย่างแท้จริงหากแต่ว่าการพูดได้เอื้ออำนวยให้การฟังมากกว่า สิ่งหนึ่งที่แน่นอนคือ ถ้าผู้เรียนต้องการที่จะสามารถพูดไปตามบริบท เขาจำเป็นต้องฟังรูปแบบการพูดตามบริบทนั้น

3. เป้าหมายของการพูด

ไคลน์ (Kline. 1989 : Web Site) ได้กล่าวถึงเป้าหมายของการพูดไว้ว่า เป้าหมายของการพูดไม่ว่าจะเป็นการพูดเพื่อให้ข้อมูล เพื่อโน้มน้าว และเพื่อความบันเทิงล้วนมีความสำคัญ แต่การตอบสนองแบบทั่วไปและการตอบสนองแบบเฉพาะเจาะจงที่ผู้เรียนคาดหวังจาก การพูดนั้นก็มีความสำคัญเช่นกัน เป้าหมายของการพูดเกี่ยวข้องกับรูปแบบทั่วไปของการตอบสนองที่ผู้ฟังต้องการ การพูดเพื่อให้ข้อมูลต้องการให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจ การพูดเพื่อโน้มน้าวต้องการเปลี่ยนแปลงความเชื่อทัศนคติ หรือพฤติกรรมของผู้ฟัง การพูดเพื่อความบันเทิงมีเป้าหมายเพื่อให้ผู้ฟังเพลิดเพลินและสนุกสนาน นอกจากวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายในวงกว้างๆ 3 ประการนี้แล้ว ยังมีเป้าหมาย ที่เฉพาะเจาะจงมากขึ้นซึ่งบางครั้งก็กินความไปถึงเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของ การพูด การนำเสนอด้วยการพูดอย่างมีประสิทธิภาพนั้นมีจุดมุ่งหมายโดยตรงและเฉพาะเจาะจง ที่กล่าวถึงสิ่งที่ผู้ฟังคาดหวัง ซึ่งจุดมุ่งหมายที่เฉพาะเจาะจงเหล่านี้ จะกลายเป็นวัตถุประสงค์ของการให้ข้อมูลการโน้มน้าว และการให้ความบันเทิงที่กว้างขึ้น ซึ่งวัตถุประสงค์เหล่านี้ไม่ได้กล่าวถึงสิ่งที่ผู้พูดจะต้องทำ หากแต่กล่าวถึงสิ่งที่ผู้พูดต้องการให้ผู้ฟังนั้นเข้าใจ เชื่อถือ ชาบซึ้ง ปฏิบัติ หรือพึงพอใจ

กริชและสกินเนอร์ (Grice and Skinner. 2007 : Web Site) ได้กล่าวถึงเป้าหมายของการพูดไว้ว่าการพูดเพื่อให้ข้อมูลคือ การให้ความรู้ การสร้างความเข้าใจ และการประยุกต์ข้อมูล สมมุติว่าผู้พูดตัดสินใจเตรียมการพูดเพื่อให้ข้อมูลในรายวิชาต่าง ๆ ผู้พูดควรเลือกเป้าหมายเฉพาะเจาะจงในการให้ข้อมูลแก่ผู้ฟังเกี่ยวกับรายวิชานั้น ๆ เมื่อผู้พูดเตรียมการพูดเพื่อให้ข้อมูลอย่างไร ก็ตามผู้พูดจะต้องมั่นใจว่าตนเองจะไม่พูดผิดเป้าหมายซึ่งอาจจะกลายเป็นการพูดเพื่อโน้มน้าวแทนที่จะเป็นการพูดเพื่อให้ข้อมูล

4. เทคนิคและกลวิธีในการสอนพูด

ฮาร์มเมอร์ (Harmer. 1991 : 50-51) ได้กล่าวถึงเทคนิคและกลวิธีในการสอนพูดไว้ว่า

การนำเข้าสู่การเรียนรู้ภาษาใหม่มักจะเป็นไปในรูปแบบของกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติในลักษณะที่เป็นการสื่อสารอย่างไม่เต็มรูปแบบ ซึ่งผู้สอนมักจะใช้เทคนิคต่างๆ ในการจัดการเรียนการสอน โดยให้ผู้เรียนฝึกฝนภาษาโดยการปฏิบัติซ้ำๆ ในขณะเดียวกันผู้สอนจะเน้นความถูกต้อง โดยการตรวจหาข้อผิดพลาดของผู้เรียน แม้ว่าขั้นนำเข้าสู่บทเรียนจะเป็นช่วงที่สั้นๆ และอาจจะข้ามขั้น การปฏิบัติไปบางขั้นตอน แต่ก็ยังเป็นขั้นตอนที่สำคัญในการช่วยให้ผู้เรียนได้ซึมซับภาษาเข้าไปและช่วยให้ผู้เรียนสามารถสร้างภาษาใหม่ขึ้นมาได้ ในขณะที่ผู้เรียนแสดงออกทางภาษา ผู้เรียนอาจจะขาด ความหลากหลายทางภาษา และกลวิธีที่ใช้ในการพูด ซึ่งผู้สอนสามารถประเมินสิ่งเหล่านี้ได้จากสิ่งที่ผู้เรียนพูดออกมา ซึ่งในขั้นที่ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรม ผู้สอนอาจแทรกผู้เรียนได้เล็กน้อยเพื่อที่จะช่วยเหลือและชี้แนะให้ผู้เรียนเห็นข้อผิดพลาดจากสิ่งที่พูด กิจกรรมการฝึกปฏิบัตินั้นมักจะประกอบไปด้วยกิจกรรมที่ไม่ใช่การสื่อสาร และกิจกรรมการสื่อสาร ซึ่งกิจกรรมการสื่อสารเป็นการแสดงออกถึงลักษณะของการสื่อสารที่ต่อเนื่อง ตั้งแต่ต้นจนจบ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนแสดงความต้องการที่จะสื่อสารและบอกวัตถุประสงค์ของการสื่อสารที่แตกต่างกัน กิจกรรมดังกล่าว มีความสำคัญต่อการเรียนในห้องเรียนภาษา เนื่องเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแต่ละคนได้ใช้ความสามารถในการพูดได้อย่างเต็มที่และสามารถสื่อสารได้อย่างอิสระ

ฟลอเรซ (Florez. 1999 : Web Site) ได้กล่าวถึงเทคนิคและกลวิธีในการสอนพูดไว้ว่า ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษนั้น ซึ่งผู้สอนสามารถปฏิบัติได้ ในรูปแบบของขั้นเตรียม ขั้นนำเสนอ ขั้นปฏิบัติ ขั้นประเมิน และขั้นนำไปใช้ ผู้สอนสามารถใช้ขั้นเตรียมเพื่อสร้างบริบทในการสอนกิจกรรมการฝึกพูด และเพื่อสร้างความเข้าใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการพูด ในขั้นนำเสนอ ครูสามารถจัดเตรียมรูปแบบในการนำเสนอเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและกลายเป็นผู้ที่รู้จักสังเกตและเอาใจใส่ต่อการฝึกใช้ภาษามากขึ้น ขั้นปฏิบัติเกี่ยวข้องกับการให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดตามโครงสร้างของภาษาเป้าหมาย ซึ่งเป็นผู้สอนควรจัดกิจกรรมที่สนับสนุนให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการพูด ส่วนในขั้นการประเมินผลนั้น ได้รับ การมุ่งเน้นไปที่ทักษะที่กำลังทดสอบและให้ผู้เรียนได้ตรวจสอบและประเมินความก้าวหน้าของตัวเอง ทำยที่สุดแล้วสิ่งที่ประเมินจะประกอบไปด้วยกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ใช้กลวิธีหรือทักษะในการสื่อสาร ในสถานการณ์จริงและในบริบทที่แตกต่างกัน หรือให้ผู้เรียนบูรณาการทักษะหรือกลวิธีใหม่กับความรู้เดิมซึ่งขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดมีดังนี้

1. ขั้นเตรียม

ผู้สอนให้ผู้เรียนดูภาพของบุคคลสองคนที่สนทนากันในสถานการณ์ที่ผู้เรียนคุ้นเคย เป็นอย่างดี (สถานการณ์นี้อาจจะได้รับการประเมินความต้องการของผู้เรียนมาก่อนหน้านี้) จากนั้นให้ผู้เรียนช่วยกันระดมความคิดในสิ่งที่คนในรูปภาพนั้นพูดคุยกัน เช่น หัวข้อคำศัพท์หรือวลีทั่วไป ในบทสนทนาดังกล่าว

2. ขั้นนำเสนอ

ผู้สอนเปิดวิดีโอคลิปหลายเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการสนทนาในกลุ่มเล็กๆ ในสถานการณ์ที่ผู้เรียนคุ้นเคยแล้วให้ผู้เรียนทำใบงานซึ่งผู้เรียนจะต้องอธิบายหรือบอกหัวข้อที่ผู้สนทนาได้สนทนากัน จากนั้นให้ผู้เรียนบอกบริบทของคำพูดที่ปรากฏในการสนทนา และบอกวลีที่ผู้สนทนาใช้ในการสนทนา และตามด้วยการอภิปรายเกี่ยวกับชนิดของหัวข้อ ที่เหมาะสมแก่การพูดคุยในกลุ่มเล็กๆ ปัจจุบันสถานการณ์ที่เฉพาะเจาะจงที่มีผลต่อการเลือกหัวข้อ (เช่น ความสัมพันธ์ของบุคคลในสถานการณ์สถานที่ที่ให้เห็น) และการเลือกใช้คำ หรือวลีที่เป็นประโยชน์ต่อการสนทนาในกลุ่มเล็กๆ จากนั้นให้ผู้เรียนนำเสนอข้อมูลหน้าชั้นเรียน

3. ขั้นปฏิบัติ

ผู้สอนให้ข้อมูลแก่ผู้เรียนซึ่งข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลเฉพาะที่เกี่ยวกับบุคคลในสถานการณ์ซึ่งถูกจัดให้มีการสนทนากันในกลุ่มเล็กๆ จากนั้นให้ผู้เรียนจับคู่กันและบอกหัวข้อที่อาจจะเป็นไปได้ที่บุคคลในสถานการณ์นั้นได้พูดคุยกันและวลีง่ายๆ ที่ใช้ในการสนทนา จากนั้นให้ผู้เรียนสร้างบทสนทนาที่มีการใช้วลีง่ายๆ เหล่านี้

4. ขั้นประเมินผล

ผู้สอนแจกบทสนทนาที่ได้เตรียมไว้ซึ่งเป็นบทสนทนาที่เกี่ยวกับรูปแบบ ของบทละครให้กับผู้เรียนแต่ละคู่ จากนั้นให้ผู้เรียนเปรียบเทียบบทสนทนาที่ได้ทำร่วมกันกับบทสนทนาที่ผู้สอนได้แจกให้ จากนั้นให้ผู้เรียนวิเคราะห์ความเหมือนและความแตกต่างพร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ

5. ขั้นนำไปใช้

ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละคนหรือเป็นกลุ่มเล็กๆ ก็ได้ออกไปยังชุมชนที่มีบริบทที่แตกต่างกัน เช่น (สถานที่ทำงาน โรงเรียน โบสถ์หรือป้ายรถเมล์) และบันทึกการสนทนาที่ได้ยินจากสถานที่นั้นๆ และให้ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้นำมารายงานในชั้นเรียน และร่วมอภิปรายกันในห้องเรียน

คามีส (Khomeis. 2006 : Web Site) ได้กล่าวถึงเทคนิคและกลวิธีในการสอนพูดไว้ว่า กลวิธีที่ครูควรจะมีนั้นควรจะมีที่น่าสนใจและดึงดูดความสนใจผู้เรียน ในห้องเรียนของผู้เรียนที่อายุน้อย กิจกรรมเหล่านี้มักจะประกอบไปด้วยเพลง บทกวี ทำนองเพลง บทละคร เรื่องราว เกม และกิจกรรมการตอบสนองด้วยท่าทาง ซึ่งทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาการเรียนรู้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาการพูดให้ดีขึ้น มีดังนี้

1. เกม (Games)

เกมเป็นกิจกรรมที่ค่อนข้างให้ความสนุกสนาน ถึงแม้การเล่นเกมจะทำให้เสียเวลา แต่ในบริบทของการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศนั้น เกมมีส่วนช่วยผู้สอนได้เป็นอย่างมาก ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูด ทั้งนี้เกมประกอบด้วยหลายปัจจัย เช่น กฎเกณฑ์ การแข่งขัน การผ่อนคลาย และการเรียนรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะ การพูด เกมมีประโยชน์ต่อการฝึกฝนทักษะการพูดเนื่องจากมีสถานการณ์ที่ช่วยลดความเครียดและเพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสได้สื่อสารในสถานการณ์จริงเมื่อผู้เรียนได้มีการแข่งขันกันอย่างเป็นมิตร ผู้เรียนแต่ละคน

จะเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมในห้องเรียน ดังนั้นผู้สอนสามารถใช้เกมเหล่านี้ในการนำเสนอทบทวนความรู้ใหม่ คำศัพท์ และความรู้ทางด้านโครงสร้าง เกมเป็นเครื่องมือในการสอนที่ดีที่ผู้สอนสามารถใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ภาษาและฝึกฝนทักษะการพูดของผู้เรียน ซึ่งในการจัดการเรียนการสอนผู้สอนควรจัดสถานที่ของการเล่นให้อยู่ในสภาพที่เอื้อต่อการเล่นและไม่ทำให้การเล่นเป็นไปอย่างติดขัดและเสียเวลา การเล่นควรเป็นไปตามลำดับขั้นตอนดังนี้ (1) ผู้สอนนำเสนอเกม ชี้แจงวิธีการเล่น และกติกาการเล่น (2) ผู้เรียนเล่นเกมตามกติกาและ (3) ผู้สอนและผู้เรียนอภิปรายเกี่ยวกับผลการเล่นและวิธีการเล่นหรือพฤติกรรมการเล่นของผู้เรียน ในบางกรณีต้องควบคุมเวลาในการเล่นด้วย นอกจากนี้ในขณะที่ผู้เรียนกำลังเล่นเกม ผู้สอนควรติดตามสังเกตพฤติกรรมการเล่นของผู้เรียนอย่างใกล้ชิด และควรบันทึกข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนไว้ เพื่อนำไปใช้ในการอภิปรายหลังการเล่น

2. เพลง (Song)

เพลงสามารถพัฒนาทักษะการพูดและสร้างความสนุกสนานในชั้นเรียนได้ ซึ่งความสนุกสนานในการเรียนรู้ภาษาผ่านเพลงนั้นเกี่ยวข้องโดยตรงกับปัจจัยทางด้านอารมณ์สังคม และสติปัญญา นอกจากนี้การใช้เพลงในการสอนการพูดช่วยให้ผู้เรียนคลายความวิตกกังวลและกล้าที่จะพูดมากขึ้น ซึ่งเพลงที่นำมาใช้สอนควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

- 2.1 เป็นเพลงที่ง่ายและสั้น สามารถจำเนื้อร้องได้ภายในระยะสั้นๆ
- 2.2 มีเนื้อหาของเรื่องที่จะสอนสอดแทรกไว้ในเพลงทุกเพลง
- 2.3 เน้นความไพเราะ สนุกสนานเปลี่ยนบรรยากาศในการเรียนไม่ให้เคร่งเครียด

นอกจากนี้การนำเพลงมาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาความสามารถให้นักเรียนพูดภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องและลดความวิตกกังวลในการสื่อสารมีขั้นตอน ดังนี้

- 2.3.1 ขั้นก่อนฟังเพลง (Pre-listening) ผู้สอนหากิจกรรมที่กระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียนให้สอดคล้องกับ เนื้อหาที่จะเรียน และแนะนำคำศัพท์ ประโยคที่น่าสนใจ โดยฝึกการออกเสียงการสะกด
- 2.3.2 ขั้นระหว่างการฟังเพลง (While-listening) ผู้สอนเปิดเพลงให้ผู้เรียนฟัง 1-2 รอบ แล้วให้ผู้เรียนร้องตามเทป จากนั้นให้ร้องกับดนตรี โดยผู้สอนจะมีการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนเกี่ยวกับเนื้อหาของเพลงด้วยการตั้งคำถาม
- 2.3.3 ขั้นหลังการฟังเพลง (Post-listening) ผู้สอนให้ผู้เรียนจับคู่สนทนากัน โดยนำเนื้อเพลงมาเป็นแบบในการสนทนา

3. การใช้หุ่นกระบอก (Using Puppets)

การใช้หุ่นกระบอกยังช่วยให้ผู้เรียนได้มีการโต้ตอบกับผู้อื่นและหุ่นกระบอกสามารถใช้ในการสอนบทบาทของภาษาและทักษะทางสังคมในการทักทาย การโต้ตอบบทสนทนา และการเริ่มบทสนทนา นอกจากนี้การใช้หุ่นกระบอกในห้องเรียนยังเป็นหนึ่งในวิธีการที่ช่วยกระตุ้นให้เด็กสนใจเรียนภาษาอังกฤษ ในห้องเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ผู้เรียนอาจรู้สึกสับสนในการ

พูดภาษาอังกฤษเนื่องจากไม่มีความมั่นใจในการใช้คำ เมื่อผู้เรียนได้พูดผ่านหุ่นกระบอก สิ่งที่พูดออกไป อาจจะผิดนั้นไม่ใช่ผู้เรียนที่เป็นคนพูดผิดแต่เป็นหุ่นกระบอกที่พูดผิด และผู้เรียนจะรู้สึกผ่อนคลาย ในการพูดภาษาอังกฤษกลวิธีที่ผู้สอนใช้เพื่อสร้างเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน และในขณะเดียวกัน ก็สามารถใช้ในการนำไปสู่เป้าหมายทางการเรียนได้ด้วย ผู้สอนควรที่จะเลือกกิจกรรมที่พัฒนาการเรียนรู้ ของผู้เรียนและหลีกเลี่ยงกิจกรรมที่ทำให้ทั้งผู้สอนและผู้เรียนเสียเวลา กิจกรรมการเรียนรู้ควรที่จะมีความ สนุกสนาน กระตุ้นและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น เพราะว่าผู้สอนได้ สอดแทรกกิจกรรมที่มีความสนุกสนานลงไปในเรื่องที่มีความน่าเบื่ออยู่แล้วดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า กลวิธีที่น่าสนใจและสร้างความสนุกสนานนั้น สามารถพัฒนาการพูดในห้องเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษ เป็นภาษาต่างประเทศ ถ้ากลวิธีเหล่านี้สามารถกระตุ้น สร้างความสนใจและนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมาย ในการเรียนรู้ได้ ถือได้ว่ากลวิธีนี้มีผลดีต่อการพูดของผู้เรียน

5.การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการพูด

ด็อฟ (Doff. 1996 : 91) ได้กล่าวถึงการสอนการพูดภาษาอังกฤษไว้ว่า การสอน การพูดภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพนั้น ผู้สอนจะต้องให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมที่ทำทลายความสามารถ กล่าวคือให้ผู้เรียนได้ฝึกการพูดจากการเดา ดังนี้

1. การเดารูปภาพ (Guess the Picture)

ผู้สอนมีชุดของบัตรรูปภาพที่ดูแล้วเข้าใจง่าย เช่น รูปเสื้อผ้า อาหาร สถานที่ และ การกระทำต่างๆ) ซึ่งผู้สอนจะเลือกบัตรรูปภาพมาหนึ่งใบ แต่ไม่ให้ผู้เรียนเห็น และผู้เรียนต้องเดาว่า คืออะไรโดยการถามคำถาม เช่น

Teacher: Guess how I went to

Student: Did you go by car?

Did you go by bus?

Did you walk?

2. การเดาประโยค (Guess the Sentence)

ผู้สอนเขียนประโยคหนึ่งประโยคลงบนกระดาษการ์ดเล็กๆ โดยผู้เรียนไม่สามารถ รู้ได้ว่าผู้สอนเขียนอะไรลงไป แต่ผู้สอนเขียนโครงสร้างประโยคพื้นฐานบนกระดาน เช่น

I went to Q to Q.

จากนั้นผู้เรียนจะต้องเดาคำหรือวลีในช่องว่างระหว่างประโยคที่ผู้สอนเขียนให้ บนกระดาน โดยการถามคำถาม เช่น

Did you go to the park?

Did you go to school?

Did you go to stadium?

Did you play football? เป็นต้น

3. การแสดงท่าทางใบ้ (Mime)

ผู้สอนเรียกผู้เรียนหนึ่งคนให้ออกมาหน้าชั้นเรียน และให้ประโยคหนึ่งประโยคที่อยู่ในกระดาดขึ้นเล็กๆ ซึ่งเกี่ยวกับกิจกรรมที่ง่ายๆ โดยไม่ให้ผู้เรียนคนอื่นรู้ จากนั้นให้ผู้เรียนคนดังกล่าวแสดงท่าทางใบ้ แล้วให้ผู้เรียนคนอื่นพยายามเดาว่ามันคือกิจกรรมอะไร ตัวอย่างประโยค เช่น

You are changing a light bulb.

You are opening the door.

You are mending a plug. เป็นต้น

เดวีส์ (Davies. 2000 : 85-86) ได้กล่าวถึงการจัดกิจกรรมการสอนการพูดภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

1. การแสดงบทบาทสมมุติที่ไม่มีบทพูด (Unscripted Role-play)

การแสดงบทบาทสมมุติที่ไม่มีบทพูดนั้นจะแตกต่างจากการแสดงบทบาทสมมุติที่มีบทให้ลอกเลียนแบบ เนื่องจากว่าผู้เรียนมีเฉพาะคำอธิบายเกี่ยวกับสถานการณ์ และไม่มีบทพูดที่เป็นต้นแบบตัวอย่างเช่น

In the living room of a house at one o'clock in the morning, the parents have been waiting up. The 14- year-old son/daughter has just arrived home.

ผู้สอนอาจจะแจกกระดาดแผ่นเล็ก ๆ ให้ผู้เรียน ซึ่งภายในกระดาดดังกล่าวจะมีบทบาทของตัวละครแต่ละตัว เช่น

Mother You are furious; you phoned your son/daughter's best friend, Adam and Alice. Your son/daughter was not with either.

Father You are a bit angry, but you are tired and would prefer to go to bed and talk tomorrow

Son/Daughter Start by lying that you were studying at Adam's house; then that you were at a party at Alice's house; finally, tell the truth—you went to a disco.

2. กิจกรรมการแก้ปัญหาและการตัดสินใจ (Problem-solving/Decision-making Activity)

ผู้สอนอธิบายปัญหาให้นักเรียนฟัง หรือให้คำอธิบายที่เป็นลายลักษณ์อักษร เช่น You see a fellow worker in your office steal a portable computer; you know he/she is the single parent of two young children and has financial problems แล้วให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่มกลุ่มละ 4-5 คน ช่วยกันตัดสินใจและแก้ปัญหาดังกล่าวว่าควรจะทำอย่างไร

3. กิจกรรมการอภิปรายและโต้เถียง (Discussions and Debates)

ผู้สอนจัดกิจกรรมการอภิปรายอย่างไม่เป็นทางการหรือกิจกรรมการโต้เถียง

ที่เป็นทางการในหัวข้อที่เป็นที่สนใจของผู้เรียน และผู้สอนให้โอกาสผู้เรียนได้เสนอ หรือ เลือกหัวข้อที่ตนเองสนใจ ซึ่งการตัดสินใจเลือกอภิปรายในหัวข้อที่เกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียนก่อนที่จะเลือกหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับชีวิตจริงจะเป็นสิ่งที่ดีกว่า

4. กิจกรรมโครงงานกลุ่ม (Group Projects)

ผู้สอนให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 3-5 คน และช่วยกันทำโปสเตอร์ในหัวข้อที่ตนสนใจ เช่น การอนุรักษ์ป่าชายเลน การสนับสนุนบ้านจัดสรรให้เด็กผู้ไร้ที่อยู่อาศัย การสนับสนุนการศึกษาค้นคว้าเรื่องโรคเอดส์ ถ้าผู้สอนได้ยินผู้เรียนพูดภาษาที่หนึ่งระหว่างการนำเสนอโครงงาน ผู้เรียนกลุ่มนั้นจะถูกหักคะแนน ในการจัดนิทรรศการ ผู้เรียนทั้งหมดมีสิทธิ์ในการออกเสียงเพื่อเลือกกลุ่มที่ดีที่สุด (15 คะแนน) กลุ่มที่ดีที่สุดอันดับสอง (10 คะแนน) และกลุ่มที่ดีที่สุดอันดับสาม (5 คะแนน) ให้ตัดคะแนนกลุ่มที่พูดภาษาที่หนึ่งในระหว่างนำเสนอ และกลุ่มที่มีคะแนนมากที่สุดจะเป็นกลุ่มที่ชนะ

6. กิจกรรมอุ่นเครื่องและกิจกรรมเสริม (Warm-ups and Fillers)

กิจกรรมที่ง่ายและมีประสิทธิภาพมีอยู่มากมายโดยเฉพาะสำหรับกลุ่มผู้เรียนระดับกลาง และกลุ่มเล็กบางกิจกรรมก็เป็นกิจกรรมที่ดีดังเช่นกิจกรรมอุ่นเครื่องในช่วงต้นของบทเรียน และกิจกรรมเสริมในท้ายบทเรียน ตัวอย่าง เช่น เริ่มจากการพูดว่า 'What a great holiday that was!' หลังจากนั้นก็นั่งลงและตอบคำถาม จากนั้นถามคำถาม หรืออาจเขียนคำชี้แนะให้ผู้เรียนบนกระดาน เช่น 'What...?' 'Where ...?', 'Who with...?', 'How long...?' และหลังจากที่ได้ตอบคำถามตามลำดับนั้นแล้ว ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม จากนั้นให้นักเรียนหนึ่งคนในแต่ละกลุ่มพูดว่า 'What a great holiday that was!' ประโยคต่อไปอาจให้นักเรียนพูดไปในการทำงานเดียวกัน เช่น 'What a terrible night that was!', 'What an interesting person she is!', 'What a beautiful place it is!', or 'What an exciting experience that was!'

ฮาร์มเมอร์ (Harmer. 1991 : 87-92) กล่าวว่า เหตุผลที่ว่าการให้ผู้เรียนทำกิจกรรมฝึกทักษะการพูดเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ความรู้ทางด้านภาษาอย่างเต็มศักยภาพ มีอยู่ 3 ประเด็น ดังนี้

1. การซ้อม (Rehearsal)

การให้ผู้เรียนได้อภิปรายโดยอิสระถือว่าเป็นการให้โอกาสแก่ผู้เรียนได้ฝึกซ้อม การอภิปรายนอกชั้นเรียนการให้ผู้เรียนได้ร่วมการแสดงบทบาทสมมุติในท่าอากาศยานแผนกทะเบียนจะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกซ้อมพูดในสถานการณ์จริงเพื่อช่วยลดความหวาดหวั่นในการแสดงหน้าชั้นเรียน ซึ่งต่างกับการฝึกหัดที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ซับซ้อน ฉะนั้นสิ่งเหล่านี้เป็นวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนได้รู้สึกเหมือนว่าเขากำลังสื่อสารโดยใช้ภาษาต่างประเทศจริง ๆ

2. ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback)

กิจกรรมฝึกฝนการพูดที่ให้ผู้เรียนได้พยายามใช้ความรู้ทางภาษาทั้งหมดที่รู้นั้นได้ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ทั้งครูและนักเรียน ครูสามารถรู้ว่าการเรียนการสอนในขณะนี้เป็นอย่างไและ

ปัญหาในการใช้ภาษาที่ผู้เรียนได้ประสบคืออะไร (นั่นคือสิ่งที่สะท้อนบทเรียนได้เป็นอย่างดี) เช่นกัน ผู้เรียนก็สามารถรู้ได้ว่าจะพูดอย่างไรให้มันง่ายและรู้ว่าอะไรคือสิ่งที่จำเป็นจะต้องพูด กิจกรรมการพูดสามารถทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจและความพึงพอใจอย่างมาก และคำแนะนำที่ดีของครูสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ต่อไป

3. การมีส่วนร่วม (Engagement)

กิจกรรมพัฒนาทักษะการพูดที่มีประสิทธิภาพต้องสามารถส่งเสริมแรงจูงใจให้กับผู้เรียนได้ ถ้าผู้สอนจัดกิจกรรมที่เหมาะสมให้แก่ผู้เรียน และผู้เรียนทุกคนเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความสนุกสนาน ผู้สอนจะสามารถให้ประเมินและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์แก่ผู้เรียน และผู้เรียนนำคำแนะนำเหล่านั้นไปปรับใช้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดให้ดียิ่งขึ้น และผลที่เกิดขึ้นก็คือผู้เรียนจะเกิดความพึงพอใจในตัวผู้สอน และภาคภูมิใจกับความสามารถในการพูดของตนเองซึ่งเกิดจากการนำคำแนะนำที่มีประโยชน์ของผู้สอนไปปรับใช้ และที่สำคัญกิจกรรมฝึกฝนทักษะการพูด เช่น การแสดงบทบาทสมมติการอภิปรายการแก้ปัญหา ฯลฯ เป็นกิจกรรมที่สนุกสนานภายในตัวเองอยู่แล้ว ดังนี้

3.1 กิจกรรมช่องว่างข้อมูล (Information Gaps)

กิจกรรมช่องว่างข้อมูลเป็นกิจกรรมที่ผู้สอนจัดขึ้นเพื่อพัฒนาทักษะการพูด โดยให้ผู้เรียนทำกิจกรรมเป็นคู่ ซึ่งแต่ละคนจะมีเนื้อเรื่องที่ครูแจกให้เป็นคนละเรื่องกันโดยผู้เรียนจะต้องพยายามนำเนื้อหาทั้งสองเรื่องนี้มาสร้างให้เป็นเรื่องใหม่ที่มีใจความเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงกัน กล่าวคือ ผู้เรียนจะต้องจัดช่องว่างระหว่างข้อมูลทั้งสองนี้ออกไป โดยการนำข้อมูลทั้งสองนี้มารวมกันอย่างกลมกลืนเพื่อให้มีเนื้อเรื่องที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

3.2 การสำรวจ (Surveys)

เป็นวิธีการหนึ่งที่กระตุ้นให้มีการสนทนากัน และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันทำให้ผู้เรียนได้รู้จักสร้างคำถามและสำรวจ กล่าวคือ ถ้าผู้เรียนได้วางแผนในการคิดตั้งคำถามด้วยตนเองแล้ว การจัดกิจกรรมการพูดในชั้นเรียนก็จะเกิดประสิทธิภาพ

3.3 การอภิปราย (Discussion)

สิ่งแรกที่ผู้สอนจะต้องตระหนักคือ การที่ผู้เรียนต้องการเวลาในการเตรียมตัวอภิปราย และรวบรวมความคิดเห็นที่เป็นที่ยอมรับร่วมกัน ซึ่งกิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมที่ทำนายสำหรับผู้เรียน โดยผู้เรียนจะต้องพยายามหลีกเลี่ยงการพูดภาษาที่หนึ่งในขณะอภิปราย และพยายามฝึกพูดภาษาที่สอง ซึ่งตัวอย่างการจัดกิจกรรมการอภิปรายมีดังนี้ ผู้สอนต้องสร้างบรรยากาศการอภิปรายให้เสมือนว่าผู้เรียนได้อภิปรายอยู่บนเวที โดยผู้สอนเริ่มต้นด้วยการถามคำถามเกี่ยวกับภาพยนตร์ที่ผู้เรียนได้ดูเป็นรายบุคคล เช่น Did you enjoy it? Was it funny? Serious? Violent? ซึ่งคำตอบที่ครูได้รับอาจจะมีเพียงพยางค์เดียว แต่อย่างน้อยก็ทำให้ผู้เรียนได้สนุกกับการคิดเกี่ยวกับภาพยนตร์ที่ได้ดู จากนั้นผู้สอนก็บอกกับผู้เรียนว่าตอนนี้เรากำลังจะเข้าสู่เนื้อหาที่เกี่ยวกับความรุนแรงที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์ที่ได้ดู โดยผู้สอนถามผู้เรียนว่า Is there too much? Does it matter? Should anything

be done about it? หลังจากที่ได้สอนได้ถามคำถามผู้เรียนแล้ว ให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่ม โดยในแต่ละกลุ่มจะต้องระดมความคิดเกี่ยวกับระดับความรุนแรงในภาพยนตร์ และมีผลกระทบที่อาจจะตามมาอันเนื่องมาจากความรุนแรง และกลุ่มอื่นๆ จะต้องช่วยกันระดมความคิด และให้เหตุผลที่ว่าทำไมจึงต้องมีอภิปรายกันเรื่องระดับความรุนแรง ขณะที่ผู้เรียนแต่ละกลุ่มระดมความคิดผู้สอนก็เดินดูผู้เรียนแต่ละกลุ่มและคอยให้ความช่วยเหลือผู้เรียนเมื่อผู้เรียนมีข้อสงสัย จากนั้นผู้สอนจะถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงในภาพยนตร์ของแต่ละกลุ่ม เมื่อผู้เรียนเรียนได้ให้ความคิดเห็นนั้นแล้ว ผู้สอนจะกระตุ้นให้ผู้เรียนคนอื่นๆ ถามคำถามจากความคิดเห็นนั้น หลังจากนั้นผู้สอนก็ถามผู้เรียนทั้งหมดในชั้นว่าเราจะต้องทำอย่างไรกับความรุนแรงเหล่านี้ การอภิปรายในรูปแบบนี้สามารถจัดเป็น การได้วาทิอย่างเป็นทางการได้ โดยแต่ละฝ่ายจะพูดให้เหตุผล และความเห็น และทำการโหวตตัดสินกันในตอนท้าย

4. กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติ (Role-play)

กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติเป็นกิจกรรมที่กระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้จินตนาการในการแสดงตามบทบาทในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน ผู้สอนอาจจะให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมุติ ยกตัวอย่างเช่น การแสดงเป็นเป็นแขกเข้าร่วมงานเลี้ยง เป็นคนนำเที่ยวที่คอยตอบคำถามลูกทัวร์ หรือเป็นผู้เข้าร่วมการประชุมในที่สาธารณะ ทั้งนี้ กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติ ยังส่งเสริมความสามารถในการฝึกซ้อมการพูดของผู้เรียน

สโนว์ (Snow. 1996 : 129-135) ได้กล่าวถึงกิจกรรมการสอนการพูดภาษาอังกฤษไว้ว่า การโต้ตอบกันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนเป็นรูปแบบการสื่อสารที่ดีและมีประสิทธิภาพ ถ้าผู้สอนได้ให้ความสนใจกับสิ่งที่จะถามผู้เรียน และการสนทนากับเจ้าของภาษาอาจจะมีผล ในการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดในสิ่งที่นอกเหนือจากสิ่งที่ได้ปฏิบัติในชั้นเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าการโต้ตอบนั้นมีความสุขสนุกสนาน และไม่ทำให้ผู้เรียนเกิดความวิตกกังวล การเตรียมคำถามและคำตอบสำหรับกิจกรรมการถามตอบนั้น เป็นการนำประเด็นจากเนื้อหาใดเนื้อหาหนึ่งที่ใช้จัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนมาสร้างเป็นคำถาม เพื่อให้เกิดการสื่อสารได้จริงในชั้นเรียน ถ้าผู้เรียนและผู้สอนให้ความสนใจในคำถามและคำตอบมากเท่าใด กิจกรรมการสื่อสารยิ่งจะมีประสิทธิภาพมากขึ้นเท่านั้น ดังนั้นการจัดกิจกรรมการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ มีดังนี้

1. กิจกรรมบทสนทนาที่เน้นระเบียบแบบแผน (Modal-based Dialogues)

โดยธรรมชาติแล้วรูปแบบของการเรียนรู้ทักษะการพูดจะนำนักเรียนไปสู่ การอ่าน และถอยห่างจากการสนทนา อย่างไรก็ตามความจริงที่ว่า หนังสือทั่วโลกที่บรรจุบทสนทนาลงไปเป็นสื่อหลักของการสร้างบทเรียนฝึกสนทนา ดังนั้นคำถามก็คือคนๆ หนึ่งจะสามารถศึกษาบทสนทนาเหล่านี้ได้ทั้งหมดอย่างไร ดังที่แนะนำข้างต้น บางครั้งก็เป็นประโยชน์สำหรับผู้เริ่มเรียนที่จะจดจำบทสนทนาพื้นฐานสั้นๆ แต่เมื่อผู้เรียนต้องจดจำบทสนทนาที่ยาวมากๆ กลวิธีนี้จะใช้ไม่ได้ผลและถ้าบทสนทนาทั้งหมดนั้นไม่เกี่ยวข้องกับการสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตจริงของผู้เรียน แนวทางที่ก่อให้เกิดประสิทธิผล

มากขึ้นคือ การใช้การสนทนาเป็นรูปแบบของการโต้ตอบที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง ยกตัวอย่าง เช่น

Lan : Let's go get some food.

Jan : I would really like too, but I have a test tomorrow.

Lan : Can't you study later?

Jan : Not really. This is a pretty important test and I haven't prepared much yet.

2. กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ (Role Play)

ผู้เรียนที่ชอบกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ จะสามารถใช้ภาษาในการฝึกปฏิบัติได้ดี ผู้เรียนหลายคนสามารถใช้อารมณ์ในการแสดงบทบาทสมมติได้ดี และสามารถสร้างสรรค์การแสดงบทบาทสมมติที่จะทำให้บทเรียนนั้นชัดเจนยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม ผู้สอนอาจจะให้ผู้เรียนสนทนารูปแบบของบทสนทนา หรือตามที่ได้อ่านจากหนังสือ เมื่อสถานการณ์การแสดงบทบาทสมมติเกี่ยวข้องกับเนื้อหาจากหนังสือเรียน การแสดงบทบาทนั้นช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสในการฝึกใช้เนื้อหาที่ผู้เรียนเคยเรียนมาแล้วได้เป็นอย่างดี ในการจัดการแสดงบทบาทสมมติ ผู้สอนอาจจะให้บทบทและให้สถานการณ์ที่เป็นปัญหาให้กับผู้เรียน ซึ่งบ่อยครั้งที่ผู้สอนต้องเขียนบทบทของตัวละครแต่ละตัวลงบนกระดาษแผ่นเล็กๆ เพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่าสถานการณ์ที่จะแสดงนั้นเป็นอย่างไร ยกตัวอย่าง เช่น

A : There is very good movie in town tonight and you want a friend to go to see it with you. B often goes to films with you, so you have decided to persuade her to go.

B : You plan to go to a party tonight with some class-mate. These classmate don't want to invite A, so have asked you not to tell her about the party.

หลังจากที่ให้บทบทแก่ผู้เรียนแต่ละคู่แล้ว ผู้สอนอาจใช้เวลาผู้เรียนในการระดมความคิดและสร้างสรรค์สถานการณ์ที่จะแสดงขึ้นมา แล้วให้ผู้เรียนได้ฝึกซ้อม หลังจากให้ผู้เรียนแต่ละคู่ได้แสดงบทบาทสมมติของตนเองจบแล้ว ผู้สอนสามารถถามคำถามสัก 2-3 กลุ่มว่าผู้เรียนมีวิธีในการสร้างบทบาทสมมติและแสดงออกอย่างไร ถ้าผู้เรียนสนุกสนานกับการแสดงบทบาทสมมติ ผู้สอนอาจจะให้ผู้เรียนสัก 2-3 กลุ่มออกมาแสดงบทบาทสมมติใหม่อีกรอบในช่วงเวลาที่เหลือ การแสดงบทบาทต่อหน้าผู้คนอาจจะใช้เวลามากเกินไปถ้าหากผู้สอนไม่จัดวางเวลาไว้ให้ดี ผู้สอนอาจใช้เวลาตรงนั้นในการให้คำแนะนำเรื่องการใช้ภาษา หรือความเหมาะสมในการสร้างบทบาทสมมติ และหลักการสร้างสถานการณ์นั้นๆ

3. กิจกรรมการโต้วาทีและการอภิปรายแบบกลุ่มใหญ่ (Debates and Large-group Discussions)

กิจกรรมการโต้วาทิและการอภิปรายแบบกลุ่มใหญ่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดง
 ข้อคิดเห็นของตนเอง ดังนั้นกิจกรรมเหล่านี้เป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ และสร้างความสนใจให้แก่ผู้เรียน
 ได้มาก กิจกรรมการอภิปรายในกลุ่มใหญ่สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีอิสระในการคิด และกระตุ้น
 ให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบต่อการฝึกฝนการพูดของตนเอง อย่างน้อยผู้เรียนก็ได้ฝึกฝนพูดมากกว่า
 การที่ครูจะสนทนากับผู้เรียนเป็นรายบุคคลซึ่งมันเสียเวลาและไม่ได้อะไรขึ้นมา

ธอร์นบิวรี (Thornbury. 2005 : 94-110) ได้กล่าวถึงกิจกรรมการสอนการ
 พูดภาษาอังกฤษไว้ ดังนี้

1. กิจกรรมการนำเสนองานและการพูดคุย (Presentation and Talks) ประสบการณ์
 ในการยืนพูดหน้าชั้นเรียนถือว่าเป็นสิ่งที่เป็นการเตรียมการเข้าสู่การพูดในชีวิตจริง แนวคิดที่แสดงถึง
 วิธีการสอนการพูดมีดังต่อไปนี้

1.1 การแสดงและเล่า (Show-and-tells)

การให้ผู้เรียนได้พูดคุยและตอบคำถามเกี่ยวกับสื่อต่างๆ หรือภาพที่มีความสำคัญ
 ต่อผู้เรียน เหมาะสำหรับการจัดกิจกรรมให้กับเด็กทุกกลุ่ม กิจกรรมการแสดงและเล่าสามารถบรรจุ
 เข้าไปในบทเรียนทุกบทเรียนได้ เนื่องจากผู้เรียนจะได้รู้ล่วงหน้าว่าจะต้องได้เรียนในวันไหนในการพูดคุย
 นั้นผู้เรียนจะต้องใช้เวลาไม่เกิน 2-3 นาที ซึ่งอาจจะไม่มีบทพูด หรือแม้แต่ไม่มีโอกาสได้พูดก็ต้องใช้เวลา
 เท่ากันและผู้สอนควรใช้เวลาพิเศษในการถามคำถามการแนะนำหัวข้อขึ้น ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้ เช่น
 งานอดิเรก (Hobbies) วันหยุด (Holidays) ครอบครัว (Family) และการงาน (Work) แต่ควรพูด
 เฉพาะเจาะจงถึงเรื่องราว หรือ รูปภาพ และจะเป็นสิ่งที่ดีถ้าผู้สอนสามารถสาธิตกิจกรรมแสดง
 และเล่าให้ผู้เรียนที่ไม่คุ้นเคยกับเรื่องเหล่านี้ดูได้

1.2 กิจกรรม Did you read about...?

กิจกรรมนี้เป็นการดัดแปลงจากกิจกรรมแสดงและเล่า (Show-and -tells)
 และสามารถจัดให้สำหรับผู้เรียนกลุ่มเล็กๆ ได้มากกว่าจัดให้สำหรับผู้เรียนทั้งห้องสิ่งที่กระตุ้นคือบางสิ่ง
 บางอย่างที่คุณเรียนอ่านในใบปลิวโฆษณาหรือ พาดหัวข่าวมากกว่าการอ่านเนื้อความทั้งหมดถ้าผู้เรียนทุกคน
 รู้ว่านี่คือการเริ่มต้นบทเรียนที่เป็นภารกิจที่สำคัญ ผู้เรียนจะทำการเตรียมตัวเป็นอย่างดี ผู้เรียนแต่ละคน
 ในกลุ่มจะผลักดันเล่าข่าวของตนให้กลุ่มที่เหลือฟัง เรื่องราวที่น่าสนใจที่สุดของแต่ละกลุ่มจะถูกนำมาเล่า
 หน้าชั้นเรียนทั้งหมด

1.3 กิจกรรมการนำเสนอทางวิชาการ (Academic Presentations)

ผู้เรียนที่กำลังเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายทางวิชาการมักจะต้องการ
 การเตรียมตัวในการนำเสนอทางวิชาการหรือเอกสารการประชุม การฝึกซ้อมทักษะในห้องเรียน
 ไว้ล่วงหน้าอาจช่วยให้ผู้เรียนสามารถอภิปรายเนื้อหาที่เป็นทางการได้และบอกภาษาเฉพาะทางของ
 แต่ละศาสตร์ การยกตัวอย่างการนำเสนอโดยการเปิดวิดีโอเทป หรือ ออดิโอเทป เป็นสิ่งที่มีประโยชน์
 เป็นอย่างมาก รายการของรูปแบบการนำเสนอ พร้อมด้วยสำนวนการพูดที่เป็นประโยชน์ แก่ผู้เรียน

จะถูกแสดงบนจอภาพหน้าชั้นเรียน ซึ่งอย่างไรก็ตามสิ่งเหล่านี้สามารถปรับเปลี่ยนได้ตลอดเวลา เมื่อผู้เรียนสลับกันนำเสนองานและอภิปรายเกี่ยวกับประสิทธิภาพของตนเองในทำนองเดียวกันการนำเสนองานธุรกิจต้องใช้หลักการเดียวกันที่มีการนำเสนอร่วมกันและการเสนองานธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพนั้นมีวิธีหนึ่งในการลดความกดดันคือการที่ผู้สอนถามผู้เรียนเกี่ยวกับการทำงาน ในคู่ของผู้เรียน และการเตรียมการนำเสนอ จากนั้นผู้เรียนผลัดกันตอบซึ่งสิ่งนี้เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้ การถามคำถามและคำตอบในตอนท้ายนั้นเกิดความท้าทายที่สุดผู้ฟังมีเวลาเล็กน้อยเพื่อเตรียมคำถามหลังจากจบการนำเสนอ ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสในการถามถึงจุดอ่อนและจุดแข็งของการอภิปรายและการนำเสนอที่ได้

1.4 การเล่าเรื่องราว เรื่องตลก และเกร็ดความรู้ (Story, Jokes and Anecdotes)

การเล่าเรื่องเป็นการใช้ภาษาและเป็นส่วนหนึ่งของการสนทนาผ่าน การเรียนรู้เรื่องราวผู้เรียนไม่เพียงสามารถฝึกฝนทักษะที่จำเป็น แต่ยังสามารถรับรู้การพูดของคนอื่นๆ อีกด้วยการบรรยายเป็นหนึ่งในวิธีหลักของการฝึกพูดหน้าชั้นเรียน แม้ว่าผู้เรียนจะมีการใช้รูปแบบ การเล่านิทานพื้นบ้าน หรือเหตุการณ์ที่น่าทึ่งที่เกิดขึ้นเมื่อเร็ว ๆ นี้ แต่ก็ล้วนเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้เล่าเรื่องราวของตนเอง และการเล่าจากหนังสือเรียนที่มีการบรรยายเป็นรายบุคคล ตลอดจนได้พูดคนเดียวหรือพูดตามบทสนทนาในวิชาที่เรียน

1.5 การแสดงละคร การแสดงบทบาทสมมติ และการเลียนแบบ (Drama, Role-play, and Simulation)

กิจกรรมการพูดเป็นส่วนประกอบของบทละคร ซึ่งผู้เรียนสามารถใช้จินตนาการนอกเหนือจากสิ่งที่ผู้สอนจำกัดในห้องเรียน และกิจกรรมเหล่านี้มีประโยชน์ต่อการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง ผู้เรียนสามารถลอกเลียนแบบสถานการณ์ที่ผู้เรียนประสบเมื่อได้ใช้ภาษาอังกฤษ ในโลกแห่งความเป็นจริง และผู้เรียนสามารถจดบันทึกเรื่องราวในระหว่างที่ฝึกฝนการพูดในห้องเรียน ยกตัวอย่างเช่น ผู้เรียนสามารถลอกเลียนแบบสิ่งที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ที่เกี่ยวกับการมีปฏิสัมพันธ์กับคนที่ผู้เรียนไม่รู้จักเลย หรือสถานการณ์ที่ต้องพูดแบบเผชิญหน้าไม่ว่าจะเป็นการแสดงการบ่นและการปฏิเสธได้ด้วยระดับความเสี่ยงที่ค่อนข้างต่ำผู้เรียนอาจจะฝึกการใช้ภาษาทางการที่อาจจะไม่ได้เกิดขึ้นบ่อยนักในบริบทของห้องเรียน และนอกจากนี้ การลอกเลียนแบบและการฝึกให้เกิดความชำนาญอาจเป็นวิธีที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียนที่ไม่สันทัดในการใช้ภาษาที่สอง ในทางตรงกันข้าม มีผู้เรียนส่วนหนึ่งที่รู้สึกเคอะเขินเมื่อต้องออกไปพูดภาษาอังกฤษต่อหน้าเพื่อนๆ โดยเฉพาะในสถานการณ์ที่ต้องพูดทันทีโดยไม่ได้เตรียมตัวมาก่อน ดังนั้นผู้สอนควรมีความระมัดระวังในการเลือกหรือจัดกิจกรรมเช่นนี้ เพราะผู้เรียนอาจไม่พูดภาษาเป้าหมายแต่จะเลือกพูดภาษาที่หนึ่งตามที่ผู้เรียนต้องการ ในการเตรียมและซ้อมการแสดงในโรงละครจริงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการแสดงในที่สาธารณะ โดยเฉพาะในห้องเรียน ความโดดเด่นและความสำเร็จในการพูดสามารถเกิดขึ้นได้โดยการแสดงบทบาทสมมติและการลอกเลียนแบบ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะขึ้นอยู่กับความสามารถในการนำไปใช้ของแต่ละบุคคล เมื่อผู้เรียนได้สมมุติตนเองเป็นผู้ประกอบการที่กำลังสัมภาษณ์ผู้สมัครงาน หรือผู้ที่มีชื่อเสียงที่เขามาร่วมงานสังสรรค์ ข้อมูลเกี่ยวกับบทบาทของตัวละคร

แต่ละตัวสามารถเขียนลงในรูปแบบของกระดาษการ์ดได้ ในทางตรงกันข้าม ผู้เรียนจะแสดงไปตามสถานการณ์ที่ได้ลอกเลียนแบบมา ยกตัวอย่างเช่น ในสถานการณ์ที่ผู้เรียนติดอยู่ในลิฟต์และกำลังโทรศัพท์หาเจ้าหน้าที่เพื่อให้มาช่วยเหลือหรือการเลียนแบบที่ซับซ้อนมากกว่านั้นอาจเกี่ยวกับการวางแผนร่วมและการนำเสนอแผนการด้านธุรกิจ

1.6 การอภิปรายและการโต้แย้ง (Discussion and Debates)

ผู้สอนหลายคนเห็นพ้องกันว่า การอภิปรายที่ดีที่สุดในชั้นเรียนนั้นต้องเกิดขึ้นโดยธรรมชาติ ทั้งนี้เป็นเพราะผู้เรียนได้รายงานข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง หรือเนื้อหาในหนังสือเรียน ที่ครูหยิบยกขึ้นมาในการโต้แย้ง ซึ่งกิจกรรมการอภิปรายและการโต้แย้งมีดังนี้

1.6.1 บัตรอภิปราย (Discussion Cards)

ผู้สอนเตรียมกระดาษการ์ดไว้ล่วงหน้าไว้ให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มกลุ่มละหนึ่งชุด ซึ่งมีคำบรรยายเกี่ยวกับหัวเรื่องที่เลือกไว้ก่อนหน้านี้อยู่แล้ว ผู้สอนให้ผู้เรียนคนหนึ่งในกลุ่มหยิบกระดาษการ์ดใบแรกขึ้นมาแล้วอ่านออกเสียง จากนั้นทั้งกลุ่มร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับสิ่งที่เพื่อนอ่านโดยใช้เวลานานเท่าใดก็ได้ เสร็จแล้วก็หยิบกระดาษการ์ดใบต่อไป และปฏิบัติเช่นนี้ไปเรื่อยๆ ถ้าคำบรรยายในกระดาษการ์ดใบไหนไม่น่าสนใจ ผู้เรียนสามารถข้ามไปยังกระดาษการ์ดใบถัดไปได้ ผู้สอนไม่จำเป็นต้องให้ผู้เรียนได้อภิปรายให้ครบทุกคำบรรยาย และควรตัดสินใจที่จะจบการทำกิจกรรมในช่วงใดก็ได้ เมื่อเห็นว่าสมควรแก่เวลา กลุ่มที่อภิปรายเสร็จก่อนสามารถเตรียมการสรุปใจความสำคัญของสิ่งที่ได้อภิปรายร่วมกัน ซึ่งบทสรุปที่ทำนี้อาจนำไปอภิปรายร่วมกันทั้งห้องได้

1.6.2 กิจกรรมอภิปรายแบบอุ่นเครื่อง (Warm-up Discussions)

เมื่อผู้สอนแนะนำหัวข้อใหม่ที่จะเรียนหรือให้ผู้เรียนได้อ่านหรือฟังเนื้อหาที่สอน ผู้สอนจะต้องตั้งคำถาม 2-3 คำถามให้ผู้เรียนอภิปรายกันเป็นคู่ หรือภายในกลุ่ม จากนั้นผู้สอนสรุปสิ่งที่อภิปรายให้ผู้เรียนทั้งห้องฟัง คำถามสำหรับการอภิปรายเหล่านี้มักจะมุ่งเน้นที่ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับหัวข้อที่เรียน หรือหัวข้อที่ได้รับความสนใจจากผู้เรียนเป็นอย่างมาก

1.6.3 การโต้แย้งแบบบอลูน (Balloon Debate)

การโต้แย้งแบบบอลูนมีพื้นฐานมาจากแนวคิดที่ว่าบอลูนที่ขุ่นสีนํ้าเงินของผู้โดยสารเกินน้ำหนักและอันตราย และผู้โดยสารอย่างน้อยหนึ่งคนต้องโยนสีนํ้าเงินของตัวเองออกไปเพื่อไม่ให้เกิดอันตราย สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มที่รับบทเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงในอดีต บุคคลที่มีชื่อเสียงที่ยังมีชีวิตอยู่ หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องในด้านต่างๆ ต้องร่วมกันให้เหตุผลว่าทำไมสีนํ้าเงินนั้นควรเก็บไว้ และทำไมบางคนควรที่จะเสียสละสีนํ้าเงินเพื่อรักษาชีวิตไว้ กิจกรรมนี้จะประสบความสำเร็จก็ต่อเมื่อผู้เรียนได้มีเวลาในการเตรียมเรื่องที่จะอภิปราย และกิจกรรมนี้สามารถทำเป็นคู่ได้ ยกตัวอย่างเช่น ถ้าจำนวนผู้เรียนมีเพียงพอที่จะจัดเป็นสองบอลูน ผู้สอนต้องจับคู่แต่ละบอลูนให้ทำงานด้วยกันก่อน หลังจากนั้นผู้สอนเปลี่ยนคู่บอลูนเพื่อที่จะจัดกิจกรรมการโต้แย้ง

1.6.4 การอภิปรายโดยสมาชิกของกลุ่ม (Panel Discussions)

กิจกรรมนี้ถูกดัดแปลงมาจากรายการไต้หวันทางโทรทัศน์ที่มีคนนำเสนอความคิดที่หลากหลายรูปแบบและหลากหลายหัวข้อ เช่น ประเด็นปัญหาต่างๆ การโต้แย้งข้อเท็จจริงที่อยู่ภายใต้การควบคุมของประธานในที่ประชุม และอีกวิธีการหนึ่งที่สามารถจัดกิจกรรมนี้ได้คือการให้ผู้เรียนได้ทำงานเป็นกลุ่มเพื่อโต้แย้งกันในประเด็นนั้นๆ จากนั้นมีผู้เรียนหนึ่งคนในแต่ละคู่อภิปรายประเด็นนั้นโดยละเอียด ในขณะเดียวกันผู้ฟังสามารถถามคำถามผู้อภิปรายได้ อย่างไรก็ตาม หัวข้อในการอภิปรายจะมีประสิทธิภาพหากผู้สอนจัดกิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ และผู้เรียนแต่ละคนได้รับบทบาทที่ชัดเจน เช่น ตำรวจ จิตแพทย์ นักสังคมสงเคราะห์ ถ้าในห้องเรียนขนาดใหญ่การอภิปรายโดยสมาชิกของแต่ละกลุ่มสามารถจัดพร้อมกันทั้งกลุ่ม และผู้สอนสามารถให้คำแนะนำผู้เรียนเป็นบางช่วง

7.การประเมินทักษะการพูด

ธอร์นบิวรี (Thornbury. 2005 : 124-125) ได้กล่าวถึงการประเมินทักษะการพูดไว้ว่าการประเมินการพูดทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการเกิดขึ้นในช่วงต้นและช่วงท้ายของการเรียนการสอนภาษา ทั้งนี้การประเมินการพูดยังสามารถเกิดขึ้นได้ทุกระยะระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งเป็นที่สังเกตได้ว่า การประเมินทักษะการพูดนั้นสามารถทำได้โดยวิธีการสัมภาษณ์หรือการทำกิจกรรมฝึกทักษะการพูดที่แตกต่างกันไป อย่างไรก็ตาม การประเมินการพูด มีกระบวนการในการประเมินที่ค่อนข้างซับซ้อน ซึ่งในทางปฏิบัติผู้สอนสามารถประยุกต์เกณฑ์ในการประเมินได้ แต่ปัญหาคือผู้สอนจะใช้เกณฑ์ประเมินอย่างไรเพื่อให้ประเมินความสามารถในการพูดของผู้เรียนได้อย่างครอบคลุมทุกบริบท ทั้งนี้การประเมินโครงสร้างในการเขียนเป็นประเมินที่ค่อนข้างยาก แต่ในความเป็นจริงแล้วการประเมินการพูดนั้นเป็นสิ่งที่ง่ายยิ่งกว่า ซึ่งผู้ประเมินแต่ละคนอาจมีเกณฑ์ในการประเมินการพูดที่ต่างกัน ก่อให้เกิดปัญหาในการวัดผลเมื่อผู้เรียนแต่ละคนถูกประเมินโดยผู้สอนที่มีเกณฑ์ในการประเมินต่างกัน และในขณะเดียวกันการประเมินโครงสร้างไวยากรณ์ในการพูดเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง กล่าวอีกนัยหนึ่งว่าการประเมินโครงสร้างไวยากรณ์ไม่ใช่การประเมินการพูด นอกจากนี้ หากผู้เรียนไม่ให้ความร่วมมือในการประเมินความสามารถในด้านการพูดด้วยแล้ว ผลของการประเมินอาจไม่เป็นไปตามความเป็นจริง ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่ผู้สอนและผู้เรียนจะต้องให้ความร่วมมือในกระบวนการประเมินทักษะการพูดในการเรียนการสอนภาษาถึงแม้ว่ากระบวนการเหล่านั้นจะยุ่งยากและซับซ้อนก็ตาม

ลูมา (Luoma. 2004 : Web Site) ได้กล่าวถึงการประเมินทักษะการพูดไว้ว่า เป็นที่ยอมรับกันว่าทักษะการพูดโดยเฉพาะในการเรียนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองเป็นทักษะที่ประเมินยากที่สุด การทดสอบความสามารถในการพูดของผู้เรียนนั้นยังขาดพื้นฐานที่ชัดเจนในด้านทฤษฎี ศิลปะในการสอน และการออกแบบแบบทดสอบที่น่าเชื่อถือได้ เนื่องจากส่วนมากจะมีความยุ่งยากในการหาความสัมพันธ์ของจุดมุ่งหมายในการทดสอบ เครื่องมือที่เหมาะสม และกิจกรรม ในการออกแบบการประเมิน การพูดในฐานะที่เป็นทักษะหลักในการทดสอบจะถูกแบ่งเป็นเกณฑ์ย่อยๆ ที่แตกต่างกัน การทดสอบการออกเสียง โครงสร้าง คำศัพท์ และการประยุกต์ใช้ภาษาในเชิงสังคม ถูกกำหนดให้เป็นโครงสร้างของการพูด

แต่การทดสอบส่วนมากต้องการการออกแบบและการวัดผลที่เป็นรูปธรรม การทดสอบนี้เป็นสิ่งที่ท้าทายสำหรับผู้สอนและผู้วิจัยเกี่ยวกับความสามารถในการพูดของผู้เรียน การรู้สิ่งที่จะทดสอบและวิธีการสร้างแบบทดสอบต้องการทฤษฎีที่เหมาะสมและกระบวนการที่เป็นที่ยอมรับและสอดคล้องกับความมุ่งหมายของกลวิธีการประเมิน ดังนั้น การยกเอาทฤษฎีภาษาศาสตร์ประยุกต์มาสร้างแบบทดสอบทักษะการพูดเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้สอนและผู้วิจัยเกี่ยวกับความสามารถในการพูดของผู้เรียน

ซูก (Sook. 2003 : Web Site) ได้กล่าวถึงการประเมินทักษะการพูดไว้ว่าการทดสอบความคล่องแคล่วในการพูดกลายเป็นปัญหาที่สำคัญมากที่สุดในการทดสอบภาษา เนื่องจากบทบาทของความสามารถในการพูดนั้นได้กลายเป็นศูนย์กลางในการสอนภาษา การประเมินการพูดจำเป็นต้องอาศัยทฤษฎี แนวคิดของความเที่ยงตรง ความเชื่อถือได้ และความมีประสิทธิภาพ มีผลต่อการออกแบบประเมินซึ่งจะกล่าวดังต่อไปนี้

1. ความเที่ยงตรง (Validity)

ความเที่ยงตรงเป็นปัญหาหลักในการทดสอบภาษาต่างประเทศ ความเที่ยงเกี่ยวข้องกับสิ่งที่ว่า แบบทดสอบสามารถทดสอบสิ่งที่ต้องการจะวัดได้หรือไม่ แบบทดสอบความสามารถในการพูดมักเป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ควรมีความเที่ยงตรงทางเนื้อหาและความเที่ยงตรงแบบผิวเผิน เนื่องจากความเที่ยงตรงทางเนื้อหาเป็นความสัมพันธ์ของเนื้อหาของแบบทดสอบและเนื้อหาของบทเรียน ผู้สอนต้องสร้างแบบทดสอบให้สัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้และการออกแบบหลักสูตร สิ่งเหล่านี้มีความสำคัญต่อแบบทดสอบของผู้สอนเพราะว่าผู้สอนอาจใช้แบบทดสอบกิจกรรมที่ไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ โดยเฉพาะเมื่อเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในการพูด ความเที่ยงตรงแบบผิวเผิน คือ ผลของการทดสอบความสามารถในการพูดของผู้เรียนที่ขึ้นอยู่กับขั้นตอนการตัดสินใจโดยดุลยพินิจของผู้ทำแบบทดสอบ หรือผู้สังเกตการณ์ ทั้งนี้ความเที่ยงตรงแบบผิวเผินจะเกิดจากการทดสอบการพูดของผู้เรียนในชั้นเรียน ถ้าแบบทดสอบดังกล่าวมีความเที่ยงตรงแบบผิวเผินที่ดี และให้ผลย้อนกลับที่ดีแก่ผู้เรียน ผู้เรียนจะมีแรงจูงใจในการพูดในชั้นเรียน

2. ความเชื่อมั่น (Reliability)

แนวคิดของความน่าเชื่อถือมีความสำคัญอย่างยิ่งเมื่อพิจารณาแบบทดสอบด้านภาษาเพื่อการสื่อสาร ความน่าเชื่อถือเป็นผลมาจากการประเมินผลของแบบทดสอบ ความน่าเชื่อถือของผู้ประเมินมีความสำคัญต่อความน่าเชื่อถือของแบบทดสอบโดยภาพรวม ผู้ประเมินจำเป็นต้องทำให้การประเมินมีความน่าเชื่อถือสูงต่อบรรดาผู้ประเมินด้วยกันระดับความน่าเชื่อถือต่อบรรดาผู้ประเมินด้วยกันนั้นถูกกำหนดโดยการเปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากผู้เข้าสอบของผู้ประเมิน ก. กับคะแนนที่ได้จากผู้เข้าสอบของผู้ประเมิน ข. แม้ว่าผู้ประเมินจำเป็นต้องสร้างแบบทดสอบให้มีความน่าเชื่อถือ แต่ความน่าเชื่อถือก็ไม่ใช่ว่าสิ่งที่สำคัญที่สุดในการพิจารณาเสมอไป เพราะยังมีความเที่ยงตรงเป็นตัวถ่วงดุลความน่าเชื่อถือไว้อยู่แล้ว อย่างไรก็ตาม ความเที่ยงตรงก็ยังเป็นสิ่งสำคัญกว่าในการประเมินทักษะการพูด

3. ประสิทธิภาพของแบบทดสอบ (Test Efficiency)

แบบทดสอบที่มีความเที่ยงตรงและน่าเชื่อถือจะใช้ไม่ได้ผลหากไม่นำมาสู่การปฏิบัติ ซึ่งเครื่องมือในการทดสอบนั้นเป็นสิ่งจำเป็นในการพิจารณา การทดสอบในชั้นเรียนไม่ควรที่จะมีค่าใช้จ่ายสูง

4. ความถูกต้อง (Authenticity)

ความถูกต้อง หมายถึง ลักษณะของความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบของข้อสอบกับรูปแบบของบริบทที่ไม่ใช่ข้อสอบ วิธีการการเข้าถึงความถูกต้องมี 2 วิธีการ คือ วิธีการจากชีวิตจริง (Real-life Approach) และวิธีการจากความสามารถในการมีปฏิสัมพันธ์ (Interactional Ability Approach) ซึ่งวิธีการจากชีวิตจริงนั้นเป็นวิธีการพัฒนาแบบทดสอบที่สะท้อนความเป็นจริง ของการใช้ การทดสอบภาษาที่ไม่เป็นแบบทดสอบ วิธีการนี้ถือว่าเป็นวิธีการที่ง่าย ๆ เนื่องจากการสร้างแบบทดสอบ ด้วยตัวมันเองไม่เหมือนกับการสร้างจากชีวิตจริงเช่นเดียวกัน วิธีการนี้ไม่ได้จำแนกข้อแตกต่างระหว่าง ความสามารถทางภาษาและบริบทที่ความสามารถทางภาษานี้ได้รับการสังเกต เนื่องจากสมรรถนะ ทางภาษาที่ไม่ใช่แบบทดสอบประกอบด้วยเกณฑ์ของความถูกต้อง และนิยามของควมมีประสิทธิภาพ ในวิธีการที่สอง แบบทดสอบความถูกต้องของภาษาเป็นผลมาจากความถูกต้องของรูปแบบการปฏิสัมพันธ์ และสถานการณ์ ความถูกต้องของรูปแบบการปฏิสัมพันธ์ กล่าวถึงการประเมินค่าความสามารถในการพูด ของผู้เรียนจากแบบทดสอบกิจกรรมการพูด และความถูกต้องของสถานการณ์ หมายถึง ความสัมพันธ์ ของรูปแบบของวิธีดำเนินการทดสอบและรูปแบบเฉพาะเจาะจงที่ใช้สถานการณ์เป็นเป้าหมาย ดังนั้น จุดเน้นของรูปแบบนี้คือ ความพยายามที่จะยกตัวอย่างจากตัวอย่างตามความเป็นจริงของการใช้ภาษา ที่ไม่ได้ทดสอบไปยังตัวอย่างตามความเป็นจริงของการกำหนดการรวมกันของวิธีการทดสอบในมุมใด ที่ดูเหมือนว่าจะสนับสนุนการปฏิสัมพันธ์ที่เหมาะสมของกลุ่มผู้ทำแบบทำแบบทดสอบในบริบทนั้นๆ เราสามารถใช้การประเมินพัฒนาการสอนและช่วยให้ผู้เรียนสามารถควบคุมการเรียนรู้ได้

5. ผลสะท้อนกลับ (Backwash Effect)

ในกรณีนี้ได้อธิบายผลของการทดสอบสิ่งที่สอน การประเมินควรเอื้ออำนวยต่อ การสอนได้ดี และควรส่งผลให้มีการปรับปรุงการสอนให้ดีขึ้น ผลสะท้อนกลับอาจมีทั้งผลดีและผลเสีย ผลสะท้อนกลับที่ดีเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้สิ่งที่ครูได้สอนในทางตรงกันข้าม ผลสะท้อนที่ให้ผลเสีย มีความหมายในทางกลับกัน ยกตัวอย่างเช่น ถ้าผู้สอนประเมินทักษะการเขียนผ่านแค่การทำข้อสอบ ปรนัย ผู้เรียนจะได้ฝึกแค่การทำข้อสอบประเภทดังกล่าวเท่านั้น ดังนั้นผลสะท้อนกลับในกรณีนี้ จึงให้ผลเสีย

6. การยึดตามความเป็นจริง (Elicitation)

หนทางไปสู่การทดสอบความคล่องแคล่วในการพูดที่มีประสิทธิภาพต้องอาศัย เทคนิคการหาความสัมพันธ์ตามความเป็นจริงของเป้าหมายและข้อจำกัดของสถานการณ์ที่ทดสอบ

ในกรณีของการประเมินการพูดในสถานการณ์ในโรงเรียน การทดสอบจะต้องประกอบด้วยกระบวนการที่ทดสอบตามความเป็นจริงเท่านั้น ทั้งนี้ประเภทของการทดสอบมีหลากหลายประเภทขึ้นอยู่กับเนื้อหาของการเรียนการสอน ยกตัวอย่างเช่น การทดสอบบางประเภทใช้กระบวนการถาม-ตอบง่าย ๆ เพื่อประเมินเนื้อหาในการสื่อสาร เช่น จำนวนของข้อมูลที่คุณเรียนสื่อ ความสามารถในการเข้าใจสิ่งที่สื่อ ความเหมาะสมในการใช้คำศัพท์ และความคล่องแคล่ว และรูปแบบอื่น ๆ ซึ่งประกอบด้วยการสัมภาษณ์ การประเมินในระหว่างที่ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กันในกลุ่ม การรายงานปากเปล่า การสนทนา การแสดงบทบาทสมมติ และการแสดงบทละครสั้น

7. การให้คะแนน (Scoring)

เทคนิคในการยกตัวอย่างการพูดโดยยึดตามความเป็นจริงจะต้องเชื่อมโยงกับกระบวนการการประเมินที่เหมาะสม การตัดสินใจว่าจะใช้กระบวนการการประเมินแบบภาพรวมหรือเฉพาะเจาะจงนั้นขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของแบบทดสอบ วิธีการประเมินการพูดของผู้เรียนนั้นมีอยู่ 2 วิธี คือ การประเมินโดยภาพรวม (Holistic Scoring) และการประเมินจากสิ่งที่เป็นรูปธรรม (Objectified Scoring) การประเมินโดยภาพรวม (Holistic Scoring) มุ่งไปที่การสื่อสารและมักถูกนำมาใช้เมื่อผู้สอนต้องประเมินโดยอาศัยเกณฑ์หลายอย่างและโดยฉับพลัน และข้อจำกัดของการประเมินโดยภาพรวมนั้นคือการที่ผู้สอนบางคนอาจสับสนกับการประเมินหลาย ๆ อย่างโดยฉับพลัน ซึ่งมีผู้สอนเพียงจำนวนหนึ่งเท่านั้นที่เชี่ยวชาญในการใช้การประเมินโดยภาพรวม ในทางตรงกันข้าม กระบวนการประเมินแบบแยกเกณฑ์มุ่งจำแนกเกณฑ์ในการประเมินออกเป็นหน่วยเล็กๆ เช่น ความเหมาะสม ความคล่องแคล่ว โครงสร้าง คำศัพท์ และการออกเสียง การประเมินจากสิ่งที่เป็นรูปธรรม (Objectified scoring) สามารถใช้โดยผู้สอนที่มีความเชี่ยวชาญอยู่บ้างและผู้สอนที่มีความเชี่ยวชาญมากที่ต้องการการประเมินที่ง่ายต่อการนำมาใช้ แม้กระทั่งในการประเมินการพูด โดยใช้การประเมินจากสิ่งที่เป็นรูปธรรม ผู้สอนจะต้องบอกการแสดงผลออกโดยทั่วไปจากพฤติกรรมของผู้เรียน ซึ่งอาจจะแบ่งเกณฑ์เป็นสามระดับง่ายๆ คือ ระดับดี ปานกลาง หรือ ต่ำ

8. การพิจารณาหลังจากการให้คะแนน (Further considerations for scoring)

ข้อแนะนำที่สำคัญในการประเมินมี 3 ข้อ คือ ข้อที่หนึ่ง ใช้กระดาษในการประเมินทางด้านซ้ายของกระดาษผู้ประเมินสามารถเขียนจำนวนข้อที่จะประเมินถัดจาก จำนวนข้อที่จะประเมินจะเป็นช่องเพื่อเขียนคำแนะนำสั้นๆ ด้านขวาของกระดาษจะมีช่องว่างอย่างน้อยสามช่องสำหรับผู้ประเมิน ช่องแรก 2 คะแนน ช่องที่สอง 1 คะแนน และช่องถัดไป 0 คะแนนอย่างไรก็ตาม การประเมินโดยการดูทั้งสองอย่างนั้นเป็นสิ่งที่ยากสำหรับผู้สอน ซึ่งวิธีการในการแก้ปัญหาก็คือ การให้คะแนนทันทีหลังจากที่ทดสอบแล้ว นอกจากนี้ ผู้ประเมินไม่ควรให้ผู้ถูกประเมินเห็นสิ่งที่ผู้ประเมินเขียนลงไปบนกระดาษประเมินไม่ว่าจะเป็นระหว่างประเมินหรือหลังจากการประเมินแล้วก็ตาม ถ้าหากผู้ประเมินให้คะแนนในช่วงที่ทำการทดสอบ อาจจะเป็นการรบกวนผู้ถูกประเมินและทำให้ผู้ถูกประเมินเกิดความวิตกกังวลโดยไม่จำเป็น ข้อแนะนำข้อที่สาม คือ ผู้ทดสอบสามารถบันทึกให้คะแนนโดยจะต้องอยู่ในที่ที่ผู้ถูกทดสอบ

ไม่สามารถมองเห็นได้ง่าย

ความมั่นใจในตนเอง

1. ความหมายของความมั่นใจในตนเอง

ความมั่นใจในตนเองคือความรู้สึกว่าตัวเองจะประสบความสำเร็จหรือสามารถที่จะแสดงความสามารถได้อย่างเต็มที่นั้นเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการที่จะแสดงความสามารถให้ประสบผลสำเร็จ โดยเป็นความรู้สึกที่เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมตัวแปรทางสิ่งแวดล้อมกระบวนการรู้คิด และปัจจัยส่วนตัวซึ่งเป็นความแน่ใจหรือความมั่นใจหรือความกล้าหาญของบุคคลที่จะเผชิญต่อเหตุการณ์ต่างๆ หรือเผชิญต่อความจริงตลอดจนมีความตั้งใจในการกระทำสิ่งต่างๆ ให้สำเร็จโดยไม่เกิดความท้อถอยแม้มีสิ่งใดเป็นอุปสรรคโดยมั่นใจว่าตนสามารถกระทำสิ่งที่กำลังกระทำอยู่ให้สำเร็จ ลุ่ลงไปได้อย่างถูกต้องเหมาะสม (Peter and Robert. 1991 : 85-117) ความเชื่อมั่นในตนเองเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงความรู้สึกนึกคิดหรือมโนคติที่บุคคลมีต่อตนเองโดยคนที่มีความมั่นใจในตนเองจะมีพฤติกรรมที่แสดงให้เห็นว่ามีความภาคภูมิใจในความเป็นตัวของตัวเองพึงพอใจและยอมรับทุกสิ่งประกอบเป็นตัวเอง มองเห็นว่าตนมีคุณค่ามีความสามารถมีความสำคัญ (สุนิรัตน์ ฤทธิงชัยเลิศ. 2530 : 13) ซึ่งสอดคล้อง ส่งเสริมกับสวนาวพร พัฒน์กุล (2520 : 17) ซึ่งกล่าวไว้ว่าความมั่นใจเป็นสิ่งที่แสดงว่าบุคคลเป็นส่วนหนึ่งของสังคมและมีความหมายต่อสังคมบุคคลผู้มีความมั่นใจจะไม่เฉยเมยต่อสถานการณ์ใด ๆ ในสังคมของตนแต่จะเข้าไปมีส่วนร่วมตามสิทธิและหน้าที่อย่างถูกต้องความมั่นใจจึงเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้บุคคลกล้าแสดงออกซึ่งความคิดเห็นและการกระทำในทุก ๆ สิ่งเกี่ยวกับชีวิตตนความเป็นไปและความอยู่รอดของสังคมนอกจากนี้ลัดดา สุวรรณรัตน์ (2512 : 7) ได้เสนอแนวคิดไว้ว่าความมั่นใจในตนเองเป็นสิ่งที่ไม่มีผู้ใดจะมอบให้ผู้เรียนได้โดยตรงแต่สามารถจัดบรรยากาศและโอกาสให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจและพัฒนาขึ้นได้และอาจเกิดขึ้นด้วยการให้ความช่วยเหลือการให้คำปรึกษาและการให้กำลังใจจากบิดามารดาครูอาจารย์อย่างเหมาะสมโดยจะให้ผู้เรียนพัฒนาอย่างอิสระและทำให้เขามีความเชื่อว่าจะสามารถแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเองและรู้สึกว่าเป็นบุคคลที่น่าพึงพอใจและประสบผลสำเร็จตามความต้องการอย่างน่าพึงพอใจ

จากความหมายดังกล่าวจึงสรุปได้ว่าความมั่นใจเป็นความรู้สึกนึกคิดทางบวกต่อตนเอง พึงพอใจในความสามารถของตนกล้าคิดกล้าตัดสินใจกล้าแสดงออกกล้ากระทำกล้าเผชิญเหตุการณ์รวมทั้งสามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างเหมาะสมซึ่งความมั่นใจสามารถเกิดขึ้นกับตัวผู้เรียนโดยปัจจัยสิ่งแวดล้อมเป็นสำคัญได้แก่ด้านครอบครัวและสังคมในสถานศึกษา

2. ความมั่นใจในตนเองกับการเรียนการสอนภาษา

ผู้เรียนภาษาที่มีความเชื่อมั่นในตนเองและใช้ความเชื่อมั่นที่อยูในการเรียนภาษาจะสามารถเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศได้ผลดี Ellis (1994) กล่าวว่านักเรียนที่มีความมั่นใจในตนเองสูงจะสามารถเอาชนะอุปสรรคปัญหาของการเรียนรู้ภาษาโดยเฉพาะการพูดภาษาแต่จะใช้วิจารณ์ญาณและ

ความมั่นใจในตนเองของตนในการแก้ไขปัญหามองตนเองในด้านดี (Good self image) ซึ่งตอบรับกับแนวคิดของ Richard (2006) ซึ่งได้กล่าวว่างค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งของการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศคือการที่ผู้เรียนมีความมั่นใจในตนเองผู้เรียนจะรู้สึกว่าการได้เรียนรู้ภาษาใหม่และได้แสดงออกทางการฟังพูดอ่านเขียนเป็นสิ่งที่ท้าทายและน่าค้นหาโดยจะใช้เวลาความเชื่อมั่นที่มีอยู่ในตนเองพัฒนาความสามารถของตนเองตามข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นโดยมีความพยายามและใช้การมองโลกในแง่บวกเผชิญกับปัญหาแม้ว่าตนเองจะยังไม่ชำนาญก็ตาม

นอกจากนี้การศึกษาวิจัยของ Bonny (1995) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสร้างความเชื่อมั่นในตนเองในการเรียนภาษาพบว่า การเรียนภาษาอย่างอิสระและผ่อนคลายจะช่วยสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้เรียนเพราะผู้เรียนที่ถูกจัดให้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ผ่อนคลายมีโอกาสใช้ภาษาอย่างอิสระโดยสภาพไร้ความกดดันเมื่อเขาได้เรียนรู้และต้องการแสดงออกสิ่งที่เรียนจะแสดงออกอย่างไร้ความกังวลซึ่งหมายความว่าเขาย่อมได้ใช้ความมั่นใจในตนเองนั้นแสดงออกทางภาษาได้อย่างเต็มที่และไม่เกิดความกลัวที่จะพูดแต่ทางตรงกันข้ามกลับมีความเชื่อมั่นในตนเองในการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดออกมาเป็นคำพูดได้ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ฉับไวและมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับ Andrew (1998) ซึ่งได้เสนอไว้ว่าเมื่อห้องเรียนที่เป็นการสอนภาษาอังกฤษด้านการฟัง-พูดดั่งนั้นกลวิธีในการเรียนที่ได้ประสิทธิผลย่อมหมายถึงผู้เรียนมีความมั่นใจในตนเองที่จะฟังและพูดภาษานักเรียนที่มีความมั่นใจในตนเองจะกล้าออกเสียงและแสดงออกทางอวัจนภาษาอย่างฉะฉานและในทางตรงกันข้ามนักเรียนที่ไม่มีความมั่นใจในตนเองแม้จะมีความรู้ภาษาอังกฤษก็มักหลีกเลี่ยงการตอบคำถามจากครูผู้สอน

Sara (2002) กล่าวว่านักเรียนที่มีความมั่นใจในตนเองสูงเมื่ออยู่ในห้องเรียนจะมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. มีความกล้าแสดงออกเมื่อได้เรียนรู้ภาษาโดยนวัตกรรมใหม่ๆ กล้าพูดกล้าถาม กล้าแสดงความคิดเห็นกล้าตัดสินใจกระทำสิ่งต่างๆ ด้วยความมั่นใจในการแสดงออกทางท่าทางและการกระทำอย่างมีเหตุผลในการปฏิบัติกิจกรรมมักแสดงตัวเป็นอาสาสมัครในกิจกรรมเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี
2. มีความสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพบรรยากาศห้องเรียนและเทคนิคการเรียนการสอนที่หลากหลายไม่มีอคติต่อสื่อการสอนและรู้จักใช้วุฒิภาวะในการควบคุมอารมณ์และรู้จักปรับตัวและพัฒนาความสามารถให้เข้ากับสิ่งเหล่านั้นอีกทั้งพร้อมที่จะเกื้อกูลเพื่อนร่วมชั้นและปฏิบัติตามข้อเสนอแนะของครูและเพื่อน
3. มีความภาคภูมิใจในตนเองในชั้นผลิตภาษาและกล้าที่จะนำไปใช้ด้วยความพึงพอใจในผลงานของตนเองต้องการการยอมรับและเปิดเผยการกระทำและผลงานของตนเองตั้งใจทำสิ่งต่างๆ ให้สำเร็จตามที่ได้วางแผนไว้

สรุปได้ว่าความเชื่อมั่นในตนเองมีผลต่อการเรียนรู้ทางภาษาของผู้เรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจัยทางด้านจิตใจที่มีส่วนช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ภาษาทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาได้รวดเร็วกล้าแสดงความรู้ทางภาษาออกมารู้จักปรับตัวให้เข้ากับการเรียนรู้ภาษาแบบใหม่ๆ รู้จักปรับปรุงพัฒนาตนเองได้อย่างดีมีประสิทธิภาพดังนั้นความเชื่อมั่นในตนเองจึงถือเป็นส่วนสำคัญในการเรียนรู้ภาษา

ที่สองผู้เรียนจะสามารถเรียนภาษาได้อย่างมีความสุขสามารถเป็นแบบอย่างแก่เพื่อนร่วมชั้นเรียนได้

3. วิธีวัดความมั่นใจในตนเอง

Dulay และคณะ (1982) เสนอว่าความมั่นใจในตนเองเป็นคุณลักษณะที่จำเป็นต้องอาศัยการวัดค่าที่เที่ยงตรงแม่นยำซึ่งสามารถวัดได้จากระดับของความวิตกกังวลและการแสดงออกของผู้เรียน รวมถึงวัดจากพฤติกรรมและกลวิธีของผู้เรียนภาษาที่ดีโดยมีหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

3.1 ความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อความมั่นใจในตนเองในการเรียนภาษาอังกฤษของตัวผู้เรียนเองซึ่งผู้เรียนควรจะได้เลือกตอบวิธีการที่ผู้เรียนจะมีปฏิริยาต่อสถานการณ์ต่างๆ ในชั้นเรียนที่ได้พบเจอ

3.2 ลักษณะของข้อคำถามต้องมีความหลากหลายไม่ซ้ำซ้อนกันและมีความหมายที่กระชับไม่คลุมเครือ

3.3 ครูซึ่งเป็นผู้สังเกตการณ์ความมั่นใจในตนเองในการเรียนภาษาอังกฤษต้องยึดหลักเกณฑ์การวัดความมั่นใจในตนเองดังนี้คือ

3.3.1 ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาเช่นความคล่องในการพูดภาษาอังกฤษ การหยุดชะงักเมื่อพูดไม่ได้และการแก้ไขของตนเองเมื่อพูดไม่ได้

3.3.2 ความเข้าใจในการพูดเช่นสามารถสื่อความหมายให้ผู้ฟังได้ดีเพียงไร ใช้เสียงและจังหวะในการพูดดีเพียงไร

3.3.3 ระดับของความวิตกกังวลขณะอยู่ในชั้นเรียนเช่นมีความประหม่าเพียงไร เมื่อแสดงตัวปฏิบัติตนอย่างไรเมื่อเกิดข้อผิดพลาดขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.งานวิจัยในประเทศ

นุสรุ มัตชุกิ (2551 : 53-54) ได้ศึกษา การศึกษากลวิธีการจำกลวิธีปัญญาและกลวิธีทดแทนในการเรียนภาษาไทยของผู้เรียนชาวต่างชาติ การศึกษาในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อหาความถี่ในการใช้กลวิธีการเรียนและเปรียบเทียบการใช้กลวิธีการเรียนรวมทั้งเพื่อศึกษาลักษณะการใช้กลวิธีการเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือผู้เรียนชาวต่างชาติที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่จำนวน 3 คนและผู้เรียนที่พูดภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาแม่จำนวน 3 คนคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากผู้เรียนที่มีทักษะการฟังพูดระดับกลางถึงค่อนข้างสูงโดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Random) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าได้แก่แบบทดสอบวัดความสามารถทักษะฟังพูดและแบบวัดกลวิธีการเรียน Strategy Inventory of Language Learning (SILL) Version for English Speakers Learning a new Language Version 5.1 ของรีเบคก้าออกซ์ฟอร์ดแล้วนำผลที่ได้มาประมวลผลโดยหาค่าเฉลี่ย ผลการวิจัยพบว่า 1) ความถี่การใช้กลวิธีการเรียนโดยตรงซึ่งประกอบด้วยกลวิธีการจำกลวิธีปัญญาและ

กลวิธีทดแทนของผู้เรียนชาวต่างชาติที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่คือ 3.6 หมายถึงใช้กลวิธีการเรียนค่อนข้างมาก ส่วนกลุ่มผู้เรียนภาษาไทยที่พูดภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาแม่มีความถี่ 3.4 หมายถึงใช้กลวิธีการเรียนบางครั้ง 2) กลวิธีการเรียนที่ผู้เรียนชาวต่างชาติทั้งสองกลุ่มใช้มากเรียงจากกลวิธีที่มีความถี่มากไปน้อยคือกลวิธีปัญญากลวิธีทดแทนและกลวิธีการจำ 3) ลักษณะการใช้กลวิธีพบว่าผู้เรียนชาวต่างชาติที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่มีความถี่การใช้กลวิธีปัญญา 4.5 หมายถึงใช้กลวิธีการเรียนนี้มากสูงกว่าผู้เรียนภาษาชาวต่างชาติที่พูดภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาแม่ที่มีความถี่ 3.7 หมายถึงใช้กลวิธีการเรียนนี้ค่อนข้างมาก กลวิธีทดแทนเป็นกลวิธีที่ผู้เรียนชาวต่างชาติทั้งสองกลุ่มมีความถี่การใช้เท่ากันระดับ 3.5 หมายถึงใช้กลวิธีการเรียนนี้ค่อนข้างมาก ความถี่การใช้กลวิธีการจำผู้เรียนชาวต่างชาติที่พูดภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาแม่มีความถี่ 3.1 หมายถึงใช้กลวิธีนี้บางครั้งสูงกว่าผู้เรียนชาวต่างชาติที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่เพียงเล็กน้อยที่มีความถี่ 2.8 หมายถึงใช้กลวิธีนี้บางครั้งเช่นกัน

ญาดา รามฤทธิ์ (2552 : 57-61) ได้ทำการวิจัยเรื่องกลวิธีการทดแทนข้อบกพร่องความรู้ทางด้านคำศัพท์ของนิสิตเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยบูรพา ซึ่งกลุ่มตัวอย่างทบทวนการวิจัยในครั้งนี้ คือ นิสิตเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยบูรพา ผลการวิจัยพบว่า กลวิธีการทดแทนข้อบกพร่องที่ถูกกลุ่มตัวอย่างใช้มากที่สุด คือกลวิธีการถอดความ (ร้อยละ 64.37) กลวิธีการใช้อวัจนภาษา (ร้อยละ 28.57) และกลวิธีการใช้พื้นความรู้ภาษาแม่ปนภาษาเป้าหมาย (ร้อยละ 3.53) ตามลำดับ และผลการศึกษากลวิธีย่อยในกลวิธีการทดแทนข้อบกพร่องพบว่า กลวิธีย่อยที่กลุ่มตัวอย่างใช้มากที่สุดคือ กลวิธีการอธิบายความ (ร้อยละ 61.11) กลวิธีการใช้อวัจนภาษา (ร้อยละ 28.57) และกลวิธีการพูดภาษาแม่ปนภาษาที่สอง (ร้อยละ 3.03) นอกจากนี้ยังพบว่าระดับความสามารถทางภาษาของกลุ่มตัวอย่างกับการใช้กลวิธีทดแทนข้อบกพร่อง และความสามารถของกลุ่มตัวอย่างกับผลคะแนนจากการทดสอบ ต่างมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตามลำดับ และผลคะแนนที่ได้จากกิจกรรมวัดกลวิธีทดแทนข้อบกพร่องของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับความสามารถทางภาษาต่างกัน มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แพรวพรรณ พรังพร้อม (2552 : 54-73) ได้ศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ที่กำลังเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐานของมหาวิทยาลัยกรุงเทพและเพื่อศึกษาเปรียบเทียบการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษระหว่างเพศและชั้นปีของนักศึกษาเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถามการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษ Oxford's Strategy Inventory for Language Learning (SILL) version 7.0 ซึ่งผู้วิจัยได้แปลเป็นภาษาไทยและปรับคำให้เหมาะสมกับบริบทแบบสอบถามกลยุทธ์การเรียนแบ่งชนิดกลยุทธ์การเรียนภาษาออกเป็น 6 ด้านคือกลยุทธ์ด้านการจำกลยุทธ์ด้านพุทธิปัญญากลยุทธ์ด้านการทดแทนกลยุทธ์ด้านอุปญากลยุทธ์ด้านอารมณ์และความรู้สึกและกลยุทธ์ด้านสังคมกลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 462 คนได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายจากประชากรนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัย

กรุงเทพที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยสถิติทดสอบที (t-Test) ผลการสำรวจพบว่าการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานอยู่ในระดับปานกลางในทุกด้านของกลยุทธ์ส่วนกลยุทธ์ที่นักศึกษานิยมใช้สูงที่สุดคือกลยุทธ์ด้านการทดแทนและอันดับสองคือกลยุทธ์ด้านอภิปัญญาผลวิจัยยังพบว่าความแตกต่างระหว่างเพศมีผลต่อการใช้กลยุทธ์การเรียนนักศึกษาเพศหญิงมีการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษโดยรวมสูงกว่านักศึกษาเพศชายอย่างมีนัยสำคัญอย่างไรก็ตามการศึกษาระบุว่านักศึกษาที่มีระดับชั้นปีแตกต่างกันมีการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐานโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อรทัย รัตนสมัย (2553 : 67-69) ได้ทำการศึกษาเรื่องการจัดกิจกรรมที่ใช้กลวิธีการเรียนรู้ด้านปัญญาเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้วัตถุประสงค์เพื่อหาค่าประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมที่ใช้กลวิธีด้านปัญญาเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน และหาค่าประสิทธิผลในการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยการจัดกิจกรรมที่ใช้กลวิธีการเรียนรู้ด้านปัญญา กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนสุวรรณภูมิพิทยไพศาล อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด คัดเลือกโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าได้แก่แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กลวิธีการเรียนรู้ด้านปัญญาเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจำนวน 4 แผน แบบทดสอบทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ เป็นข้อสอบแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมที่ใช้กลวิธีการเรียนรู้ด้านปัญญาเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทำให้นักเรียนมีความก้าวหน้าในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงขึ้นซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างยังให้ความเห็นว่าการฝึกกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ดี และมีประโยชน์อย่างมากต่อการพัฒนากระบวนการเรียนและการพัฒนาความสามารถทางภาษา ทำให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษและการใช้กลวิธีการเรียนร้อยละ 97 ของผู้เรียนตั้งใจที่จะนำเอากลวิธีการเรียนที่ได้รับการฝึกไปใช้ด้วยตนเองต่อไป

รพีพรรณ พายุหะ (2553 : 67-70) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการสื่อสาร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้ร่วมศึกษาคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านแสนสี จังหวัดร้อยเอ็ด ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 21 คน ผลการศึกษาค้นคว้าปรากฏดังนี้ วงรอบที่ 1 นักเรียนส่วนใหญ่พูดยังไม่ราบรื่น มีเพียงบางส่วนที่ใช้กลวิธีการใช้ท่าทางและกลวิธีการขอความช่วยเหลือ วงรอบที่ 2 นักเรียนส่วนมากมีความมั่นใจในการสนทนา และใช้กลวิธีการใช้คำใกล้เคียงมากขึ้นและมีนักเรียนบางส่วนใช้กลวิธีการขอความ

ช่วยเหลือและกลวิธีการใช้ทำทางบ้าง วงรอบที่ 3 มีนักเรียนบางส่วนใช้กลวิธีการใช้ภาษาทำทาง กลวิธีการใช้คำใกล้เคียงบ้าง และวงรอบที่ 4 นักเรียนมีความมั่นใจในการนำกลวิธีการสื่อสารมาช่วยในการพูดทุกวิธีที่ครูแนะนำ นักเรียนรู้คำศัพท์มากขึ้น นักเรียนส่วนใหญ่ใช้กลวิธีการใช้ภาษาทำทาง กลวิธีการพูดภาษาแม่ด้วยสำเนียงภาษาที่สอง กลวิธีการขอความช่วยเหลือ กลวิธีการใช้คำใกล้เคียงและกลวิธีการคิดคำขึ้นมาใหม่ โดยสรุปการใช้กลวิธีการสื่อสารทั้ง 5 กลวิธี สามารถช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านแสนสีได้

จากการศึกษางานวิจัยในประเทศสรุปได้ว่ากลวิธีการเรียนรู้ภาษาทางตรง มีความสำคัญต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน นักเรียนที่ได้รับการฝึกหรือใช้กลวิธีในการเรียนจะเกิดการพัฒนาศิลปะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาเกิดการพัฒนาศิลปะการอ่าน การฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

2.งานวิจัยต่างประเทศ

เล (Le. 2006 : unpagged) ได้ทำการศึกษาการใช้กลวิธีในการสื่อสารของผู้เรียนที่ใช้ภาษาที่สองในประเทศเวียดนาม โดยทำการศึกษา 3 บริบทคือ ห้องเรียนที่ใช้กลวิธีการสื่อสารโดยตรง ห้องเรียนที่เน้นทักษะการพูดและฝึกภาคสนามเป็นไกด์นำเที่ยว นอกจากนี้ยังศึกษาความคิดเห็นของผู้ร่วมวิจัยในครั้งนี้ ซึ่งประกอบด้วยครู 1 คน นักศึกษาปีที่ 1 จากวิทยาลัยสูงในประเทศเวียดนาม ผู้วิจัยแบ่งนักศึกษาออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่ม A และกลุ่ม B กลุ่ม A แนะนำให้รู้จักกลวิธีและให้ใช้กลวิธีก่อนที่จะเรียนตามบริบททั้ง 3 บริบทที่กล่าวมาแล้ว ส่วนกลุ่ม B ไม่เคยใช้กลวิธีสื่อสารมาก่อน ซึ่งกลวิธีที่ใช้มี 4 กลวิธี คือ การใช้คำใกล้เคียง การใช้คำที่ใช้ได้กับทุกจุดประสงค์ การใช้คำอ้อมค้อม และกลวิธีการใช้คำเติมเต็ม เก็บข้อมูลทั้ง 3 บริบทโดยใช้เทคนิคการสังเกตและบันทึกเทปวิดีโอ และสัมภาษณ์ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่ม A และกลุ่ม B มีความสามารถในการใช้กลวิธีใน 3 บริบทไม่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามในบริบทของการฝึกเป็นไกด์นำเที่ยว กลุ่ม A มีความกระตือรือร้นที่จะสื่อสารกับนักท่องเที่ยวที่เป็นเจ้าของภาษามากกว่ากลุ่ม B ส่วนความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลวิธีการสื่อสาร 3 บริบทเช่นนี้ พบว่า ทั้งครูและนักเรียนเห็นว่าการจัดกิจกรรมแบบนี้เหมาะสมช่วยให้นักเรียนใช้กลวิธีสื่อสารได้จริง

ลิน (Lin. 2007 : unpagged) ได้ทำการศึกษากรณีชาวไต้หวันจำนวน 7 คน ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศสำหรับคนที่ไม่ได้เรียนวิชาเอกภาษาอังกฤษเกี่ยวกับกลวิธีการสื่อสาร จุดประสงค์ของการศึกษาเพื่อแยกแยะการยอมรับภาษาอังกฤษเกี่ยวกับกลวิธีสื่อสาร การศึกษานี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูลในเชิงคุณภาพเกี่ยวกับความเชื่อและทัศนคติที่พวกเขาได้เรียนรู้เกี่ยวกับกลวิธีสื่อสารคำถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศของชาวไต้หวันมีการยอมรับกลวิธีสื่อสารทั้ง 5 ประเภทอะไรบ้าง ผู้ร่วมศึกษาในครั้งนี้เป็นนักเรียนจำนวน 24 คน ที่ได้รับการฝึกเป็นเวลา 10 สัปดาห์และอาสาสมัครอีก 7 คน จะถูกสัมภาษณ์ ผู้ร่วมศึกษาทั้งหมดนี้ไม่มีใครเรียนวิชาเอกภาษาอังกฤษพื้นฐานที่จำเป็น การเก็บรวบรวมข้อมูลจะเก็บในตอนกลางและตอนท้ายของการฝึกอบรมโดยการสัมภาษณ์และบันทึกวิดีโอเป็นเวลา 90 นาที ผลการศึกษพบว่า อาสาสมัครจำนวน 7

คนยอมรับกลวิธีการหลีกเลี่ยงข้อสนทนา นักเรียนได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับการละทิ้งข้อความ นักเรียนส่วนมากเชื่อว่าความพร้อมก่อนที่จะเกิดการเรียนรู้ต้องมีความเข้าใจคู่สนทนา สำหรับกลวิธีการใช้ภาษาที่สองภาษาเดียว นักเรียน 6 คนพบว่ามีความเข้าใจในการใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารมากขึ้นและมีนักเรียน 1 คน ที่มีทัศนคติเป็นกลาง จากข้อมูลแสดงให้เห็นว่านักเรียนมีการยอมรับเกี่ยวกับกลวิธีการสร้างคำขึ้นมาใหม่ ในการใช้กลวิธีขอความร่วมมือนักเรียน 6 คนพบว่า เป็นกลวิธีที่ช่วยให้พวกเขาประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้

ซางและหลุย (Zhang and Liu. 2008 : 162-169) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสำรวจการใช้กลวิธีด้านปัญญาและอภิปัญญาในระหว่างทดสอบความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษว่า วิจัยนี้เกี่ยวข้องกับผลของการศึกษาการใช้กลวิธีด้านปัญญาและกลวิธีด้านอภิปัญญา ผลของกลวิธีเหล่านี้ที่มีต่อการทดสอบประสิทธิภาพของผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาในบทเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในประเทศจีน จากแบบสำรวจจำนวน 18 ข้อที่สำรวจนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอกจำนวน 526 คน พบว่า (1) นักศึกษาได้ใช้กลวิธีด้านปัญญาและด้านอภิปัญญาระหว่างทำแบบทดสอบในระดับปานกลาง (2) การใช้กลวิธีด้านปัญญาและการใช้กลวิธีด้านอภิปัญญา มีความสัมพันธ์กันอย่างมาก แต่ทั้งสองกลวิธีไม่ได้เป็นตัวบ่งชี้ซึ่งกันและกัน และ (3) แม้ว่าการใช้กลวิธีด้านปัญญาและด้านอภิปัญญา มีความสัมพันธ์กับการทดสอบความสามารถของผู้เรียน แต่ผลสำรวจพบว่ามีเฉพาะกลวิธีด้านอภิปัญญาที่ใช้ได้ผลกับการทดสอบความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะในทักษะการฟัง การอ่าน และการเขียน

Serri, Boroujeni and Hesabi (2012 : 843) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สหสัมพันธ์ของกลวิธีด้านปัญญา อภิปัญญาและอารมณ์สังคมในการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจค่าสหสัมพันธ์และข้อแตกต่างเฉพาะบุคคลของผู้เรียนการฟังที่ใช้กลวิธีด้านปัญญา อภิปัญญาและอารมณ์สังคม ในขณะที่เรียนจากเนื้อหา การวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมจากนักศึกษาปริญญาตรีในประเทศอิหร่าน จำนวน 40 คน ที่มีอายุระหว่าง 19 – 53 ปี โดยใช้วิธีเลือกมาจากการสุ่ม ผลการวิจัยพบว่าสหสัมพันธ์ของกลวิธีด้านปัญญา อภิปัญญาและอารมณ์สังคมในการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจมีค่าเท่ากับ .276 ซึ่งค่าดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความกระจำและเข้าใจในการฟังมากขึ้น ทำให้การฟังภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

จากการศึกษางานวิจัยต่างประเทศพบว่านักเรียนที่เรียนภาษาต่างประเทศที่มีการนำกลวิธีมาใช้อย่างหลากหลายทั้งกลวิธีการเรียนภาษาทางตรงหรือกลวิธีการเรียนภาษาทางอ้อมซึ่งช่วยให้การเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมีการพัฒนาการเรียนรู้ทางด้านภาษาเป็นผู้เรียนที่พึ่งตนเองได้

จากการศึกษาเอกสารข้อมูลและแนวคิดต่างๆ เกี่ยวกับการสอนโดยใช้กลวิธีด้านปัญญาและกลวิธีทดแทน ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะนำวิธีการสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนดังกล่าวมาพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เนื่องจากการสอนโดยใช้กลวิธีด้านปัญญาและกลวิธีทดแทนเป็นวิธีการสอนที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับภาษาเป้าหมายที่ผู้เรียนเรียน หลังจากให้ผู้เรียนได้ฝึกกลวิธีการเรียนภาษาแล้วผู้เรียนสามารถนำกลวิธีมาใช้ในการพูดทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษา

ได้อย่างอัตโนมัติและทำให้มีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจในตนเอง
ด้วยการใช้กลวิธีด้านปัญญาและกลวิธีทดแทน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้กำหนด
วิธีการดำเนินการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. ขั้นตอนดำเนินการวิจัย
5. การจัดกระทำกับข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์ – คณิตศาสตร์
ของโรงเรียนบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 358 คน มีทั้งหมด 8 ห้อง
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560
โรงเรียนบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน
92 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้หน่วยการสุ่มเป็นห้องเรียน
จากนักเรียนที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แล้วจับสลากเพื่อเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ 1 คือ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/7 จำนวน 46 คน สอนโดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีด้าน
ปัญญา กลุ่มตัวอย่างที่ 2 คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/8 จำนวน 46 คน สอนโดยใช้การจัดกิจกรรม
การเรียนรู้ด้วยกลวิธีทดแทน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 3 ชนิดประกอบด้วย

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จำแนกออกเป็น 2 รูปแบบ ได้แก่

1.1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดด้วยกลวิธีด้านปัญญา จำนวน 8 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวม 24 ชั่วโมง ซึ่งใช้จัดกิจกรรมการสอนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/7 ของภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 46 คน

1.2 แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดด้วยกลวิธีทดแทน จำนวน 8 แผน แผนละ 3 ชั่วโมงรวม 24 ชั่วโมง ซึ่งใช้จัดกิจกรรมการสอนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/8 ของภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 46 คน

2. แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นข้อสอบปรนัยแบบเลือกตอบจำนวน 20 ข้อ

3. แบบประเมินความมั่นใจในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพของเครื่องมือ ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดด้วยกลวิธีด้านปัญญาและกลวิธีทดแทน ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาตามขั้นตอน ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ กลวิธีด้านปัญญาและกลวิธีทดแทน ทักษะการพูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจในตนเอง

1.2 วิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

1.3 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ความสัมพันธ์เพื่อสร้างเนื้อหาของกิจกรรมให้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ สาระสำคัญ ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ จากคำอธิบายในหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ดังตาราง 2

ตาราง 2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และจุดประสงค์การเรียนรู้ และเวลาในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดด้วยกลวิธีด้านปัญญาและกลวิธีทดแทน

หน่วยการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา/ชั่วโมง
Unit 1 : Myself Topic : Sport	ต 1.2 ม.4/5 สนทนาและเขียนโต้ตอบ ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่างๆใกล้ตัว ประสบการณ์สถานการณ์ข่าว/เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม ต 1.2 ม.4/8 พูดและเขียนเพื่อขอและให้	1. สามารถแสดงท่าทางเพื่อสื่อความหมายแทนคำ หรือวลีที่อยู่ในเนื้อเรื่อง I prefer surfing! ได้ (While-speaking, Activity 1 : mime) 2. สามารถใช้คำถามเพื่อเดา	3

ตาราง 2 (ต่อ)

หน่วย การเรียนรู้	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา/ ชั่วโมง
Unit 1 : Myself Topic : Sport	ข้อมูลบรรยายอธิบายเปรียบเทียบและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง/ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ที่ฟังและอ่านอย่างเหมาะสม ต 1.2 ม.4/9 พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรมประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์อย่างมีเหตุผล ต 2.1 ม.4/13 เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับระดับของบุคคลโอกาส และสถานที่ ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ต 4.1 ม.4/19 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียนสถานศึกษาชุมชน และสังคม	ความหมายของคำ วลี ต่างๆ ได้ (While-speaking, Activity 2 : Twenty questions) 3. สามารถใช้คำเหมือนในการพูดสนทนาโต้ตอบได้ (Post-speaking, Task 1 : Blocking game)	3
Unit 2 : Community Topic : Famous People	ต 1.1 ม.4/4 จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความ สรุปความตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการฟังและอ่านเรื่องที่เป็นสารคดีและบันเทิงคดีพร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ ต 1.2 ม.4/8 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลบรรยาย อธิบายเปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง/ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ที่ฟังและอ่านอย่างเหมาะสม	1. สามารถพูดประโยคคำถามเพื่อถามข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลที่มีชื่อเสียงได้ (While – speaking Activity : 1 Repeating, 2. สามารถสร้างบทสนทนาใหม่โดยใช้คำ หรือวลีจากหัวข้อ Gossip Column มารวมกับประโยคที่รู้จักเป็นอย่างดีและสนทนากับเพื่อนได้	

ตาราง 2 (ต่อ)

หน่วย การเรียนรู้	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา/ ชั่วโมง
Unit 3 :Personal Relationship Topic :Characteristics	ต 4.1 ม.4/19 ใช้ภาษาสื่อสารใน สถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่ เกิดขึ้นในห้องเรียนสถานศึกษา ชุมชน และสังคม ต 1.3 ม.4/10 พูดและเขียนนำเสนอ ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง/ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์เรื่อง และประเด็นต่างๆ ตามความสนใจของสังคม ต 1.3 ม.4/11 พูดและเขียนสรุป ใจความสำคัญ/ แก่นสาระที่ได้จากการ วิเคราะห์เรื่อง กิจกรรม ข่าวเหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ	(Post – speaking, Activity 2 : Making new conversation. 3. สามารถพูดในสถานการณ์ จำลองที่เกี่ยวกับเรื่อง My favorite celebrity ได้อย่างเป็น ธรรมชาติ (Post – speaking , Activity 3 : My favorite celebrity. 1. สามารถสนทนาเพื่อแสดง ความคิดเห็นเกี่ยวกับบุคลิก/การ แสดงของตัวละครได้ (While – speaking Activity : 1 Repeating 2. สามารถนำคำ หรือวลีจาก ละครที่ได้ชมแล้วนำมารวมกับ ประโยคที่รู้จักเป็นอย่างดีเพื่อ สร้างบทสนทนาใหม่ได้	3
	ต 4.1 ม.4/19 ใช้ภาษาสื่อสารใน สถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลอง ที่ เกิดขึ้นในห้องเรียนสถานศึกษา ชุมชน และสังคม	(Post – speaking , Activity 2 : Making new conversation 3. สามารถแสดงเลียนแบบตัว ละครได้อย่างเป็นธรรมชาติ (Post – speaking , Activity 3 : Who are they?	
Environment Topic : Pollutions Unit 4 :	ต 1.1 ม.4/2 อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทละครสั้น (skit) ถูกต้องตาม หลักการอ่าน	1. สามารถสนทนาเพื่อแสดง ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา สิ่งแวดล้อมได้ (While – speaking Activity : 1	

ตาราง 2 (ต่อ)

หน่วย การเรียนรู้	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา/ ชั่วโมง
	ต 1.2 ม.4/6 เลือกและใช้คำขอร้องให้คำแนะนำคำชี้แจง คำอธิบายอย่างคล่องแคล่ว ต 3.1 ม.4/18 ค้นคว้า/สืบค้น บันทึกสรุปและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน	Repeating 2. สามารถนำคำ หรือวลีที่เกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อมมาสร้างบทสนทนาใหม่ได้(Post – speaking , Activity 2 : Making new conversation 3. สามารถพูดเพื่อนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับการรักษาสิ่งแวดล้อมได้อย่างเป็นธรรมชาติ (Post – speaking , Activity 3 : Become a Member	3
Unit 5 : Occupation Topic : Occupation Interests	ต 1.2 ม.4/7 พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์จำลอง หรือสถานการณ์จริงอย่างเหมาะสม ต 1.2 ม.4/8 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลบรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง/ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ที่ฟังและอ่านอย่างเหมาะสม ต 1.2 ม.4/9 พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรมประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์อย่างมีเหตุผล	1. สามารถพูดประโยคคำถามเพื่อถามข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพยอดนิยมได้ (While – speaking Activity : 1 Repeating 2. สามารถสร้างบทสนทนาใหม่โดยใช้คำ หรือวลีจากหัวข้อ International Holidays มารวมกับประโยคที่รู้จักเป็นอย่างดีและสนทนากับเพื่อนได้(Post – speaking , Activity 2 : Making new conversation	3

ตาราง 2 (ต่อ)

หน่วย การเรียนรู้	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา/ ชั่วโมง
Unit 6 : Health Topic : Food Group	ต 1.2 ม.4/8 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลบรรยาย อธิบายเปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง/ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ที่ฟังและอ่านอย่างเหมาะสม ต 1.3 ม.4/11 พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง กิจกรรม ข่าวเหตุการณ์และสถานการณ์ตามความสนใจ ต 2.1 ม.4/14 อธิบาย/อภิปรายวิถีชีวิต ความคิดความเชื่อ และที่มาของขนบธรรมเนียม และประเพณีของเจ้าของภาษาเรื่อง/ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ที่ฟังและอ่านสถานการณ์ ข่าว/ฟังและอ่านอย่างเหมาะสม	1. สามารถสนทนาเพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับอาหารจานโปรดของเพื่อนได้ (While – speaking Activity : 1 Repeating 2. สามารถนำคำ หรือวลีจากบทสนทนาเกี่ยวกับการเลือกร้านอาหารเพื่อสร้างบทสนทนาใหม่ได้(Post – speaking , Activity 2 : Making new conversation 3. สามารถพูดนำเสนอเมนูอาหารเพื่อสุขภาพได้ (Post – speaking , Activity 3 : Food Groups	3
Unit 7 : Travel Topic : Holidays	ต 2.1 ม.4/13 เลือกใช้ภาษา นำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับระดับของบุคคลโอกาส และสถานที่ ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ต 4.1 ม.4/19 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียนสถานศึกษา ชุมชน และสังคมสถานการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม และสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม	1. สามารถพูดประโยคคำถามเพื่อถามข้อมูลเกี่ยวกับวันหยุดได้ (While – speaking Activity : 1 Repeating 2. สามารถพูดในสถานการณ์จำลองที่เกี่ยวกับเรื่อง Holiday ได้อย่างเป็นธรรมชาติ (Post – speaking , Activity 3 : My favorite Holiday in Thailand	3

ตาราง 2 (ต่อ)

หน่วย การเรียนรู้	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา/ ชั่วโมง
Unit 8 : Shopping Topic : At the shop	ต 1.2 ม.4/5 สนทนาและเขียนโต้ตอบ ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว ประสบการณ์ ต 1.2 ม.4/8 พูดและเขียนเพื่อขอและ ให้ข้อมูลบรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง/ ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ที่ฟังและอ่าน สถานการณ์ข่าว/เหตุการณ์ที่ฟังและ อ่าน	1. สามารถพูดประโยคคำถามเพื่อ ถามข้อมูลเกี่ยวกับการซื้อสินค้าได้ (While – speaking Activity : 1 Repeating 2. สามารถสร้างบทสนทนาใหม่ โดยใช้คำ หรือวลีจากหัวข้อ International Holidays มารวมกับประโยคที่รู้จักเป็นอย่างดี ดีและสนทนากับเพื่อนได้(Post – speaking , Activity 2 : Making new conversation 3. สามารถพูดในสถานการณ์ จำลองที่เกี่ยวกับเรื่อง At the shop ได้อย่างเป็นธรรมชาติ (Post – speaking , Activity 3 : At the shop	3

1.4 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดด้วยกลวิธีด้านปัญญาจำนวน 8 แผน ใช้เวลาสอนแผนละ 3 ชั่วโมง รวมเวลา 24 ชั่วโมง

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดด้วยกลวิธีด้านปัญญาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดทำเสร็จแล้ว เสนอต่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดด้วยกลวิธีด้านปัญญาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อพิจารณาความสอดคล้องของเนื้อหา ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมและการวัดผลประเมินผล

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ประกอบด้วย

1. นายเอกวิทย์ อำนวย ครูเชี่ยวชาญ โรงเรียนบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

2. นางชฎาภรณ์ อินทร์ยา ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนกุฉินารายณ์ อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

3. นางสาวกรวรรณ ชุมชิต ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

4. นางสาวพิศณชนก ยันตะบุศย์ ครูชำนาญการ โรงเรียนกุฉินารายณ์อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลการศึกษา

5. นางลัดดาวัลย์ บุญเรือง ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาการศึกษา

ผู้เชี่ยวชาญประเมินแบบประเมินแผนการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการพูดด้วยกลวิธีด้านปัญญาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) ซึ่งมีระดับประเมินความเหมาะสม 5 ระดับ ดังนี้

5 คะแนน	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
4 คะแนน	หมายถึง	เหมาะสมมาก
3 คะแนน	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
2 คะแนน	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
1 คะแนน	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

หาค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ และแปลความหมายจากค่าเฉลี่ยแล้วพิจารณาความเหมาะสมและเปรียบเทียบกับเกณฑ์การประเมินและแปลผลของค่าเฉลี่ยดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.51 - 5.00	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.51 - 4.50	หมายถึง	เหมาะสมมาก
ค่าเฉลี่ย	2.51 - 3.50	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.51 - 2.50	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 - 1.50	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยกลวิธีด้านปัญญาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.80 ถึง 5.00 แสดงว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างขึ้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

1.7 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดด้วยกลวิธีด้านปัญญาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มาแก้ไขจุดประสงค์และกิจกรรมให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์อีกครั้ง

1.8 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดด้วยกลวิธีด้านปัญญาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผ่านการตรวจสอบและแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try-out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง และไม่เคยเรียนเนื้อหาใหม่มาก่อน จำนวน 1 ห้องเรียน คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/5 โรงเรียนบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 46 คน พบว่านักเรียนมีปัญหาด้านคำศัพท์และเนื้อหามากเกินไปทำให้เวลาในการฝึกไม่เพียงพอ

1.9 นำข้อบกพร่องที่ได้จากการทดลองใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดด้วยกลวิธีด้านปัญญาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มาปรับปรุง โดยการนำเสนอคำศัพท์ก่อน ตัดเนื้อหาที่ไม่จำเป็นและให้นักเรียนฝึกเป็นคู่เพื่อจัดเวลาให้เพียงพอต่อกิจกรรมการฝึก

1.10 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแล้ว เสนอคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อขอความเห็นชอบก่อนนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

1.11 จัดพิมพ์แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดด้วยกลวิธีด้านปัญญาฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/7 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ ต่อไป

1.12 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดด้วยกลวิธีทดแทน จำนวน 8 แผน ใช้เวลาสอนแผนละ 3 ชั่วโมง รวมเวลา 24 ชั่วโมง

1.13 นำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดด้วยกลวิธีทดแทนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดทำเสร็จแล้ว เสนอต่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำข้อเสนอนี้มาปรับปรุงแก้ไข

1.14 นำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดด้วยกลวิธีทดแทนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อพิจารณาความสอดคล้องของเนื้อหา ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมและการวัดผลประเมินผล ซึ่งผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญชุดเดียวกับผู้เชี่ยวชาญที่พิจารณาแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธีด้านปัญญา ในข้อ 1.6

ผู้เชี่ยวชาญประเมินแบบประเมินแผนการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการพูดด้วยกลวิธีทดแทนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert) ซึ่งมีระดับประเมินความเหมาะสม 5 ระดับ ดังนี้

5 คะแนน	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
4 คะแนน	หมายถึง	เหมาะสมมาก
3 คะแนน	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
2 คะแนน	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
1 คะแนน	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

หาค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ และแปลความหมายจากค่าเฉลี่ย แล้วพิจารณาความเหมาะสม เปรียบเทียบกับเกณฑ์การประเมินและแปลผลของค่าเฉลี่ยดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.51 - 5.00	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.51 - 4.50	หมายถึง	เหมาะสมมาก
ค่าเฉลี่ย	2.51 - 3.50	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.51 - 2.50	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 - 1.50	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยกลวิธีทดแทนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.80 ถึง 5.00 แสดงว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างขึ้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

1.15 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดด้วยกลวิธีทดแทนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มาแก้ไขจุดประสงค์และกิจกรรมให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์อีกครั้ง

1.16 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดด้วยกลวิธีทดแทนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผ่านการตรวจสอบและแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try-out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง และไม่เคยเรียนเนื้อหาใหม่มาก่อน จำนวน 1 ห้องเรียน คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/6 โรงเรียนบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 47 คนพบว่ามีข้อบกพร่อง คือ คำศัพท์ยากเกินไปนักเรียนแต่ละห้องมีจำนวนมากทำให้การสนทนาค่อนข้างใช้เวลาในบางกิจกรรมส่งผลให้การทำกิจกรรมแต่ละกิจกรรมของนักเรียนคลาดเคลื่อนไม่เป็นไปตามเวลาที่กำหนด

1.17 นำข้อบกพร่องที่ได้จากการทดลองใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดด้วยกลวิธีทดแทนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มาปรับปรุงให้เนื้อหาเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันและคำศัพท์ไม่ยากจนเกินไป

1.18 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแล้ว เสนอคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อขอความเห็นชอบก่อนนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

1.19 จัดพิมพ์แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดด้วยกลวิธีทดแทน ฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/8 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ ต่อไป

2. แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

2.1 ศึกษาวิธีการทดสอบทักษะการพูดและจุดประสงค์การเรียนรู้แต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้และจำนวนข้อสอบกำหนดขอบข่าย ประเด็นในการให้คะแนน

2.2 ศึกษานิยามศัพท์เฉพาะของทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อใช้ในการสร้างแบบทดสอบ

2.3 สร้างแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์ ซึ่งเป็นแบบทดสอบปรนัยแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 30 ข้อ ต้องการใช้จริง 20 ข้อ

2.4 นำเสนอแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษต่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาคัดเลือกข้อสอบให้เหลือเพียง 20 ข้อ ซึ่งเป็นข้อที่มีความสอดคล้องของเนื้อหาและจุดประสงค์มากที่สุด

2.5 แก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

2.6 นำแบบทดสอบทักษะการพูดเสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน พร้อมแบบประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับข้อความเพื่อพิจารณาความสมบูรณ์ ความถูกต้อง ความเหมาะสม และครอบคลุมกับพฤติกรรมกรพูดที่ต้องการวัดโดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

- +1 ถ้าแน่ใจว่าแบบทดสอบนั้นวัดได้ตรงตามจุดประสงค์
- 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบนั้นวัดได้ตรงตามจุดประสงค์
- 1 ถ้าแน่ใจว่าแบบทดสอบนั้นวัดไม่ตรงตามจุดประสงค์

2.7 นำผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.50 ถึง 1.00 เป็นข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่ใช้ได้ แล้วนำมาจัดพิมพ์จำนวน 20 ข้อ เพื่อนำไปทดลองใช้

2.8 นำแบบทดสอบทักษะการพูดที่ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 20 ข้อ ไปทดลองใช้ (try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 47 คน โรงเรียนบัวขาวอำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

2.9 นำคะแนนที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบ ดังนี้

2.9.1 วิเคราะห์หาอำนาจจำแนก ตามวิธีของ Brennan แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์ตั้งแต่ 0.20 ถึง 1.00 จะมีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ .05 ขึ้นไป และปรับปรุงแก้ไขข้อสอบที่มีค่าไม่ถึง .05 พบว่ามีข้อสอบที่ใช้ได้จำนวน 20 ข้อ

2.9.2 นำแบบทดสอบทักษะการพูดไปจัดพิมพ์เพื่อใช้ในการทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเพื่อเก็บข้อมูลมาวิเคราะห์ต่อไป

3. แบบสอบถามความมั่นใจในตนเอง

3.1 ศึกษาปริมาณศัพท์เฉพาะความมั่นใจในตนเองเพื่อใช้ในการสร้างแบบสอบถาม

3.2 สร้างแบบสอบถามที่สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะของความมั่นใจในตนเองจำนวน 20 ข้อ

3.3 นำแบบสอบถามความมั่นใจในตนเอง เสนอต่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาความถูกต้องของเนื้อหาข้อความและนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

3.4 นำแบบสอบถามความมั่นใจในตนเองเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อความกับจุดประสงค์โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- +1 ถ้าแน่ใจว่าแบบสอบถามนั้นวัดได้ตรงตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
- 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าแบบสอบถามนั้นวัดได้ตรงตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
- 1 ถ้าแน่ใจว่าแบบสอบถามนั้นไม่วัดตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

3.5 นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ความสอดคล้อง และปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วเลือกข้อความที่มีค่าความสอดคล้องระหว่าง .60 ถึง 1 พบว่าค่าอำนาจจำแนก มีค่าตั้งแต่ .08 – 1 ซึ่งมีความสอดคล้องตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

3.6 นำแบบสอบถามความมั่นใจในตนเองที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 46 คน โรงเรียนบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ เพื่อหาคุณภาพของแบบสอบถามความมั่นใจในตนเอง

3.7 จัดพิมพ์แบบสอบถามความมั่นใจในตนเองเป็นฉบับสมบูรณ์นำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

ขั้นตอนดำเนินการวิจัย

1. แบบแผนการทดลอง

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง ที่ศึกษาการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยกลวิธีด้านปัญญาและกลวิธีทดแทน โดยใช้แผนการทดลองแบบ Control Group Pre – test, Post – test Design ดังตาราง 3

ตาราง 3 แบบแผนการทดลอง Control Group Pre – test, Post – test Design

กลุ่ม	ทดสอบก่อนเรียน	ทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
G ₁	T ₁	X ₁	T ₂
G ₂	T ₁	X ₂	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการทดลอง

- G₁ แทน กลุ่มทดลองที่ 1 (ใช้กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีด้านปัญญา)
 G₂ แทน กลุ่มทดลองที่ 2 (ใช้กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีทดแทน)
 T₁ แทน การทดสอบก่อนเรียน (Pretest)
 T₂ แทน การทดสอบหลังเรียน (Posttest)
 X₁ แทน ตัวแปรอิสระคือวิธีการสอนโดยการจัดกิจกรรมด้วยกลวิธีด้านปัญญา
 X₂ แทน ตัวแปรอิสระคือวิธีการสอนโดยการจัดกิจกรรมด้วยกลวิธีทดแทน

2. ขั้นตอนการทดลอง

การทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โดยใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีด้านปัญญา กับกลุ่มทดลองกลุ่มที่ 1 จำนวน 8 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง ใช้เวลา 24 ชั่วโมง และใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีทดแทน กับกลุ่มทดลองกลุ่มที่ 2 จำนวน 8 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง ใช้เวลา 24 ชั่วโมงดังตาราง 4

ตาราง 4 การจัดเวลาสำหรับดำเนินการทดลอง

การจัดกิจกรรม	กลวิธีด้านปัญญา วัน/เดือน	กลวิธีทดแทน วัน/เดือน	จำนวน (ชั่วโมง)
ทดสอบก่อนเรียน	8 พฤษภาคม 2560	9 พฤษภาคม 2560	1
แผนการจัดกิจกรรมเรียนรู้ที่ 1	15,17,18 พ.ค.2560	16,18,19 พ.ค.2560	3
แผนการจัดกิจกรรมเรียนรู้ที่ 2	22,24,25 พ.ค.2560	23,25,26 พ.ค.2560	3
แผนการจัดกิจกรรมเรียนรู้ที่ 3	5,7,8 มิ.ย.2560	6,8,9 มิ.ย.2560	3
แผนการจัดกิจกรรมเรียนรู้ที่ 4	12,14,15 มิ.ย.2560	13,15,16 มิ.ย.2560	3
แผนการจัดกิจกรรมเรียนรู้ที่ 5	19,21,22 มิ.ย.2560	20,22,23 มิ.ย.2560	3
แผนการจัดกิจกรรมเรียนรู้ที่ 6	26,28,29 มิ.ย.2560	27,29,30 มิ.ย.2560	3
แผนการจัดกิจกรรมเรียนรู้ที่ 7	3,5,6 ก.ค.2560	4,6,7 ก.ค.2560	3
แผนการจัดกิจกรรมเรียนรู้ที่ 8	10,12,13 ก.ค.2560	11,13,14 ก.ค.2560	3
ทดสอบหลังเรียน	20 กรกฎาคม 2560	20 กรกฎาคม 2560	1

3. วิธีดำเนินการทดลอง

3.1 ทดสอบก่อนเรียนกับกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 20 ข้อ ซึ่งเป็นข้อสอบปรนัยแบบเลือกตอบจำนวน 4 ตัวเลือก

3.2 ดำเนินการทดลอง โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับนักเรียนกลุ่มที่ 1 ด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีด้านปัญญาและจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับนักเรียนกลุ่มที่ 2 ด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีทดแทนจำนวนรูปแบบละ 8 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวม 24 ชั่วโมง

3.3 เปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยด้านทักษะการพูดของนักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีด้านปัญญาและกลวิธีทดแทนก่อนเรียนและหลังเรียน

3.4 หลังจากดำเนินการทดลองสิ้นสุดลงดำเนินการทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบทักษะการพูดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 20 ข้อ

3.5 ประเมินความมั่นใจในตนเองของนักเรียนโดยใช้แบบสอบถามความมั่นใจในตนเอง

การจัดกระทำกับข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้น ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้วยกลวิธีด้านปัญญาและแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีทดแทน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 70/70 โดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และใช้สูตร E_1/E_2 ในการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สูตร E_1/E_2 (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 113-114)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีด้านปัญญาและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีทดแทน โดยใช้สูตรการหาค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index : E.I.) (บุญชม ศรีสะอาด. 2552 : 117)

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีด้านปัญญาและกลวิธีทดแทน

ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบความมั่นใจในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีด้านปัญญาและกลวิธีทดแทน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$\text{ร้อยละ} = \frac{\text{ตัวเลขที่ต้องการเปรียบเทียบ}}{\text{จำนวนเต็ม}} \times 100$$

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum fx}{n}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum fx$ แทน ผลรวมของข้อมูลทั้งหมด
 n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum fx^2 - (\sum fx)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ $S.D.$ แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 f แทน ความถี่ของข้อมูลแต่ละชั้น
 x แทน คะแนนแต่ละตัว
 n แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

2. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบหาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

2.1.1 ทดสอบหาความเที่ยงตรง (Validity) ตามเนื้อหา โดยใช้สูตรดัชนีค่าความสอดคล้อง IOC ระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหาใช้สูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{n}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหาหรือระหว่างข้อสอบกับเนื้อหา

$\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 n แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

2.1.2 วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษทั้งฉบับ โดยใช้สูตรของคูเดอร์ – ริชาร์ดสัน (Kuder - Richardson) (ประสาธน์ เณียงเฉลิม, 2556: 192)

$$r_{tt} = \left(\frac{k}{k-1} \right) \left(1 - \frac{\sum pq}{S^2} \right)$$

เมื่อ r_{tt} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ
 k แทน จำนวนข้อสอบทั้งหมด

S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

p แทน สัดส่วนของนักเรียนทำถูกแต่ละข้อ

q แทน สัดส่วนของนักเรียนทำผิดแต่ละข้อ ($q = 1 - p$)

2.2 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบสอบถามความมั่นใจในตนเอง

2.2.1 หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามความมั่นใจในตนเองโดยใช้วิธี

Item total Correlation ใช้สูตรสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน

$$r_{xy} = \frac{n \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[n \sum X^2 - (\sum X)^2][n \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ r_{xy} แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร X กับ Y
 X แทน ผลรวมของตัวแปร X
 $\sum Y$ แทน ผลรวมของค่าตัวแปร Y
 $\sum XY$ แทน ผลรวมของผลคูณระหว่างตัวแปร X กับ Y
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของกำลังสองของค่าตัวแปร X
 $\sum Y^2$ แทน ผลรวมของกำลังสองของค่าตัวแปร Y
 n แทน จำนวนคู่ของค่าตัวแปรหรือจำนวนสมาชิกในกลุ่ม

2.2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความมั่นใจในตนเองโดยใช้วิธีหาค่า

สัมประสิทธิ์แอลฟา (α) ตามวิธีของครอนบาค ใช้สูตร ดังนี้

$$\alpha = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ α แทน สัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
 K แทน จำนวนข้อของเครื่องมือทั้งหมด
 $\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ
 S_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวม

2.3 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

2.3.1 การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สูตร E_1/E_2

$$E_1 = \frac{\left(\frac{\sum X}{n} \right)}{A} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
	$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของแบบฝึกหัด หรือของแบบทดสอบย่อยทุกชุด ของผู้เรียนทั้งหมด
	n	แทน	จำนวนผู้เรียนทั้งหมด
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกชุดรวมกัน

$$E_2 = \frac{\left(\frac{\sum Y}{n} \right)}{B} \times 100$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum Y$	แทน	คะแนนรวมของแบบทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมด
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
	n	แทน	จำนวนผู้เรียนทั้งหมด

2.3.2 การหาค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ทั้ง 2 แบบ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (The Effectiveness Index : E.I.) โดยใช้สูตรดังนี้

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนทดสอบหลังเรียน} - \text{ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}{(\text{จำนวนผู้เข้าเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียน}}$$

2.3.3 หาค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนโดย
ใช้สูตร (สุนทรพจน์ ดำรงพานิช. 2552 : 127)

$$C.V. = \frac{S}{\bar{X}} \times 100$$

เมื่อ	$C.V.$	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของคะแนนผลสัมฤทธิ์
	S	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจในตนเอง ด้วยการใช้กลวิธีด้านปัญญาและกลวิธีทดแทน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปลผลข้อมูลผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

- N แทน จำนวนนักเรียน
 $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)
 $S.D.$ แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
 E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ
 E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
 $E.I.$ แทน ค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index)

ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจในตนเอง ด้วยการใช้กลวิธีด้านปัญญาและกลวิธีทดแทน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้เสนอลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้วยกลวิธีด้านปัญญาและกลวิธีทดแทน ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีด้านปัญญาและกลวิธีทดแทนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีด้านปัญญาและกลวิธีทดแทน

ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบความมั่นใจในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีด้านปัญญาและกลวิธีทดแทน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีด้านปัญญาและกลวิธีทดแทน ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70 ปรากฏผลดังตาราง 5-8

ตาราง 5 คะแนนวัดทักษะการพูดก่อนเรียน คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละและ ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) ของคะแนนการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียนและ คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของ คะแนนวัดทักษะการพูดหลังเรียนที่ได้จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีด้านปัญญา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

เลขที่	วัดทักษะการพูด ก่อนเรียน	คะแนนแบบฝึกทักษะการพูด ระหว่างเรียนด้วยกลวิธีด้านปัญญา			รวมคะแนนฝึก ทักษะการพูด ระหว่างเรียน	วัดทักษะการพูด หลังเรียน
		ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3		
	(20)	(20)	(20)	(20)	(60)	(20)
1	5	12	15	16	43	13
2	6	12	16	15	43	13
3	6	12	15	17	44	13
4	7	14	14	17	45	15
5	8	14	16	18	48	15
6	5	10	17	16	43	13
7	8	14	15	16	45	15
8	7	13	15	14	42	15
9	8	14	15	15	44	14

ตาราง 5 (ต่อ)

เลขที่	วัดทักษะการพูด ก่อนเรียน	คะแนนแบบฝึกทักษะการพูด ระหว่างเรียนด้วยกลวิธีด้านปัญญา			รวมคะแนนฝึก ทักษะการพูด ระหว่างเรียน	วัดทักษะการพูด หลังเรียน
		ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3		
	(20)	(20)	(20)	(20)	(60)	(20)
10	5	14	16	16	46	14
11	5	14	16	14	44	15
12	6	12	17	17	46	13
13	5	13	16	17	46	14
14	6	14	18	18	50	15
15	6	14	14	18	46	15
16	9	14	17	14	45	17
17	8	14	15	19	48	14
18	7	14	15	17	46	15
19	6	13	14	18	45	15
28	8	16	16	15	47	16
29	6	14	15	16	45	15
30	7	15	14	16	45	15
31	6	15	15	15	45	15
32	7	15	14	17	46	15
33	10	16	17	16	49	17
34	6	14	15	16	45	15
35	5	15	15	16	46	15
36	9	15	15	18	48	16
37	7	15	16	18	49	15
38	7	15	16	17	48	15
39	10	16	17	17	50	18
40	8	15	16	17	48	15

ตาราง 5 (ต่อ)

เลขที่	วัดทักษะการพูด ก่อนเรียน	คะแนนแบบฝึกทักษะการพูด ระหว่างเรียนด้วยกลวิธีด้านปัญญา			รวมคะแนนฝึก ทักษะการพูด ระหว่างเรียน	วัดทักษะการพูด หลังเรียน
		ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3		
	(20)	(20)	(20)	(20)	(60)	(20)
41	10	16	17	15	48	18
42	7	14	14	15	43	14
43	7	14	14	15	43	14
44	6	14	15	18	47	14
45	6	14	17	15	46	14
46	9	16	15	17	48	16
รวม	319	646	709	752	2107	681
$\bar{X}$	6.93	14.04	15.41	16.35	45.80	14.80
S.D.	1.37	1.23	1.05	1.29	2.08	1.15
ร้อยละ	34.67	70.22	77.07	81.74	76.34	74.02
ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (E_1/E_2) เท่ากับ 76.34/74.02						

จากตาราง 5 พบว่า คะแนนจากการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียน ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้วยกลวิธีด้านปัญญา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 45.80 คิดเป็นร้อยละ 76.34 แสดงว่าประสิทธิภาพของ กระบวนการ (E_1) เท่ากับ 76.34 และคะแนนจากการวัดทักษะการพูดหลังเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.80 คิดเป็นร้อยละ 74.02 แสดงว่า ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 74.02

ตาราง 6 ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีด้านปัญญากลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ผลการเรียน	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ
ประสิทธิภาพของกระบวนการ(E_1)	60	45.80	2.08	76.34
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์(E_2)	20	14.80	1.15	74.02
ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (E_1/E_2) เท่ากับ 76.34/74.02				

จากตาราง 6 พบว่า ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 76.34 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 74.02 ดังนั้น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีด้านปัญญากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จึงมีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 76.34/74.02 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

ตาราง 7 คะแนนวัดทักษะการพูดก่อนเรียน คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละและประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) ของคะแนนการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียนและคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของคะแนนวัดทักษะการพูดหลังเรียนที่ได้จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีทดแทนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

เลขที่	วัดทักษะการพูด ก่อนเรียน	คะแนนแบบฝึกทักษะการพูด ระหว่างเรียนด้วยกลวิธีทดแทน			รวมคะแนนฝึก ทักษะการพูด ระหว่างเรียน	วัดทักษะการพูด หลังเรียน
		ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3		
	(20)	(20)	(20)	(20)	(60)	(20)
1	5	13	16	16	45	15
2	7	14	16	15	45	16
3	8	14	16	17	47	15
4	6	15	16	15	46	13
5	8	13	16	18	47	13
6	6	14	16	17	47	12
7	5	14	15	16	45	12
8	7	14	16	15	45	14
9	6	14	15	16	45	13
10	7	14	14	15	43	14
11	6	14	16	15	45	15
12	10	14	17	18	49	18
13	6	15	16	17	48	15
14	8	14	15	15	44	15

ตาราง 7 (ต่อ)

เลขที่	วัดทักษะการพูด ก่อนเรียน	คะแนนแบบฝึกทักษะการพูด ระหว่างเรียนด้วยกลวิธีทดแทน			รวมคะแนนฝึก ทักษะการพูด ระหว่างเรียน	วัดทักษะการพูด หลังเรียน
		ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3		
	(20)	(20)	(20)	(20)	(60)	(20)
15	8	13	16	18	47	15
16	10	14	17	18	49	17
17	7	15	16	18	49	16
18	7	14	15	17	46	15
19	6	14	16	18	48	13
20	6	14	11	17	42	15
21	6	13	15	16	44	15
22	8	14	16	15	45	14
23	6	14	15	15	44	14
24	8	16	15	17	48	16
34	6	14	15	16	45	15
35	7	15	15	15	45	14
36	7	14	15	16	45	13
37	6	14	16	18	48	14
38	8	11	16	17	44	16
39	6	15	14	15	44	15
40	8	12	19	17	48	16
41	6	10	16	15	41	15
42	7	11	15	15	41	15
43	8	13	17	16	46	14
44	9	12	18	16	46	16
45	8	14	16	15	45	15

ตาราง 7 (ต่อ)

เลขที่	วัดทักษะการพูด ก่อนเรียน	คะแนนแบบฝึกทักษะการพูด ระหว่างเรียนด้วยกลวิธีทดแทน			รวมคะแนนฝึก ทักษะการพูด ระหว่างเรียน	วัดทักษะการพูด หลังเรียน
		ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3		
	(20)	(20)	(20)	(20)	(60)	(20)
46	10	11	18	19	48	16
รวม	322	634	720	748	2102	678
$\bar{X}$	7.00	13.78	15.65	16.26	45.70	14.74
$S.D.$	1.26	1.26	1.25	1.14	1.99	1.29
ร้อยละ	35.00	68.91	78.26	81.30	76.16	73.70
ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (E_1/E_2) เท่ากับ 76.16/73.70						

จากตาราง 7 พบว่า คะแนนจากการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียน ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้วยกลวิธีทดแทนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 45.70 คิดเป็นร้อยละ 76.16 แสดงว่าประสิทธิภาพของ กระบวนการ (E_1) เท่ากับ 76.16 และคะแนนจากการวัดทักษะการพูดหลังเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.74 คิดเป็นร้อยละ 73.70 แสดงว่า ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 73.70

ตาราง 8 ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีทดแทนกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ผลการเรียน	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	$S.D.$	ร้อยละ
ประสิทธิภาพของกระบวนการ(E_1)	60	45.70	1.99	76.16
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์(E_2)	20	14.74	1.29	73.70
ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (E_1/E_2) เท่ากับ 76.16/73.70				

จากตาราง 8 พบว่า ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 76.16 และประสิทธิภาพ ของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 73.70 ดังนั้น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีทดแทนกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จึงมีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 76.16/73.70 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์หาดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีด้านปัญญา และกลวิธีทดแทน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปรากฏดังตาราง 9-10

ตาราง 9 ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ที่ได้จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีด้านปัญญา

จำนวน นักเรียน	คะแนน เต็ม	คะแนน		ร้อยละ		ดัชนีประสิทธิผล (<i>E.I.</i>)
		ก่อนเรียน	หลังเรียน	ก่อนเรียน	หลังเรียน	
46	20	319	681	34.67	74.02	0.6023

จากตาราง 9 พบว่า ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ที่ได้จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีด้านปัญญา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเท่ากับ 0.6023 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้น 0.6023 หรือคิดเป็นร้อยละ 60.23

ตาราง 10 ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ที่ได้จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีทดแทน

จำนวน นักเรียน	คะแนน เต็ม	คะแนน		ร้อยละ		ดัชนีประสิทธิผล (<i>E.I.</i>)
		ก่อนเรียน	หลังเรียน	ก่อนเรียน	หลังเรียน	
46	20	322	678	35.00	73.70	0.5953

จากตาราง 10 พบว่า ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ที่ได้จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีทดแทนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเท่ากับ 0.5953 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้น 0.5953 หรือคิดเป็นร้อยละ 59.53

ผลการใช้แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยกลวิธีด้านปัญญา

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Sport มีจุดประสงค์เพื่อใช้กลวิธีด้านปัญญาพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนเพื่อสนทนากับกีฬาที่ตนเองชื่นชอบ

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนร่วมกิจกรรมการฝึกอย่างสนุกสนาน ให้ความสนใจ ซักถามเมื่อมีข้อสงสัย ในระหว่างการตอบคำถามเกี่ยวกับวิดีโอที่ครูให้นักเรียนชม เพื่อนำเข้าสู่บทเรียน พบว่านักเรียนมักจะตอบเป็นภาษาไทย โดยให้เหตุผลว่า นึกไม่ออกว่าจะตอบเป็นภาษาอังกฤษอย่างไร ในขั้นตอนของการฝึก นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากและใช้เวลามากในการอธิบายการใช้กลวิธีการเรียนเนื่องจากนักเรียนทุกคนยังไม่มีสมาธิในการใช้กลวิธีการเรียนเท่าที่ควร ครูแก้ปัญหาโดยการให้นักเรียนที่มีความเข้าใจมากที่สุด แสดงการฝึกสนทนาให้เพื่อน

ในชั้นเรียนดูเป็นตัวอย่าง ในเบื้องต้นผลการจัดกิจกรรมเป็นที่น่าพอใจ ด้านกิจกรรมหลังการฝึกพูด พบว่านักเรียนมีความกังวลในการสร้างบทสนทนา คำศัพท์ที่ใช้ยังคงเป็นคำศัพท์ง่าย ๆ ในชีวิตประจำวัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนยังไม่มีความชำนาญในการใช้กลวิธีการเรียนและขาดการฝึกฝนทักษะการพูด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Holiday มีจุดประสงค์เพื่อใช้กลวิธีด้านปัญญาพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนเพื่อสนทนาเกี่ยวกับกิจกรรมในวันหยุด

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พบว่า นักเรียนเริ่มปรับตัวในการเรียนมากขึ้น พยายามค้นหาคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการตอบคำถามในชั้นเรียน นักเรียนที่ขาดความมั่นใจในตนเองเริ่มกล้าพูดและซักถามครูเกี่ยวกับเรื่องที่ต้องการพูด ที่ปรากฏผลเช่นนี้ เป็นเพราะนักเรียนเริ่มเข้าใจการใช้กลวิธีการเรียนมากขึ้น

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง At the shop มีจุดประสงค์เพื่อใช้กลวิธีด้านปัญญาพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนเพื่อสนทนาเกี่ยวกับการซื้อของในร้านค้า

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนมีความสนใจ เมื่อถึงขั้นตอนของกิจกรรมระหว่างพูด นักเรียนจะเตรียมคำตอบอย่างกระตือรือร้น และเกิดความภาคภูมิใจเมื่อคำตอบของตนเองเป็นที่ชื่นชมในกลุ่มเพื่อนและครูผู้สอน ที่ปรากฏผลเช่นนี้ เป็นเพราะนักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมและฝึกฝนบ่อยครั้งขึ้น และเนื้อหาที่นักเรียนกำลังสนทนาเป็นสิ่งที่ใกล้ตัวที่กำลังอยู่ในความสนใจของนักเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Famous People มีจุดประสงค์เพื่อใช้กลวิธีด้านปัญญาพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนเพื่อสนทนาเกี่ยวกับบุคคลที่มีชื่อเสียง

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนมีความตื่นเต้น จากกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนโดยนำเสนอเกี่ยวกับบุคคลที่มีชื่อเสียงในโลก นักเรียนเกิดแรงบันดาลใจในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และมีจุดมุ่งหมายในการพัฒนาตนเองเพื่อให้ประสบความสำเร็จเช่นเดียวกับบุคคลที่มีชื่อเสียงที่ตนเองชื่นชอบ ในการจัดกิจกรรมฝึกพูดนั้น นักเรียนสามารถใช้กลวิธีการเรียนได้ดีขึ้น การนำเสนอบทสนทนาเกี่ยวกับดารานักแสดงที่ตนเองชื่นชอบในกิจกรรมหลังการพูด นักเรียนสามารถนำเสนอบทสนทนาได้อย่างน่าสนใจ ที่ปรากฏผลเช่นนี้เป็นเพราะนักเรียนอยู่ในช่วงวัยรุ่น มีศิลปินที่ชื่นชอบหลากหลายเชื้อชาติ เมื่อเพื่อนนำเสนอบทสนทนาหน้าชั้นเรียน เพื่อน ๆ ที่อยู่ใกล้จะฟังด้วยความตั้งใจ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง Occupation Interests มีจุดประสงค์เพื่อใช้กลวิธีด้านปัญญาพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนเพื่อสนทนาเกี่ยวกับอาชีพที่น่าสนใจ

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า โดยภาพรวมของผลการจัดกิจกรรมนักเรียนยังนำเสนอบทสนทนาได้ไม่ดี ข้อมูลจำเพาะต่าง ๆ ของแต่ละอาชีพยังไม่ชัดเจน อาชีพที่นักเรียนกล่าวถึงยังไม่มีหลากหลาย ที่ปรากฏผลเช่นนี้ อาจเป็นเพราะอาชีพต่าง ๆ ถือเป็นเรื่องใกล้ตัวสำหรับนักเรียน วิธีการแก้ไขเบื้องต้นคือ ครูผู้สอนอนุญาตให้นักเรียนค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมทางอินเทอร์เน็ต

เพื่อศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีพนั้น ๆ ก่อนแล้วนำมาปรับปรุงบทสนทนาของตนเองให้มีความน่าสนใจและมีข้อมูลที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง Characteristics มีจุดประสงค์เพื่อใช้กลวิธีด้านปัญญาพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนเพื่อสนทนาเกี่ยวกับตัวละครจากภาพยนตร์และนิทานที่มีชื่อเสียง

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนใช้กลวิธีด้านปัญญาในการพยายามอธิบายถึงความหมายบุคลิกลักษณะของตัวละคร สังเกตได้ว่า นักเรียนสามารถสร้างความสนุกสนานและนำเสนอบทสนทนาได้ดี ทั้งนี้ อาจเป็นผลมาจากนักเรียนรู้จักใช้คำศัพท์ที่ได้ฝึกฝนจากกลวิธีการเรียนนำมาใช้ในการสร้างบทสนทนาของตนเอง เกิดความมั่นใจในการพูด ทั้งนี้ ครูผู้สอนยังใช้วิธีการเสริมแรงโดยกล่าวชื่นชมนักเรียนที่ตั้งใจทำกิจกรรมจนนำเสนอผลงานได้เป็นอย่างดี และกล่าวให้กำลังใจนักเรียนที่ยังพบความบกพร่อง เพื่อช่วยให้นักเรียนมีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง The Earth in our hands มีจุดประสงค์เพื่อใช้กลวิธีด้านปัญญาพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนเพื่อสนทนาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในปัจจุบัน

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนมีความเข้าใจในการใช้กลวิธีด้านปัญญามากขึ้น นักเรียนหลายคนเกิดความชำนาญและสนุกสนานกับการร่วมกิจกรรมและสามารถช่วยและนำเพื่อนคนอื่น ๆ ได้ ผลการนำเสนอบทสนทนา พบว่า นักเรียนสามารถสร้างบทสนทนาได้อย่างเป็นธรรมชาติมากขึ้น ทั้งนี้ เป็นผลเนื่องมาจากการได้ฝึกฝนทักษะการพูดอย่างเป็นธรรมชาติและฝึกฝนบ่อยครั้งจนเกิดความชำนาญ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง Food Group มีจุดประสงค์เพื่อใช้กลวิธีด้านปัญญาพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนเพื่อสนทนาเกี่ยวกับการเลือกรับประทานอาหาร

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนมีพัฒนาการในการพูดภาษาอังกฤษได้มากขึ้น สังเกตจากการร่วมกิจกรรมทั้งหมดตั้งแต่นำเข้าสู่วิธีเรียนที่นักเรียนให้ความสนใจสอบถามแลกเปลี่ยนความรู้กันมากขึ้น มีความมั่นใจในตนเอง จนสามารถสนทนาโดยใช้ภาษาต่างๆ ตามสถานการณ์ต่างๆ ที่ครูกำหนดให้ โดยใช้เทคนิคและวิธีการต่างๆ ที่ได้ฝึกฝนมาตลอดทั้ง 8 แผนการจัดการเรียนรู้

ผลการใช้แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยกลวิธีทดแทน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Sport มีจุดประสงค์เพื่อใช้กลวิธีทดแทนพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนเพื่อสนทนาเกี่ยวกับกีฬาที่ตนเองชื่นชอบ

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่าเมื่อได้ทำกิจกรรมการฝึกโดยใช้กลวิธีย่อยทั้ง 3 กลวิธี ได้แก่ กลวิธีการใช้ท่าทาง กลวิธีการเดาความหมาย และกลวิธีการใช้คำเหมือน จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนจะสังเกตได้ว่า นักเรียนตื่นตัว สนุกสนาน ในการร่วมกิจกรรมการฝึกพูด แต่ยังมีปัญหาเบื้องต้นคือ นักเรียนส่วนมากมีความกังวลใจ และขาดความเข้าใจในการใช้กลวิธีต่าง ๆ

อยู่มาก ทำให้ผลการฝึกหลังพูดยังสนทนาได้ไม่ดี พูดติดขัด และประหม่า ที่ผลปรากฏเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากนักเรียนยังไม่คุ้นเคยกับการใช้กลวิธีการเรียน และมองภาพไม่ออกว่ากิจกรรมการฝึกควรจะเป็นเช่นไร ซึ่งครูต้องคอยให้คำปรึกษา ยกตัวอย่างและอธิบายเพิ่มเติมให้นักเรียนเกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้ เพื่อจะได้ไม่เกิดความสับสนต่อการฝึกในครั้งต่อไปและเป็นประโยชน์ต่อการฝึกทักษะการพูดได้มากที่สุด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Holiday มีจุดประสงค์เพื่อใช้กลวิธีทดแทนพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนเพื่อสนทนาเกี่ยวกับกิจกรรมในวันหยุด

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พบว่าในกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนนักเรียนสามารถตอบคำถามได้ด้วยคำ หรือประโยคสั้น ๆ เท่านั้น ในกิจกรรมระหว่างพูดนักเรียนยังมีความเขินอาย ไม่กล้าแสดงออก ที่ปรากฏผลเช่นนี้ เป็นเพราะนักเรียนขาดความรู้และความมั่นใจในตนเอง ในเบื้องต้นครูผู้สอนได้นำเสนอคำศัพท์ให้นักเรียนมีความรู้ด้านคำศัพท์มากขึ้นและใช้วิธีการให้กำลังใจและให้คำแนะนำ ชี้แนะ ช่วยเหลือนักเรียนในการเพิ่มเติมข้อมูลขณะฝึก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง At the shop มีจุดประสงค์เพื่อใช้กลวิธีทดแทนพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนเพื่อสนทนาเกี่ยวกับการซื้อของในร้านค้า

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนเริ่มมีความคุ้นเคยกับกิจกรรมการฝึกพูด มีความรับผิดชอบต่องานที่ของตนเองมากขึ้น มีความมุ่งมั่นและความพยายามในการฝึก แต่กิจกรรมการฝึกยังต้องใช้เวลาในการเตรียมตัวมาก การเดาความหมายไม่ถูกต้อง มีนักเรียนหลายคนใช้พจนานุกรมค้นหาคำศัพท์ ซึ่งสามารถแก้ปัญหาและสามารถดำเนินกิจกรรมไปด้วยดี

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Famous People มีจุดประสงค์เพื่อใช้กลวิธีทดแทนพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนเพื่อสนทนาเกี่ยวกับบุคคลที่มีชื่อเสียง

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า ในขั้นการจัดกิจกรรมการเดาความหมาย นักเรียนสามารถบอกชื่อของบุคคลที่มีชื่อเสียงได้อย่างถูกต้อง ที่ปรากฏผลเช่นนี้ เป็นเพราะการเดาชื่อบุคคลที่มีชื่อเสียงเป็นเรื่องใกล้ตัวของนักเรียน และคำตอบเป็นคำตอบปลายปิดที่สามารถคาดเดาได้ง่าย ซึ่งเป็นผลดีต่อการฝึก เนื่องจากวัตถุประสงค์หลักของกลวิธีการเดาความหมายคือให้นักเรียนรู้จักการสังเกตจากท่าทางของผู้ร่วมสนทนาแล้วคาดเดาเพื่อให้การสนทนาเกิดความต่อเนื่อง และเป็นผลดีต่อการฝึกทักษะการพูดจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านมาคือ นักเรียนเริ่มมีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น เกิดความสนุกสนานและมีความมุ่งมั่นในการฝึกต่อไป

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง Occupation Interests มีจุดประสงค์เพื่อใช้กลวิธีทดแทนพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนเพื่อสนทนาเกี่ยวกับอาชีพที่น่าสนใจ

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่าขั้นการจัดกิจกรรมระหว่างพูด นักเรียนสามารถใช้คำศัพท์ง่าย ๆ ในกิจกรรม 20 คำถาม เมื่อสังเกตพฤติกรรมการเรียนจะเห็นว่า นักเรียนให้ความสนใจและแย่งกันตอบคำถาม มีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น ทั้งนี้ อาจเป็นผลมาจากการที่นักเรียนเกิด

การเรียนรู้คำศัพท์และเริ่มรู้จักการนำกลวิธีการเรียนมาช่วยในการพูดมากขึ้น ในกิจกรรมหลังการพูด นักเรียนสามารถใช้คำศัพท์ที่หลากหลายพูดถึงคุณสมบัติที่ดีในแต่ละอาชีพได้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง Characteristics มีจุดประสงค์เพื่อใช้กลวิธีทดแทนพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนเพื่อสนทนาเกี่ยวกับตัวละครจากภาพยนตร์และนิทานที่มีชื่อเสียง

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนสามารถใช้คำ และประโยคในการสนทนาได้มากขึ้น เมื่อนักเรียนพบปัญหาในการสนทนา นักเรียนจะนึกถึงกลวิธีทดแทนและนำออกมาใช้ จะสังเกตได้ว่า นักเรียนอาสาตอบคำถามมากขึ้น มีความมั่นใจในตนเอง การจัดกิจกรรมมีความคล่องตัว สนุกสนาน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง The Earth in our hands มีจุดประสงค์เพื่อใช้กลวิธีทดแทนพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนเพื่อสนทนาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในปัจจุบัน

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนสามารถบรรยายถึงสภาพปัญหาสิ่งแวดล้อมในปัจจุบันได้ โดยใช้กลวิธีการใช้คำเหมือน ง่ายต่อการเข้าใจทั้งผู้พูดและผู้ฟัง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง Food Group มีจุดประสงค์เพื่อใช้กลวิธีทดแทนพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนเพื่อสนทนาเกี่ยวกับการเลือกรับประทานอาหาร

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนสามารถใช้กลวิธีทดแทนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดของตนเองได้ดีขึ้น มีความกระตือรือร้น มีวินัยในการฝึกทักษะการพูด และทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีด้านปัญญาและกลวิธีทดแทนก่อนเรียนและหลังเรียน

ตาราง 11 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีด้านปัญญา

การทดสอบ	<i>N</i>	$\bar{X}$	<i>S.D.</i>	<i>df</i>	<i>t</i>	<i>P</i>
ก่อนเรียน	46	6.93	1.37	45	54.464*	<0.001*
หลังเรียน	46	14.80	1.15			

จากตาราง 11 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกลวิธีด้านปัญญา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 12 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีทดแทน

การทดสอบ	<i>N</i>	$\bar{X}$	<i>S.D.</i>	<i>df</i>	<i>t</i>	<i>P</i>
ก่อนเรียน	46	7	1.26	45	43.718*	<0.001*
หลังเรียน	46	14.74	1.29			

จากตาราง 12 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกลวิธีทดแทนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบความมั่นใจในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีด้านปัญญาและกลวิธีทดแทนก่อนเรียนและหลังเรียน

ตาราง 13 ผลการเปรียบเทียบความมั่นใจในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีด้านปัญญาและกลวิธีทดแทน

รายการประเมิน	เรียนโดยใช้กลวิธีด้านปัญญา			เรียนโดยใช้กลวิธีทดแทน		
	$\bar{X}$	<i>S.D.</i>	ระดับความมั่นใจ	$\bar{X}$	<i>S.D.</i>	ระดับความมั่นใจ
1. ฉันชอบทำกิจกรรมการพูดในชั้นเรียน	3.72	0.72	มั่นใจมาก	3.70	0.73	มั่นใจมาก
2. ฉันชอบแสดงความคิดเห็นเมื่อครูถามในชั้นเรียน	3.93	0.57	มั่นใจมาก	3.91	0.59	มั่นใจมาก
3. ฉันมักได้รับความไว้วางใจจากเพื่อนให้ออกไปพูดภาษาอังกฤษหน้าชั้นเรียนเสมอ	3.54	0.62	มั่นใจมาก	3.50	0.59	มั่นใจปานกลาง
4. หากพบชาวต่างชาติฉันชอบเข้าไปทักทายและสนทนาด้วย	3.74	0.65	มั่นใจมาก	3.74	0.65	มั่นใจมาก
5. ถึงแม้จะตื่นเต้นแต่ฉันก็สามารถควบคุมอารมณ์ในขณะที่พูดภาษาอังกฤษได้	3.74	0.65	มั่นใจมาก	3.76	0.60	มั่นใจมาก

ตาราง 13 (ต่อ)

รายการประเมิน	เรียนโดยใช้กลวิธีด้านปัญญา			เรียนโดยใช้กลวิธีทดแทน		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ มั่นใจ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ มั่นใจ
6. เมื่อนึกคำศัพท์ที่ต้องการพูดไม่ ออกฉันมักจะพูดคำศัพท์ง่าย ๆ แทน	3.67	0.63	มั่นใจมาก	3.67	0.63	มั่นใจมาก
7. ฉันมักจะใช้ท่าทางประกอบการ พูด	3.70	0.63	มั่นใจมาก	3.63	0.53	มั่นใจมาก
8. ฉันมักจะฝึกพูดภาษาอังกฤษกับ เพื่อน ๆ เสมอ ๆ	3.72	0.62	มั่นใจมาก	3.72	0.62	มั่นใจมาก
9. เมื่อพบปัญหาในการพูด ภาษาอังกฤษฉันจะพยายามพูด ใหม่เสมอ	3.87	0.58	มั่นใจมาก	3.76	0.57	มั่นใจมาก
10. ฉันรู้สึกอายเมื่อพูด ภาษาอังกฤษผิด	3.59	0.54	มั่นใจมาก	3.57	0.54	มั่นใจมาก
11. ฉันสามารถออกเสียง ภาษาอังกฤษได้อย่างชัดเจน	3.63	0.49	มั่นใจมาก	3.63	0.49	มั่นใจมาก
12. เพื่อน ๆ มักจะชมว่าฉันพูด ภาษาอังกฤษเข้าใจง่าย	3.63	0.53	มั่นใจมาก	3.61	0.54	มั่นใจมาก
13. ฉันรู้สึกอายหากต้องพูด ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน	3.70	0.55	มั่นใจมาก	3.70	0.55	มั่นใจมาก
14. ขณะที่พูดภาษาอังกฤษฉันไม่ กล้าสบตาผู้ฟัง	3.63	0.57	มั่นใจมาก	3.59	0.62	มั่นใจมาก
15. ฉันจะฝึกทบทวนคำศัพท์ที่ ออกเสียงผิดบ่อย ๆ	3.54	0.59	มั่นใจมาก	3.50	0.55	มั่นใจปาน กลาง
16. ฉันอยากแสดงความคิดเห็นแต่ กลัวพูดไม่ถูก	3.59	0.62	มั่นใจมาก	3.54	0.59	มั่นใจมาก

ตาราง 13 (ต่อ)

รายการประเมิน	เรียนโดยใช้กลวิธีด้านปัญญา			เรียนโดยใช้กลวิธีทดแทน		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ มั่นใจ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ มั่นใจ
17. ฉันคิดว่าถึงจะพูดผิดบ้างแต่ก็ไม่ใช่เรื่องร้ายแรง	3.57	0.54	มั่นใจมาก	3.54	0.50	มั่นใจมาก
18. ฉันนึกอะไรไม่ออกเมื่อต้องออกไปพูดหน้าชั้นเรียน	3.63	0.57	มั่นใจมาก	3.54	0.55	มั่นใจมาก
19. ฉันตื่นเต้นจนจำสิ่งที่จะพูดไม่ได้	3.65	0.48	มั่นใจมาก	3.65	0.48	มั่นใจมาก
20. ฉันรู้สึกกังวลใจเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ	3.54	0.50	มั่นใจมาก	3.63	0.53	มั่นใจมาก
รวม	3.67	0.59	มั่นใจมาก	3.64	0.58	มั่นใจมาก

จากตาราง 13 การวิเคราะห์ความมั่นใจในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยกลวิธีด้านปัญญาและกลวิธีทดแทน โดยรวมอยู่ในระดับ มั่นใจมาก ($\bar{X} = 3.67$) และ ($\bar{X} = 3.64$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนชอบแสดงความคิดเห็นเมื่อครูถามในห้องเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมั่นใจมาก ($\bar{X} = 3.93$) และ ($\bar{X} = 3.91$)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจในตนเอง ด้วยการใช้กลวิธีด้านปัญญาและกลวิธีทดแทน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้สรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะตามลำดับดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สรุปผล
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดที่ใช้กลวิธีด้านปัญญาและกลวิธีทดแทน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70
2. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดที่ใช้กลวิธีด้านปัญญาและกลวิธีทดแทน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีด้านปัญญาและกลวิธีทดแทน
4. เพื่อเปรียบเทียบความมั่นใจในตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีด้านปัญญาและกลวิธีทดแทน

สรุปผล

ผลการศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจในตนเอง ด้วยการใช้กลวิธีด้านปัญญาและกลวิธีทดแทน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สรุปผลได้ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดที่ใช้กลวิธีด้านปัญญาและกลวิธีทดแทน วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 76.34/74.02 และ 76.16/73.70 ตามลำดับสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 70/70
2. ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้พัฒนาทักษะการพูดที่ใช้กลวิธีด้านปัญญาและกลวิธีทดแทน วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเท่ากับ 0.6023 และ 0.5953 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 60.23 และ 59.53 ตามลำดับ

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีด้านปัญญา และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีทดแทน มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น

4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีด้านปัญญา และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีทดแทน มีความมั่นใจในตนเองสูงขึ้น

อภิปรายผล

ผลการศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจในตนเอง ด้วยการใช้กลวิธีด้านปัญญา และกลวิธีทดแทน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูด กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพดังนี้

1.1 ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดด้วย กลวิธีด้านปัญญามีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.34/74.02 โดยที่แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าว มีประสิทธิภาพกระบวนการสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 70 ซึ่งหมายความว่า นักเรียนที่เรียนด้วย แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดด้วยกลวิธีด้านปัญญาได้คะแนนการประเมิน ผลการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียนทั้ง 8 แผน คิดเป็นร้อยละ 76.34 และคะแนนจากการทดสอบวัด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 74.02 แสดงว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัย สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามความมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ที่ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้เนื่องมาจาก แผนการจัด การเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดด้วยกลวิธีด้านปัญญา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีกระบวนการสร้าง ตามขั้นตอนและมีการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญและคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์เป็นอย่างดี และ แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดด้วยกลวิธีด้านปัญญา เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่มี กิจกรรมหลากหลาย น่าสนใจ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และฝึกทักษะไปพร้อมๆ กันได้ อาทิเช่นครูผู้สอนทำ กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนด้วยการให้นักเรียนชมวิดีโอ และร่วมกันตอบคำถามเพื่อทดสอบความเข้าใจ และตรวจสอบความพร้อมก่อนเรียนทำให้นักเรียนเกิดความตื่นเต้น สนุกสนานกับการทำกิจกรรม จากนั้นเป็นการนำเสนอคำศัพท์ หลักไวยากรณ์และตอบคำถามจากเนื้อเรื่อง จะสังเกตได้ว่าในขั้นตอนนี้ นักเรียนและครูผู้สอนจะมีปฏิสัมพันธ์กันตลอดเวลา เมื่อถึงกิจกรรมการฝึกพูดนักเรียนได้รับคำชี้แจง ในการใช้กลวิธีด้านปัญญา และลงมือปฏิบัติการฝึกร่วมกันทั้งชั้น นักเรียนทุกคนมีโอกาสในการฝึกและ เกิดความสนุกสนานคล้ายกับการเล่นเกมอย่างเพลิดเพลินแต่เกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีด้านปัญญา เป็นกลวิธีที่ช่วยทำให้บทเรียนเข้าใจได้ง่ายขึ้นเช่น การใช้เหตุผล การจดบันทึก การสรุปบทเรียน การทำโครงสร้างบทเรียน การจัดการข้อมูลเพื่อช่วยให้ เข้าใจเนื้อหามากขึ้น การฝึกฝนอย่างเป็นธรรมชาติจากสถานการณ์จริงหรือการฝึกฝนการออกเสียงและ การแต่งประโยคด้วยตนเอง (Chiya. 2003 : Website) สอดคล้องกับผลการวิจัยส่วนหนึ่งของอรรถ

รัตนสมัย (67-68) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมที่ใช้กลวิธีการเรียนรู้ด้านปัญญาเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการใช้กลวิธีเชื่อมโยงข้อมูล กลวิธีการฝึกด้วยการทำซ้ำๆ และกลวิธีวิเคราะห์และใช้เหตุผล ซึ่งเป็นวิธีที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนพบเห็นการเรียนรู้ กำหนดการกระทำด้วยตนเอง เป็นการฝึกให้มีความชำนาญการด้านทักษะในสิ่งที่เรียน หรือใช้สิ่งที่ต้องการเรียนรู้บ่อยๆ ซ้ำๆ ทำให้เกิดความเข้าใจ เกิดทักษะ และสามารถนำไปใช้ได้

1.2 ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดด้วยกลวิธีทดแทน มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 76.16/73.70 ซึ่งมีประสิทธิภาพกระบวนการสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 70 นักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดด้วยกลวิธีทดแทนได้รับคะแนนจากการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียนทั้ง 8 แผน คิดเป็นร้อยละ 76.16 และมีคะแนนจากการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 73.70 ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีกระบวนการสร้างตามขั้นตอน มีการตรวจสอบและหาคุณภาพจนได้แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสมต่อผู้เรียนและในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธีทดแทนสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะการพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ สังเกตได้จากขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดกิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการฝึกทักษะการพูด ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกพูดโดยใช้กลวิธีร่วมกับผู้อื่นและได้สังเกตการพูดของผู้อื่นเพื่อเป็นแบบอย่างในการฝึกพูดของตนเองได้ ซึ่งกลวิธีการเรียนภาษาทางตรงด้านการทดแทนเป็นกลวิธีที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับภาษาเป้าหมายที่ผู้เรียนเรียน โดยกลวิธีนี้ผู้เรียนต้องใช้กลไกทางสมองที่ช่วยให้ผู้เรียนเก็บข้อมูลความรู้ทางภาษาไว้โดยเฉพาะด้านคำศัพท์และนำออกมาใช้เมื่อต้องการ นอกจากนี้กลวิธีดังกล่าวยังมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาความรู้ด้านต่างๆ เกี่ยวกับภาษา ทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างอัตโนมัติ Oxford (1990 : 37-39) ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของอาภาภรณ์ จินดาประเสริฐ (2540 : 25-61) ได้กล่าวว่า กลวิธีการเรียนภาษาต่างประเทศ คือ วิธีการที่ผู้เรียนจัดการกับภาษาใหม่ที่เรียนเพื่อให้เกิดความเข้าใจการเรียนรู้และเรียกกลับออกมาใช้ นอกจากนั้น กลวิธีการเรียนรู้อย่างรวมถึงสิ่งที่ผู้เรียนกระทำเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่าย รวดเร็ว ผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน และเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพสามารถกำหนดแนวทางในการเรียนด้วยตนเอง และรู้จักใช้กลวิธีการเรียนที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาความสามารถที่จะเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เป็นเครื่องมือช่วยแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในกระบวนการเรียน ผู้เรียนใช้กลวิธีการเรียนต่างๆ ในการที่จะบรรลุถึงจุดประสงค์ปลายทางของการเรียน เพื่อให้การเรียนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของ รพีพรรณ พายุทธ (2553 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการสื่อสาร ซึ่งได้แก่ กลวิธีการใช้ภาษาท่าทาง กลวิธีการพูดภาษาแม่ด้วยสำเนียงภาษาที่สอง กลวิธีการขอความช่วยเหลือ กลวิธีการใช้คำใกล้เคียงและกลวิธีการคิดคำขึ้นมาใหม่ ผลการศึกษาพบว่า เมื่อมีการฝึกใช้กลวิธีมากขึ้นในวงรอบที่ 4 นักเรียนมีความมั่นใจในการพูดมากขึ้นและนำกลวิธีการเรียนทุกกลวิธีมาใช้ ซึ่งสามารถช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของ

นักเรียนได้ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของลิน (Lin. 2007 : unpagged) ได้ศึกษากรณีชาวไต้หวัน 7 คน ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ พบว่าอาสาสมัครทั้ง 7 คน ซึ่งไม่ได้เรียนเอกวิชาภาษาอังกฤษยอมรับกลวิธีหลักเลียงข้อสนทนา นักเรียนส่วนมากเชื่อว่าความพร้อมก่อนที่จะเกิดการเรียนรู้ต้องมีความเข้าใจคู่สนทนา สำหรับกลวิธีการใช้ภาษาที่สอง พบว่านักเรียนจำนวน 6 คนมีความเข้าใจในการใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารมากขึ้น จากข้อมูลแสดงให้เห็นว่านักเรียนยอมรับเกี่ยวกับกลวิธีการสร้างคำขึ้นมาใหม่ซึ่งช่วยให้พวกเขาเหล่านั้นประสบความสำเร็จในการเรียนรู้

2. ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีดังนี้

2.1 ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดด้วยกลวิธีด้านปัญญากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเท่ากับ 0.6023 หมายความว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนคิดเป็นร้อยละ 60.23 การที่ปรากฏผลเช่นนี้อาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีด้านปัญญาเป็นกิจกรรมที่มีความสนุกสนานทำให้นักเรียนได้ฝึกการเรียนรู้คำศัพท์และพัฒนาทักษะการพูดช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในตนเองสามารถนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงการจัดกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างดี อ็อกซ์ฟอร์ด (อาภาภรณ์ จินดาประเสริฐ. 2540 : 11-12) ได้จัดระบบกลวิธีเรียนภาษาต่างประเทศไว้ 2 ประเภท คือ ประเภทที่มีผลต่อการเรียนโดยตรงและประเภทที่มีผลต่อการเรียนโดยอ้อมซึ่งผู้วิจัยได้เลือกกลวิธีโดยตรงคือกลวิธีด้านปัญญา โดยเลือกวิธีการรวมใหม่เป็นวิธีที่ผู้เรียนฝึกฝนการพูดและสร้างเสริมความมั่นใจในการพูดโดยพูดประโยคที่เกิดจากการนำคำหรือวลีที่อยู่ในเนื้อเรื่องมารวมกันกับประโยคที่รู้จักเป็นอย่างดีวิธีการฝึกฝนอย่างเป็นธรรมชาติเป็นวิธีที่ผู้เรียนได้ฝึกฝนการพูดจากสถานการณ์จำลองอย่างเป็นธรรมชาติและวิธีการฝึกซ้ำ เป็นวิธีที่ผู้เรียนฝึกฝนการพูดและสร้างเสริมความมั่นใจในการพูดโดยการพูดคำศัพท์วลีหรือประโยคที่มีปัญหาซ้ำๆ จากสาเหตุดังกล่าวส่งผลให้ทักษะการพูดของนักเรียนที่เรียนด้วยกลวิธีด้านปัญญาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้น

2.2 ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดด้วยกลวิธีทดแทนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเท่ากับ 0.5953 หมายความว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนคิดเป็นร้อยละ 59.53 การที่ปรากฏผลเช่นนี้อาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีทดแทนมีกิจกรรมในขั้นของการฝึกพูดที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยความสนุกสนาน ผู้เรียนได้จับคู่ในกิจกรรมการฝึกและสร้างบทสนทนาจากสถานการณ์ที่ครูกำหนดให้ โดยเลือกใช้กลวิธีที่ได้รับการฝึกมา ทำให้นักเรียนมีรูปแบบในการใช้คำศัพท์เกี่ยวกับสถานการณ์นั้นๆ ได้ อย่างเป็นธรรมชาติ เมื่อเกิดปัญหาระหว่างการพูดผู้เรียนสามารถใช้กลวิธีทดแทนในระหว่างสนทนาได้ อีกทั้งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีทดแทนเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการพูดของตนเองด้วยวิธีการใช้ท่าทางเพื่อบ่งบอกถึงความหมายของคำที่ไม่สามารถอธิบายเป็นคำพูดได้วิธีการเดาความหมายโดยใช้ข้อมูลอื่นๆ โดยใช้คำถามและวิธีการใช้คำเหมือนเพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจในการสื่อสารได้ดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของเล (Le. 2006 : unpagged) ได้

ศึกษาเกี่ยวกับการใช้กลวิธีในการสื่อสารของผู้เรียนที่ใช้ภาษาที่สอง พบว่านักเรียนกลุ่ม A และนักเรียนกลุ่ม B มีความสามารถในการใช้กลวิธีใน 3 บริบทที่ไม่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามในบริบทของการฝึกเป็นไกด์นำเที่ยวกลุ่ม A มีความกระตือรือร้นที่จะสื่อสารกับนักท่องเที่ยวที่เป็นเจ้าของภาษามากกว่ากลุ่ม A สำหรับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมพบว่าทั้งครูและนักเรียนเห็นว่าการจัดกิจกรรมแบบนี้ช่วยให้ให้นักเรียนใช้กลวิธีสื่อสารพัฒนาทักษะการพูดได้จริง

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีด้านปัญญาและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีทดแทนมีความมั่นใจในตนเองแตกต่างกันโดยกลุ่มที่เรียนด้วยกลวิธีด้านปัญญามีความมั่นใจในตนเองสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยกลวิธีทดแทน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เป็นผลเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีด้านปัญญา ประกอบไปด้วยกลวิธีย่อย ได้แก่การฝึกพูดซ้ำ การรวมใหม่ และนำไปสู่การฝึกฝนอย่างเป็นธรรมชาติทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในตนเองเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดด้วยกลวิธีด้านปัญญาและกลวิธีทดแทนสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้นได้ ดังนั้น ผู้ที่สนใจสามารถนำไปประยุกต์ใช้สอนในระดับอื่น หรือเนื้อหาอื่นได้

1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดด้วยกลวิธีด้านปัญญา และกลวิธีทดแทนสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในตนเองสูงขึ้นได้ ดังนั้น ผู้ที่สนใจสามารถนำไปประยุกต์ใช้สอนในระดับอื่น หรือเนื้อหาอื่นได้

1.3 ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนครูควรนำเสนอกลวิธีการเรียนให้นักเรียนรู้จักเห็นความสำคัญและทำความเข้าใจแต่ละกลวิธีให้ดีกว่า เพื่อให้การจัดกิจกรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

1.4 หากเนื้อหาเป็นเรื่องใกล้ตัวของนักเรียน เพื่อให้การสนทนามีความสนุกสนานและมีความสมบูรณ์ ครูควรมอบหมายหัวข้อเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการสนทนาให้นักเรียนทราบล่วงหน้า อาจมอบหมายให้นักเรียนไปศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต วารสาร หรือสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เป็นต้น

1.5 ในการทำกิจกรรมการสอนพูดกับนักเรียนจำนวนมาก ระยะเวลาในห้องเรียนอาจจะไม่เพียงพอ ครูควรจัดสรรเวลาว่างให้นักเรียนได้ฝึกและทำกิจกรรมอย่างเต็มที่

1.6 ครูผู้สอนควรตระหนักว่า สิ่งที่อยู่ในความสนใจของผู้เรียนมากที่สุดจะทำให้เกิดการสนทนาได้ดี เพราะฉะนั้นการเลือกหัวข้อที่จะฝึกพูดจึงควรเป็นเรื่องที่เหมาะสมกับความสนใจของผู้เรียน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษการออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้กลวิธีการเรียนรู้ด้านปัญญา และกลวิธีทดแทนเพื่อพัฒนาทั้งทักษะการฟัง การอ่าน และการเขียน

2.2 ควรนำวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีด้านปัญญา และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีทดแทน ไปทดลองเปรียบเทียบกับกลวิธีการเรียนรู้แบบอื่นๆ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในโอกาสต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2546.
- กระทรวงศึกษาธิการ. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.), 2544.
- _____. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2551.
- _____. ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2552.
- กลุ่มงานวัดผลโรงเรียนบัวขาว. รายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประจำปีการศึกษา 2554. กาฬสินธุ์ : กลุ่มบริหารวิชาการ โรงเรียนบัวขาว, 2554.
- _____. รายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประจำปีการศึกษา 2554. กาฬสินธุ์ : กลุ่มบริหารวิชาการ โรงเรียนบัวขาว, 2555.
- กลุ่มบริหารวิชาการ โรงเรียนบัวขาว. คู่มือครู การจัดการเรียนการสอน ประจำปีการศึกษา 2552. กาฬสินธุ์ : กลุ่มบริหารวิชาการ โรงเรียนบัวขาว, 2552.
- _____. หลักสูตรแกนกลางสถานศึกษาโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กาฬสินธุ์ : ศูนย์ประสานงานวิชาการกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศโรงเรียนบัวขาว, 2551.
- จิตานันท์ เลิศสุวรรณ. กลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2550.
- ชม ภูมิภาค. จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2516.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. เทคโนโลยีการศึกษา : ทฤษฎีการวิจัย. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2533.
- ฐิติรัตน์ สมศิริ. การใช้กลวิธีการสื่อสารเพื่อพัฒนาทักษะการพูดคล่องแคล่ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัย มหาสารคาม, 2550.
- ญาดา รามฤทธิ์. กลวิธีการทดแทนข้อบกพร่องความรู้ทางด้านคำศัพท์ของนิสิตเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยบูรพา. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา, 2552.
- ดารณี สุวรรณวารี. กลวิธีการสื่อสารในทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอุ้มทอง จังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา, 2550.

- รูปทอง กว่างสวาสดี. คู่มือการสอนภาษาอังกฤษ. มหาสารคาม : ภาควิชาหลักสูตรและ
การสอนคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2549.
- นุสรุ มัตชูกี. การศึกษากลวิธีในการจำกลวิธีปัญหาและกลวิธีทดแทนในการเรียนภาษาไทย
ของผู้เรียนชาวต่างชาติ. สารนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2551.
- ประนอม สุรัสวดี. กิจกรรมและสื่อการสอนระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2539.
- ประสาธ อิศรปริดา. จิตวิทยาการเรียนรู้กับการสอน. กรุงเทพฯ : กราฟฟิคอาร์ต, 2523.
- พรสวรรค์ สีป้อ. สุดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษ. นนทบุรี : ไทยร่มเกล้า, 2550.
- แพรวพรรณ พริ้งพร้อม. การศึกษากการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษามหาวิทยาลัย
กรุงเทพชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยกรุงเทพ,
2552.
- เยาวดี โจนส์. การศึกษากลวิธีในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียน
ที่มีคะแนน O - NET สูงสุด 10 อันดับแรก. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ, 2552.
- รพีพรรณ พายุหะ. การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีสื่อสาร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.
การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2553.
- โรงเรียนบัวขาว. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา
2554 โรงเรียนบัวขาว. กาฬสินธุ์ : โรงเรียนบัวขาว, 2554.
- ลัดดา สุวรรณรัตน์. แรงจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพเฉพาะและความมั่นใจที่จะออกไปประกอบ
วิชาชีพในโรงเรียนประเภทช่างอุตสาหกรรม. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2552.
- สุคนธ์ สิทธิพานนท์. การจัดกระบวนการเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามหลักสูตรการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : ไทยร่มเกล้า, 2545.
- สุนทรพจน์ ดำรงพานิช. สถิติเพื่อการวิจัย. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2552.
- สุนิรัตน์ ฤทธิ์งชัยเลิศ. ผลการใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ในการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง
ของนักเรียนชั้นป.5 ที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนแตกต่างกัน. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- สมิตรา อังวัฒนกุล. วิธีสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : ภาควิชา
มัธยมศึกษาคณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- เสาวภา ฉายะบุระกุล. วิธีสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น, 2547.

- อัจฉรา วงศ์โสธร. แนวทางการสร้างข้อสอบภาษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- อาภาภรณ์ จินดาประเสริฐ. การพัฒนากลวิธีการเรียนภาษาต่างประเทศ. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2540.
- อรทัย รัตนสมัย. ผลการจัดกิจกรรมที่ใช้กลวิธีการเรียนรู้ด้านปัญญาเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2553.
- Andrew, P. Strategies in Learning and using a Second Language. London and New York : Longman, 1999.
- Bonny, N. Peirce. "Social Identity, Investment, and Language Learning," TEASOL Quarterly. 29(1) : 9-31, 1995.
- Chiya, S. The Importance of Learning Styles and Learning Strategies in EFL Teaching in Japan, 2004. <<http://www.kochinet.ed.jp/koukou/kenkyu/kaigaihaken/chiyafinal.pdf>> August 19, 2012.
- Devies, P. and E. Pearse. Success in English Teaching. New York : Oxford University Press, 2000.
- Doff, A. Teach English: A Training Course for Teachers. Melbourne, Australia : Syndicate of the University of Cambridge, 1996
- Dulay, H. and others. Language Two. England : Oxford University Press, 1982.
- Ellis, R. The Study of Second Language Acquisition. Oxford : Oxford University Press, 1994.
- Florez, M. A. C. Improving Adult English Language Learners' Speaking Skills. 1999. <<http://www.docstoc.com/docs/34290265/Improving-Adult-English-Language-Learners-Speaking-Skills>> August 16, 2012.
- Grice, G. L. and J. F. Skinner. Mastering Public Speaking. 2007. <<http://catalogue.pearsoned.co.uk/samplechapter/0205467350.pdf>> August 16, 2012.
- Harmer, J. The Practice of English Language Teaching. England : Addison Wesley Longman Limited, 1991.
- Holt, Kenny. English proficiency of Chinese students and strategies of language learning. 2005. <http://gradworks.umi.com/31/87/3187794.html>> October 31, 2012.

- Kayi, H. Teaching Speaking : Activities to Promote Speaking in a Second Language. 2006 <<http://iteslj.org/Techniques/KayiTeachingSpeaking.html>> August 19, 2012.
- Khameis, M. Using Creative Strategies to Promote Students' Speaking Skills. 2006. <<http://marifa.hct.ac.ae/files/2011/07/Using-Creative-Strategies-to-Promote-Students-Speaking-Skills.pdf>> August 16, 2012.
- Kline, J. A. Speaking Effectively. 1989. <<http://www.au.af.mil/au/awc/awcgate/kline-speak/kline-speaking.pdf>> August 18, 2012.
- Le, Trang Thi Huynh. "Teaching Communication Strategies to Vietnamese Learners of English," Dissertation Abstracts International. 67(2) : unpagged ; August, 2006.
- Lin, Grace Hui-Chin. "A Case Study of Seven Taiwanese English as a Foreign Language Freshmen Non-English Majors' Perceptions about Learning Five Communication Strategies," Dissertation Abstracts International. 68(6) : unpagged ; December, 2007.
- Lewis, M. How to Study Foreign Languages. 2nd ed. USA : MacMillan, 1999.
- Luoma, S. Assessing Speaking. 2004. <<http://test-ej.org/ej35r6.pdf>> August 16, 2012.
- Macintyre, D. and C. Gardner. "Methods and Results in the Study of Anxiety and Language Learning : A Review of the Literature," Language Learning. 41(1) : 85-117, 1991.
- Moriam, Q. M. Speaking Strategies use by the EFL Students in Japan and Bangladesh. 2005. <<http://ir.lib.hiroshima-u.ac.jp/00029768>> August 18, 2012.
- Najar, R. L. A Study of Cognitive Learning Strategy use on Reading Tasks in the L2 Classroom. 1997. <<http://www.aare.edu.au/98pap/naj98081.htm>> August 22, 2012.
- Oxford, Rebecca L. Language Learning Strategies : What Every Teacher Should Know. New York : Newberry House Publisher, 1990.
- Peirce, N. "Social Identity, Investment, and Language Learning," TEASOL Quarterly. 29(1) : 9-31, 1995.
- Peter D. MacIntyre and Robert C. Gardner. "Methods and Results in the Study of Anxiety and Language Learning : A Review of the Literature," Language Learning. 41(1) : 85-117, 1991.

- Richard, Jack C. Reflective Teaching in Second Language Classroom. Cambridge : Cambridge University Press, 2006.
- Salovaara, H. Achievement Goals and Cognitive Learning Strategies in Dynamic Contexts of Learning. 2005. <<http://herkules.oulu.fi/isbn9514277635/isbn9514277635.pdf>> July 29, 2012.
- Sara Cottrel. Key Variables in Language Learning : What do Learning Believe About Them?. New Zealand : Victoria University of Wellington, 2002.
- Sari, V. M. Improving Student's Speaking Mastery Using Information Gap. 2008. <<http://etd.eprints.ums.ac.id/2041/2/A32004029l.pdf>> 17 August 2012.
- Serri, B. and A.Hesabi. The Impact of Explicit Teaching of Listening Strategies on Iranian EFL Learners' Listening Comprehension. 2011. <<http://www.ijmser.com/wp-content/uploads/2011/11/975-9781.pdf>> August 22, 2012.
- Shmais, W. A. "Language Learning Strategy Use in Palestine," TESL-EJ. 7(2) : 3-21 ; September, 2003.
- Snow, D. More Than a Native Speaker. Virginia, USA : Teacher of English to Speakers of Other Languages, Inc., 1996.
- Sook, K. H. "The Types of Speaking Assessment Tasks Used by Korean junior Secondary School English Teachers," Asian EFL Journal. 1-30, 2003. <<http://www.asian-efl-journal.com/dec03gl.pdf>> August 12, 2012.
- Thornbury, S. How to Teach Speaking. England : Addison Wesley Longman Limited, 2005.
- Thuy, N. T. An Investigation into Teacher's Instructions in Speaking Lessons at Viet Duc Upper-secondarySchool. Degree of Bachelor of Arts Hanoi : Vietnam National University, 2010. <<http://www.scribd.com/doc/32025837/An-investigation-into-teacher-s-instructions-in-speaking-lessons- at-Viet-Duc-Upper-secondary-school-Nguy%E1%BB%85n-Thu-Th%E1%BB%A7y-QH-1-E>> August 22, 2012.
- Wright, J. "Six Reasons Why Students are Unmotivated (and What Teachers can Do)," in National Association of School Psychologists Summer Critical Issues Conference/Indianapolis, July 12, 2011. p. 1-26. RTI Toolkit : A Practical Guide for Schools, 2011. <http://www.jimwrightonline.com/mixed_files/NASP_Indy/wright_NASP_IN_motivation_supplemental_handout.pdf> August 22, 2015.

- Zhang, W. and Lui M. Investigating Cognitive and Meta-cognitive Strategy use During an English Proficiency Test,” Idonesian JELT. 4(2) : 162-169, 2008.
- Zare, P. “Learning Strategies Among EFL/ESL Learners: A Review of Literature PezhmanZareMarvdasht Branch,” International Journal of Humanities and Social Science. 2(5) : 162-169 ; March, 2012.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดด้วยกลวิธีด้านปัญญา
(กลวิธีย่อย : การทำซ้ำ, การฝึกฝนอย่างเป็นธรรมชาติ และการรวมใหม่)
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

Unit: Myself

Topic: Sports

เวลา 3 ชั่วโมง

วันที่สอน..... เดือน..... พ.ศ.....

1. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 1.1 สามารถพูดคำศัพท์ วลี หรือประโยคในเนื้อเรื่อง I prefer surfing! ที่มีปัญหาได้อย่างถูกต้อง (While-speaking, Activity 1 : Drill : Repeating, การพูดซ้ำ)
- 1.2 สามารถพูดประโยคที่เกิดจากการนำคำ หรือวลีที่อยู่ในเนื้อเรื่อง I prefer surfing! มารวมกับประโยคที่รู้จักเป็นอย่างดีได้ (Post-speaking, Activity 2 : Make the new sentence : Recombining, การรวมใหม่)
- 1.3 พูดในสถานการณ์จำลองที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง I prefer surfing! อย่างเป็นธรรมชาติได้ (Post-speaking, Activity 3 : Practicing naturalistically, การฝึกฝนอย่างเป็นธรรมชาติ)

2. ตัวชี้วัด

- ต 1.1.2.4/ม.4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง/ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ที่ฟังและอ่านอย่างเหมาะสม(Activity 1)
- ต 1.1.2.1/ม.4 สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่างๆ ใกล้เคียงตัวประสบการณ์สถานการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม (Activity 2, Activity 3)
- ต 1.1.2.5/ม.4 พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรมประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์อย่างมีเหตุผล (Activity 3)
- ต 2.2.1.1/ม.4 เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทาง เหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษา (Activity 1, 2, 3)
- ต 4.4.1.1/ม.4 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษาชุมชน และสังคม (Act.1, 2, 3)

3. เนื้อหาทางภาษา

Vocabulary: surfing, harmful, surfboard, environment, water sport

Structure: Comparative Degree

Example:

1. I think jet skiing is much more fun.
2. It's more exciting to ride on a super fast Jet Ski than on a surfboard.
3. It's cheaper than jet skiing and it's less harmful to the environment.
4. It's more popular among young people.
5. It's easier to find websites about surfing than jet skiing.

4. สื่อการเรียนรู้

1. วิดีโอ นำเข้าเกี่ยวกับเรื่อง Sports
2. Power point
3. Audio Sound เรื่อง I prefer surfing!
4. กระดาษ A4

5. กิจกรรมการเรียนรู้

ครู	นักเรียน
Pre-speaking 1. ครูเปิดวิดีโอเกี่ยวกับเรื่อง Sports ให้นักเรียนฟัง เพื่อนำเข้าสู่บทเรียน 2. ครูถามคำถามนักเรียนเกี่ยวกับวิดีโอที่ได้ดู เช่น -What did you see in this video? -Do you like playing any sport? -What is your favorite sport? 3. ครูแจก Text 1(Vocabulary) ให้นักเรียนทุกคน แล้ว เปิด Power Point แนะนำคำศัพท์ใหม่ให้นักเรียนทุกคนออกเสียงตาม พร้อมทั้งอธิบายคำศัพท์ทีละคำ 4. ครูทบทวนคำศัพท์เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนจากคำอธิบายความหมายของคำศัพท์ 5. ครูแจก Text 2 (Structure) ให้นักเรียนทุกคน แล้วอธิบายหลักการใช่วิยากรณ์ให้นักเรียนทุกคนฟัง	1. นักเรียนดูวิดีโอเกี่ยวกับเรื่อง Sports เพื่อนำเข้าสู่บทเรียน 2. นักเรียนตอบคำถามครูจากวิดีโอที่ได้ดู เช่น -basketball, volleyball, and people -Yes, I do. I like playing sports./ - No, I don't. I don't like to play any sport. -My favorite sport is...

ครู	นักเรียน
3. ครูแจก Text 1(Vocabulary)ให้นักเรียนทุกคน แล้ว เปิด Power Point แนะนำ คำศัพท์ใหม่ให้นักเรียนทุกคนออกเสียงตาม พร้อมทั้งอธิบายคำศัพท์ทีละคำ 4. ครูทบทวนคำศัพท์เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนจากคำอธิบายความหมายของคำศัพท์ 5. ครูแจก Text 2 (Structure) ให้นักเรียนทุกคน แล้วอธิบายหลักการใช้ไวยากรณ์ให้นักเรียนทุกคนฟัง	3.นักเรียนทุกคนรับ Text 1(Vocabulary) จากครู แล้วออกเสียงคำศัพท์ตาม Power Point ที่ละคำพร้อมทั้งทำความเข้าใจ ความหมายของ คำศัพท์ 4.นักเรียนบอก คำศัพท์จาก คำอธิบาย ความหมายของ คำศัพท์ที่ครูให้ 5. นักเรียนทุกคนรับ Text 2 (Structure) จากครูแล้วฟังครูอธิบายหลักการใช้ไวยากรณ์ด้วยความตั้งใจ

ครู	นักเรียน
6.ครูตรวจสอบความเข้าใจในโครงสร้างไวยากรณ์ของนักเรียนโดยถามคำถามจาก Power Point 7. ครูแจก Text 3 เรื่อง I prefer surfing! ให้นักเรียนทุกคน แล้วเปิด Audio Sound ประกอบ (Text 3) ให้นักเรียนทุกคนฟัง 8. ครูให้นักเรียนตอบคำถามจากเนื้อเรื่องเพื่อตรวจสอบความเข้าใจเช่น -How many water sports are there in the story? -What kind of water sport that Gina prefer? -Why do they have to choose the water sport? 9. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกเป็น Gina กลุ่มที่สองเป็น Tom แล้วให้นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มสนทนากันตามบทสนทนาในเนื้อเรื่อง 10.ครูให้นักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม สลับบทบาทในการสนทนา โดยให้กลุ่มที่เป็น Gina เปลี่ยนเป็น Tom และให้กลุ่มที่เป็น Tom เปลี่ยนเป็น Gina แล้วสนทนากันตามบทสนทนาในเนื้อเรื่อง While-speaking Activity 1: Repeating (Repeating,กลวิธีการฝึกซ้ำ) 1. ครูแนะนำการใช้กลวิธีการสื่อสาร (การฝึกซ้ำ) เพื่อช่วยในการพูดให้นักเรียนฟัง 2. ครูอธิบายขั้นตอนและสาธิตการทำกิจกรรมRepeating ให้นักเรียนทุกคนฟัง ดังนี้ - ครูให้นักเรียนหนึ่งคนยืนขึ้น แล้วให้นักเรียนคนนั้นถามคำถามเพื่อนคนใดคนหนึ่ง โดยคำถามนั้นต้องมาจากเนื้อเรื่อง แล้วให้นักเรียนคนที่ถูกถาม ตอบคำถามเพื่อนจากเนื้อเรื่อง (ในการถาม-ตอบคำถาม ครูต้องให้นักเรียนใช้โครงสร้างที่ได้เรียนมาในการถาม-ตอบคำถาม) - ครูให้นักเรียนคนที่ตอบคำถามเพื่อนคนแรกถามคำถามเพื่อนคนถัดไป แล้วให้นักเรียนที่ถูกถามตอบคำถาม(ในระหว่างที่นักเรียนกำลังพูด ครูต้องสังเกตการออกเสียงของนักเรียนแต่ละคน หากนักเรียนคนใดที่ออกเสียงไม่ถูกต้อง หรือไม่ชัดเจน ครูต้องให้นักเรียนคนนั้นพูดคำ วลี หรือประโยคนั้นซ้ำอีกครั้งจนกระทั่งถูกต้องและชัดเจน) 3.ครูให้นักเรียนปฏิบัติดังข้อที่ 2 ไปเรื่อยๆ จนกระทั่งครบจำนวนนักเรียนทุกคน	6. นักเรียนตอบคำถามโครงสร้างไวยากรณ์ที่ครูถามจาก Power Point 7.นักเรียนทุกคนรับ Text 3 เรื่อง I prefer surfing! จากครูและฟัง Audio Sound ประกอบ (Text 3) ด้วยความตั้งใจ 8.นักเรียนตอบคำถามครูเพื่อตรวจสอบความเข้าใจ เช่น -There are... -Gina prefers... -Because they need to... 9.นักเรียนทุกคนแบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกเป็น Gina กลุ่มที่สองเป็น Tom แล้ว

6. การวัดผลประเมินผล

กิจกรรมที่จะประเมิน	วิธีประเมิน	เครื่องมือประเมิน
Activity 1: Repeating	สังเกต ประเมินและให้	แบบประเมินทักษะการพูด
Activity 2: Recombining	คะแนนตามแบบ	แบบประเมินทักษะการพูด
Activity 3: Simultaneous Speaking	ประเมิน	แบบประเมินทักษะการพูด

7. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

.....

8. ความเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

9. บันทึกหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

9.1 ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

9.2 ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

9.3 ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

Text 1

Vocabulary

surfing :the sport of riding a surfboard toward the shore on the crest of a wave

harmful :causing or likely to cause harm:

surfboard :a narrow buoyant board for riding surf

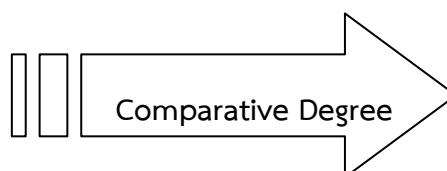
environment : the area in which something exists or lives

water sport : sports that involve bodies of water

Text 2
Structure

Comparative degree is the form of an adjective or adverb which denotes the degree or grade by which a person, thing, or other entity has a property or quality greater or less in extent than that of another, and is used in this context with a subordinating conjunction, such as *than*. In other words, comparative degree is the form an adjective or adverb takes to compare two things, people, or actions.

Rules for comparative degree

1. Most Adjectives of one syllable or two syllables, form the Comparative by adding '-er' to the Positive.

<u>Positive</u>	<u>Comparative</u>
tall	taller
young	younger
kind	kinder

2. When the Positive ends in 'e', only '-r' is added to the Positive.

<u>Positive</u>	<u>Comparative</u>
fine	finer
noble	nobler

3. When the Positive ends in 'y', preceded by a consonant. the 'y' is changed into 'i' before adding '-er'.

<u>Positive</u>	<u>Comparative</u>
happy	happier
easy	easier
wealthy	wealthier

4. When the Positive is a word of one syllable and ends in a single consonant, preceded by a short vowel, this consonant is doubled before adding '-er'.

<u>Positive</u>	<u>Comparative</u>
red	redder
sad	sadder
hot	hotter

5. When the Positive is a word of more than two syllables, 'more' is used before the Positive.

<u>Positive</u>	<u>Comparative</u>
beautiful	more beautiful
difficult	more difficult
industrious	more industrious

Examples :

1. I think jet skiing is much more fun.
2. It's more exciting to ride on a super fast Jet Ski than on a surfboard.
3. It's cheaper than jet skiing and it's less harmful to the environment.
4. It's more popular among young people.
5. It's easier to find websites about surfing than jet skiing.

While-speakingActivity 1 : Drill

(กลวิธีการพูดซ้ำ, Repeating)

Direction

1. A student has to stand up and choose another student to ask him a question.
2. The student who stands up has to ask another student a question from the story.
3. Every student has to follow the item 1 and 2 and make sure that every student finish asking and answering the questions.
4. If there is anyone who cannot speak or pronounce the words, phrases, or sentences correctly ,they have to repeat those words, phrases, or sentences again till they are all correct.

Notes : All students have to use the comparative degree in the speaking.

Post - speaking

Activity 2 : Make new sentences

(กลวิธีกรรรวมใหม่ : Recombining)

Direction

1. Work in pairs.
2. Each pair has to create new sentences from the given words and phrases in task 1.
3. They have to combine the new sentences with the old sentences in the story “I prefer surfing”.
4. Teacher will random the representative to present by using the number random video. If the video is stopped to any number, the student who has that number has to stand up and come in front of class with his partner.
5. Every pair has to present their sentences in front of class without looking at any script.

Post - speaking

Activity 3 : Simultaneous Speaking

(การฝึกฝนอย่างเป็นธรรมชาติ : Practicing naturalistically)

Direction

1. Work in groups of three people.
2. Each group has to draw a lot and create the conversation from the information inside the lot.
3. Each group has to take 10 minutes to prepare and practice speaking.
4. Each group has to speak in front of class within 5 minutes.

เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

พฤติกรรม	4	3	2	1
1. ด้านสำเนียงการออกเสียง	ออกเสียงได้ชัดเจนสำเนียงเทียบได้กับเจ้าของภาษา	ออกเสียงได้ดี ผู้ฟังเกิดความเข้าใจได้ดี	ออกเสียงผิดบ้าง จนทำให้ผู้ฟังสับสนในบางครั้ง	ออกเสียงผิดมากจนผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่พูดได้
2. ด้านความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์	ใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้อง สามารถพูดสื่อความหมายได้ชัดเจน	ใช้ไวยากรณ์ผิดพลาดบ้าง แต่สามารถสื่อความหมายได้	ใช้ไวยากรณ์ผิดพลาดบ่อยครั้ง จนทำให้ผู้ฟังเข้าใจความหมายผิดไป	ใช้ไวยากรณ์ผิดพลาดมาก ไม่สามารถสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่พูดได้
3. ด้านคำศัพท์สำนวน	ใช้คำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม เทียบเท่ากับเจ้าของภาษา	ใช้คำศัพท์ส่วนใหญ่ได้เหมาะสมกับสถานการณ์	ใช้คำศัพท์ผิดพลาดบ้าง ทำให้ยากต่อการเข้าใจความหมายของสิ่งที่พูด	ใช้คำศัพท์สำนวนไม่ถูกต้องตรงประเด็น ผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่พูดได้
4. ด้านความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา	พูดได้อย่างคล่องแคล่ว เป็นธรรมชาติ เช่นเดียวกับเจ้าของภาษา	พูดได้คล่องแคล่ว การสนทนาดำเนินได้อย่างต่อเนื่อง	มีการหยุดเว้นช่วง คำพูดบ้าง การสนทนาหยุดเป็นช่วง ๆ	มีการหยุดเว้นช่วง คำพูดเป็นเวลานานมากจนทำให้ไม่สามารถสนทนากันได้
5. ด้านความสามารถในการสื่อสาร	พูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้ทั้งหมดโดยไม่มีปัญหาเลย	พูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้ครบถ้วน แต่มีการพูดติดขัดบ้างเป็นบางครั้ง	พูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้บ้าง แต่พูดค่อนข้างช้าและมีการพูดติดขัด	ไม่สามารถพูดสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจได้เลย

ระดับคุณภาพ

ดีมาก	หมายถึง	ได้คะแนนระหว่าง	18 – 20 คะแนน
ดี	หมายถึง	ได้คะแนนระหว่าง	15 – 17 คะแนน
พอใช้	หมายถึง	ได้คะแนนระหว่าง	10 – 14 คะแนน
ควรปรับปรุง	หมายถึง	ได้คะแนนต่ำกว่า	10 คะแนน

แบบบันทึกการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ Activity 1 (กลวิธีการพูดซ้ำ)
วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4บทที่ 1เรื่อง Sports

ที่	ชื่อ - สกุล	สำเนียง การออก เสียง	ไวยากรณ์	คำศัพท์ สำนวน	ความ คล่องแคล่ว	ความสามารถ ในการสื่อสาร	รวม
		4	4	4	4	4	20

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

แบบประเมินทักษะการพูด Activity 2 (กลวิธีการรวมใหม่)
วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ที่	ชื่อ - สกุล	สำเนียง การออก เสียง	ไวยากรณ์	คำศัพท์ สำนวน	ความ คล่องแคล่ว	ความสามารถ ในการสื่อสาร	รวม
		4	4	4	4	4	20

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดด้วยกลวิธีทดแทน
(กลวิธีย่อย : การใช้ท่าทาง, การเดาความหมายโดยใช้ข้อมูลอื่น ๆ และการใช้คำเหมือน)
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

Unit: Myself

Topic: Sports

เวลา 3 ชั่วโมง

วันที่สอน..... เดือน..... พ.ศ.....

1. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 1.1 สามารถแสดงท่าทางเพื่อสื่อความหมายแทนคำ หรือวลี ที่อยู่ในเนื้อเรื่อง
I prefer surfing! ได้ (While-speaking, Activity 1 : mime) กลวิธีการใช้ท่าทาง (Using mime or gesture)
- 1.2 สามารถใช้คำถามเพื่อเดาความหมายของคำ วลี ต่าง ๆ ได้(While-speaking, Activity 2 : Twenty questions) กลวิธีการเดาความหมายโดยใช้ข้อมูลอื่น ๆ (Using other clues)
- 1.3 สามารถใช้คำเหมือนในการพูดสนทนาโต้ตอบได้ (Post-speaking, Task 1 : Blocking game) กลวิธีการใช้คำเหมือน (Using a circumlocution or synonym)

2. ตัวชี้วัด

- ต 1.1.2.4/ม.4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง/ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ที่ฟังและอ่านอย่างเหมาะสม(Activity 1)
- ต 1.1.2.1/ม.4 สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว ประสบการณ์สถานการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม (Activity 2)
- ต 4.4.1.1/ม.4 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษาชุมชน และสังคม (Activity 3)
- ต 2.2.1.1/ม.4 เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทาง เหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษา (Activity.1, 2 ,3)

3. เนื้อหาทางภาษา

Vocabulary: surfing, harmful, surfboard, environment, water sport

Structure: Comparative Degree

- Example:**
1. I think jet skiing is much more fun.
 2. It's more exciting to ride on a super fast Jet Ski than on a surfboard.
 3. It's cheaper than jet skiing and it's less harmful to the environment.
 4. It's more popular among young people.
 5. It's easier to find websites about surfing than jet skiing

4. สื่อการเรียนรู้

1. วิดีโอแนะนำเข้าสู่บทเรียนเรื่อง Sports
2. Power point
3. Audio Sound เรื่อง I prefer surfing!
4. กระดาษ A4

5. กิจกรรมการเรียนรู้

ครู	นักเรียน
Pre-speaking 1. ครูเปิดวิดีโอเกี่ยวกับเรื่อง Sports ให้นักเรียนฟังเพื่อนำเข้าสู่บทเรียน 2. ครูถามคำถามนักเรียนเกี่ยวกับวิดีโอที่ได้ดู เช่น -What did you see in this video? -Do you like playing any sport? -What is your favorite sport? 3. ครูแจก Text 1 (Vocabulary) ให้นักเรียนทุกคน แล้ว เปิด Power Point แนะนำคำศัพท์ใหม่ ให้นักเรียนทุกคนออกเสียงตาม พร้อมทั้งอธิบายคำศัพท์ทีละคำ 4. ครูทบทวนคำศัพท์เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนจากคำอธิบายความหมายของคำศัพท์ 5. ครูแจก Text 2 (Structure) ให้นักเรียนทุกคน แล้วอธิบายหลักการใช้ไวยากรณ์ให้นักเรียนทุกคนฟัง 6. ครูตรวจสอบความเข้าใจในโครงสร้างไวยากรณ์ของนักเรียนโดยถามคำถามจาก Power Point	1. นักเรียนดูวิดีโอเกี่ยวกับเรื่อง Sports เพื่อนำเข้าสู่บทเรียน 2. นักเรียนตอบคำถามครูจากวิดีโอที่ได้ดู เช่น -basketball, volleyball, and people -Yes, I do. I like playing sports./ No, I don't. I don't like to play any sport. -My favorite sport is... 3. นักเรียนทุกคนรับ Text 1 (Vocabulary) จากครู แล้วออกเสียงคำศัพท์ตาม Power Point ทีละคำ พร้อมทั้งทำความเข้าใจความหมายของคำศัพท์ 4. นักเรียนบอกปัญหาในบทสนทนาโดยใช้ท่าทางประกอบการพูดให้มากที่สุด 5. นักเรียนทุกคนรับ Text 2 (Structure) จากครู แล้วฟังครูอธิบายหลักการใช้ไวยากรณ์ด้วยความตั้งใจ 6. นักเรียนตอบคำถามโครงสร้างไวยากรณ์ที่ครูถามจาก Power Point

While-speaking Activity 1: mime กลวิธีการใช้ท่าทาง (Using mime or gesture) 1. ครูแนะนำการใช้กลวิธีการใช้ท่าทาง (Using mime or gesture) เพื่อช่วยในการพูดให้นักเรียนฟัง - If you want to say something but you don't know the word, you can use mime. 2. ครูให้นักเรียนทุกคนจับคู่ แบ่งเป็นฝ่ายทายและฝ่ายใช้ท่าทาง 3. ครูอธิบายขั้นตอนการทำกิจกรรม mime ให้นักเรียนทุกคนฟัง 4. ครูกำหนดประเด็นให้นักเรียนสอบถามและสนทนากันในหัวข้อเรื่อง “What sports do you like?” 5. ครูแจกบัตรคำศัพท์ให้นักเรียนแต่ละคู่ ซึ่งประกอบไปด้วยคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกีฬา ดังนี้ hockey , yoga , soccer , golf , baseball , basketball 6. ครูให้นักเรียนหนึ่งคนหยิบบัตรคำศัพท์ขึ้นมา 2 ใบ จากนั้นใช้เป็นข้อมูลในการสนทนา เช่น นักเรียนหยิบได้ hockey , yoga Student A : What sports do you like? Student B : I like (act as playing hockey) and (act as doing yoga). Student A : Which sport do you prefer, <u>hockey</u> or <u>yoga</u>? Student B : I prefer yoga because 7. ครูให้เวลานักเรียนทำกิจกรรม 20 นาที พร้อมทั้งเน้นว่าให้นักเรียนแสดงท่าทางอื่น ๆ เมื่อเกิดปัญหาในการสนทนา 8. ครูประเมินการพูดและให้คะแนนนักเรียนทุกคู่ Activity 2 : Guessing game กลวิธีการเดาความหมายโดยใช้ข้อมูลอื่น ๆ	While-speaking Activity 1: mime กลวิธีการใช้ท่าทาง (Using mime or gesture) 1. นักเรียนฟังครูอธิบายอย่างตั้งใจ 2. นักเรียนจับคู่ทำกิจกรรมหนึ่งคนเป็นฝ่ายทายและอีกหนึ่งคนเป็นฝ่ายแสดงท่าทาง 3. นักเรียนฟังครูอธิบายขั้นตอนการทำกิจกรรม 4. นักเรียนรับหัวข้อเรื่องเพื่อเตรียมตัวพูดสนทนา 5. นักเรียนนำบัตรคำศัพท์มาเก็บไว้รวบกัน 6. นักเรียนฝ่ายแสดงท่าทางเป็นคนหยิบบัตรคำศัพท์ขึ้นมา 2 ใบ และเริ่มบทสนทนา หากเกิดปัญหาให้นักเรียนใช้การแสดงท่าทางช่วยในการพูดสนทนาให้มากที่สุด 7. นักเรียนปฏิบัติตามขั้นตอนในระยะเวลา 20 นาที Activity 2 : Guessing game กลวิธีการเดาความหมายโดยใช้ข้อมูลอื่น ๆ
--	--

6. การวัดผลประเมินผล

กิจกรรมที่จะประเมิน	วิธีประเมิน	เครื่องมือประเมิน
Activity 1: mime Activity 2: Guessing game Activity 3: Blocking	สังเกต / ประเมินและ ให้คะแนนตามแบบ ประเมิน	แบบประเมินทักษะการพูด แบบประเมินทักษะการพูด แบบประเมินทักษะการพูด

7. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

.....

8. ความเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

9. บันทึกหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

9.1 ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

9.2 ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

9.3 ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

Text 1

Vocabulary

surfing :the sport of riding a surfboard toward the shore on the crest of a wave

harmful :causing or likely to cause harm:

surfboard :a narrow buoyant board for riding surf

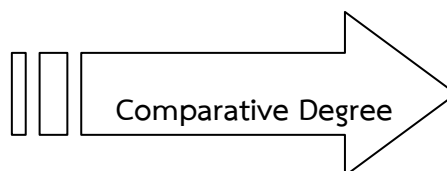
environment : the area in which something exists or lives

water sport : sports that involve bodies of water

Text 2
Structure

Comparative degree is the form of an adjective or adverb which denotes the degree or grade by which a person, thing, or other entity has a property or quality greater or less in extent than that of another, and is used in this context with a subordinating conjunction, such as *than*. In other words, comparative degree is the form an adjective or adverb takes to compare two things, people, or actions.

Rules for comparative degree

1. Most Adjectives of one syllable or two syllables, form the Comparative by adding 'er' to the Positive.

<u>Positive</u>	<u>Comparative</u>
tall	taller
young	younger
kind	kinder

2. When the Positive ends in 'e', only '-r' is added to the Positive.

<u>Positive</u>	<u>Comparative</u>
fine	finer
noble	nobler
able	abler

3. When the Positive ends in 'y', preceded by a consonant. the 'y' is changed into 'i' before adding '-er'.

<u>Positive</u>	<u>Comparative</u>
happy	happier
easy	easier
wealthy	wealthier

4. When the Positive is a word of one syllable and ends in a single consonant, preceded by a short vowel, this consonant is doubled before adding '-er'.

<u>Positive</u>	<u>Comparative</u>
red	redder
sad	sadder
hot	hotter

5. When the Positive is a word of more than two syllables, 'more' is used before the Positive.

<u>Positive</u>	<u>Comparative</u>
beautiful	more beautiful
difficult	more difficult
industrious	more industrious

Examples :

1. I think jet skiing is much more fun.
2. It's more exciting to ride on a super fast Jet Ski than on a surfboard.
3. It's cheaper than jet skiing and it's less harmful to the environment.
4. It's more popular among young people.
5. It's easier to find websites about surfing than jet skiing.

Activity 1 :mime

กลวิธีการใช้ท่าทาง (Using mime or gesture)

Direction

1. Work in pairs.
2. Look at the picture in the each card.
3. Each pair to talk about sport and using mime can help your speaking.
4. Follow the item 2 - 3 and do this activity within 30 minutes.
5. The students who get the top mimes will receive the rewards from the teacher.

Notes : All students have to use the comparative degree in the speaking.

(more fun / easier / more popular / more beautiful / more difficult)

Activity 2 :Guessing game

กลวิธีการเดาความหมายโดยใช้ข้อมูลอื่น ๆ (Using other clues)

Direction

1. Work in pairs.
2. You get ten pictures of sports and then you have to choose two pictures to talk with your partner.
3. Each pair to talk about which sport that your partner prefer and using the other clues (twenty question).
4. Use the questions to guess the answer (kind of sport).

Notes :All students have to use the comparative degree in the speaking.

(more fun / easier / more popular / more beautiful / more difficult)

Activity 3 :Blocking!

กลวิธีการใช้คำเหมือน (Using a circumlocution or synonym)

Direction

Situation : At the sport shop.

1. Work in pairs.
2. You are the shopkeeper and the customer.
3. You want to buy something and ask for it.
4. Use a circumlocution or synonym to block your partner's conversation and get more sentences.

เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

พฤติกรรม	4	3	2	1
1. ด้านสำเนียงการออกเสียง	ออกเสียงได้ชัดเจนสำเนียงเทียบได้กับเจ้าของภาษา	ออกเสียงได้ดี ผู้ฟังเกิดความเข้าใจได้ดี	ออกเสียงผิดบ้าง จนทำให้ผู้ฟังสับสนในบางครั้ง	ออกเสียงผิดมากจนผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่พูดได้
2. ด้านความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์	ใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้อง สามารถพูดสื่อความหมายได้ชัดเจน	ใช้ไวยากรณ์ผิดพลาดบ้าง แต่สามารถสื่อความหมายได้	ใช้ไวยากรณ์ผิดพลาดบ่อยครั้ง จนทำให้ผู้ฟังเข้าใจความหมายผิดไป	ใช้ไวยากรณ์ผิดพลาดมาก ไม่สามารถสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่พูดได้
3. ด้านคำศัพท์สำนวน	ใช้คำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม เทียบเท่ากับเจ้าของภาษา	ใช้คำศัพท์ส่วนใหญ่ได้เหมาะสมกับสถานการณ์	ใช้คำศัพท์ผิดพลาดบ้าง ทำให้ยากต่อการเข้าใจความหมายของสิ่งที่พูด	ใช้คำศัพท์สำนวน ไม่ถูกต้องตรงประเด็น ผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่พูดได้
4. ด้านความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา	พูดได้อย่างคล่องแคล่ว เป็นธรรมชาติ เช่นเดียวกับเจ้าของภาษา	พูดได้คล่องแคล่ว การสนทนาดำเนินได้อย่างต่อเนื่อง	มีการหยุดเว้นช่วง คำพูดบ้าง การสนทนาหยุดเป็นช่วง ๆ	มีการหยุดเว้นช่วง คำพูดเป็นเวลานานมากจนทำให้ไม่สามารถสนทนากันได้
5. ด้านความสามารถในการสื่อสาร	พูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้ทั้งหมดโดยไม่มีปัญหาเลย	พูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้ครบถ้วน แต่มีการพูดติดขัดบ้างเป็นบางครั้ง	พูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้บ้าง แต่พูดค่อนข้างช้าและมีการพูดติดขัด	ไม่สามารถพูดสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจได้เลย

ระดับคุณภาพ

ดีมาก	หมายถึง	ได้คะแนนระหว่าง	18 – 20 คะแนน
ดี	หมายถึง	ได้คะแนนระหว่าง	15 – 17 คะแนน
พอใช้	หมายถึง	ได้คะแนนระหว่าง	10 – 14 คะแนน
ควรปรับปรุง	หมายถึง	ได้คะแนนต่ำกว่า	10 คะแนน

ภาคผนวก ข

แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามความมั่นใจในตนเอง
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

Direction : Read each situation and choose the best alternative.

1. Situation : James invites Anna to go to a concert. Anna has to finish an assignment, so she says
 - a. How amazing!
 - b. I don't like to go.
 - c. I like that idea. I'll make a decision.
 - d. I'm sorry; I have to finish my homework.

2. Situation : You try on a pair of shoes but they are a bit too tight. You ask the sales assistant "....."
 - a. Have you got a bigger size?
 - b. Can you find me a modern one?
 - c. Do you have a different color?
 - d. Can you have ones with higher heels?

3. Situation : You hand in your report late. You say "....."
 - a. That quite all right.
 - b. Please accept my sympathy.
 - c. I apologize for the delay.
 - d. Sorry, it's better than never.

4. Situation : In the library.

Kate : Why don't we take a break from studying and get something to eat?

Bob : Yeah,

Kate : Me too.

 - a. I hope so.
 - b. I can see you.
 - c. I have something.
 - d. I'm hungry.

5. **Situation : Your friend is short of money and asks you:**
 - a. Could I loan your friend five hundred baht?
 - b. How can I borrow your money?
 - c. Can I borrow five hundred baht?
 - d. Can I lend you some money?
6. **Situation : Luis goes to see a policeman. The first thing the policeman says to her is :**
 - a. How are you doing?
 - b. What seems to be the problem?
 - c. Could you tell me the thing that's wrong?
 - d. What can I do for you?
7. **Situation : Mata is in the restaurant and the waiter who is taking the order asks :**
 - a. What can I do for you?
 - b. What would you like to order?
 - c. What's the matter?
 - d. What do you have to eat?
8. **As you leaving the party, you say to the host :**
 - a. I'm very happy about it.
 - b. Pleased to meet you.
 - c. It's your hospitality.
 - d. I had a great time.
9. **Situation : Ken and John have just seen a very amazing soccer match. Ken comments on how amazing it was. John agrees and says :**
 - a. So do I.
 - b. I did too.
 - c. It certainly was.
 - d. It seems you're right.

10. Situation : You can't hear the news on the radio so you say to your friend :

.....

- a. Can you please put it on?
- b. How about switching it on?
- c. Could you pick it up, please?
- d. Would you mind turning it up?

11. Situation : At the wedding reception, the uncle of the bride stands up and says :

- a. Let's join me the bride and groom while they are having a drink.
- b. I'd like to give a talk to the bride and groom.
- c. Please join me in the wishing the newlyweds a happy life together.
- d. Please stand and have some toast with them.

12. Situation : Cara spends the weekend with her company at the house in the country. When she leaves, she says to her host :

- a. Thank you for having me.
- b. You are too kind to take me.
- c. You make me feel so good.
- d. I admire your hostess.

13. Situation : You are standing in the line to buy some food coupons when someone cuts on front of you. You say :

- a. I'll save you a place.
- b. Go to the back of the line, please.
- c. Hold on please. I'll put you through.
- d. Wait for me.

14. Situation : On the way to the school canteen.

Iris : Let's find something to eat, Mark.

Mark : No, thanks

- a. I have had already.

- b. It's too late.
- c. I'm too tired.
- d. I'll stay up late.

15. Situation : At the department store

Assistant : May I help you?

Sofia : Yes, I'd like to return this iron.

Assistant :

Sofia : When I plug it in, nothing happens.

- a. What's wrong with it?
- b. What would you like?
- c. What color is it?
- d. What happened?

16. Situation : Your teacher asks you about an outside book. You found it boring but you want to be polite so you say :

- a. How could you assign a boring book?
- b. The book I liked was certainly not this one.
- c. I prefer the book we read last term.
- d. The book was unreadable, wasn't it?

17. Situation : You are meeting a friend at the airport. The first thing you say is :

- a. Hi. How are you?
- b. Hi. Did you have a good flight?
- c. I've waited a long time to meet you.
- d. Let's find a way to go to town.

18. Situation : Your friend did not get a scholarship to study abroad. You try to cheer him up by saying :

- a. You can't teach an old dog new trick.
- b. Birds of a feather flock together.

- c. Every cloud has a silver lining.
- d. Strike while the iron's hot.

19. Situation : A tourist is visiting Kalasin for the first time and wants to go to Sirindhorn Museum. He asks a policeman :

- a. Give me the map to Sirindhorn Museum.
- b. What is the best way to get to Sirindhorn Museum?
- c. I'm travelling to Sirindhorn Museum. Please tell me how.
- d. Please take me to Sirindhorn Museum.

20. Situation : You hear your friend use an English word that you don't know so you ask :

- a. Can you spell it?
- b. Pardon!
- c. Can you say that again?
- d. What does that mean?

เฉลยแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

1. d
2. a
3. c
4. d
5. c
6. b
7. b
8. d
9. c
10. d
11. c
12. a
13. b
14. a
15. a
16. c
17. b
18. c
19. b
20. d

แบบสอบถามความมั่นใจในตนเอง

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้มีทั้งหมด 20 ข้อ คำตอบของนักเรียนจะไม่มีการตัดสินว่าถูกหรือผิด และจะ
ไม่มีการนำคำตอบของนักเรียนไปเปิดเผยที่ใด จึงขอให้นักเรียนตอบให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

วิธีตอบแบบสอบถาม หลังจากที่ได้อ่านข้อความแล้ว ให้นักเรียนตอบโดยทำเครื่องหมาย /
ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับความรู้สึกของนักเรียน โดยหมายเลข 5 = จริงมากที่สุด

หมายเลข 4 = จริงมาก หมายเลข 3 = จริง หมายเลข 2 = จริงน้อย และหมายเลข 1 = จริงน้อยที่สุด

ข้อความ	5	4	3	2	1
1. ฉันชอบทำกิจกรรมการพูดในชั้นเรียน					
2. ฉันชอบแสดงความคิดเห็นเมื่อครูถามในชั้นเรียน					
3. ฉันมักได้รับความไว้วางใจจากเพื่อนให้ออกไปพูดภาษาอังกฤษหน้าชั้นเรียนเสมอ					
4. หากพบชาวต่างชาติฉันชอบเข้าไปทักทายและสนทนาด้วย					
5. ถึงแม้จะตื่นเต้นแต่ฉันก็สามารถควบคุมอารมณ์ในขณะที่พูดภาษาอังกฤษได้					
6. เมื่อนึกคำศัพท์ที่ต้องการพูดไม่ออกฉันมักจะพูดคำศัพท์ง่าย ๆ แทน					
7. ฉันมักจะใช้ท่าทางประกอบการพูด					
8. ฉันมักจะฝึกพูดภาษาอังกฤษกับเพื่อน ๆ เสมอ ๆ					
9. เมื่อพบปัญหาในการพูดภาษาอังกฤษฉันจะพยายามพูดใหม่เสมอ					
10. ฉันรู้สึกอายเมื่อพูดภาษาอังกฤษผิด					
11. ฉันสามารถออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างชัดเจน					
12. เพื่อน ๆ มักจะชมว่าฉันพูดภาษาอังกฤษเข้าใจง่าย					
13. ฉันรู้สึกอายหากต้องพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน					
14. ขณะที่พูดภาษาอังกฤษฉันไม่กล้าสบตาผู้ฟัง					
15. ฉันจะฝึกทบทวนคำศัพท์ที่ออกเสียงผิดบ่อย ๆ					
16. ฉันอยากแสดงความคิดเห็นแต่กลัวพูดไม่ถูก					
17. ฉันคิดว่าถึงจะพูดผิดบ้างแต่ก็ไม่ใช่ว่าเรื่องร้ายแรง					
18. ฉันนึกอะไรไม่ออกเมื่อต้องออกไปพูดหน้าชั้นเรียน					
19. ฉันตื่นเต้นจนจำสิ่งที่จะพูดไม่ได้					
20. ฉันรู้สึกกังวลใจเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ					

ภาคผนวก ค
ผลการประเมินคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

ตาราง 14 แสดงผลการประเมินค่าความสอดคล้องของเนื้อหา ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้
กิจกรรมและการวัดผลประเมินผลของแผนการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการพูด
ด้วยกลวิธีด้านปัญญา

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ สอดคล้อง
1. ด้านสาระสำคัญ			
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในหลักสูตร	4.80	0.45	มากที่สุด
1.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
1.3 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	4.60	0.55	มากที่สุด
2. ด้านตัวชี้วัด			
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด
2.2 ระบุพฤติกรรมที่ต้องการวัดได้อย่างชัดเจน	5.00	0.00	มากที่สุด
3. ด้านสาระการเรียนรู้			
3.1 มีความยากง่ายพอเหมาะ	4.80	0.45	มากที่สุด
3.2 น่าสนใจและมีประโยชน์ต่อผู้เรียน	4.80	0.45	มากที่สุด
4. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
4.1 นักเรียนได้คิดแก้ปัญหาทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม	4.80	0.45	มากที่สุด
4.2 นักเรียนได้เรียนเป็นกลุ่มและมีปฏิสัมพันธ์ที่ดี	5.00	0.00	มากที่สุด
4.3 นักเรียนได้วิเคราะห์สถานการณ์อย่างรอบคอบ	4.80	0.45	มากที่สุด
4.4 นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน	4.80	0.45	มากที่สุด
4.5 นักเรียนได้คิดเชื่อมโยงนำความรู้ไปใช้กับสถานการณ์อื่น	5.00	0.00	มากที่สุด
4.6 นักเรียนได้สรุปความรู้ร่วมกัน	5.00	0.00	มากที่สุด
5. ด้านสื่อการเรียนรู้			
5.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
5.2 สื่อความหมายได้ชัดเจน	4.80	0.45	มากที่สุด
6. ด้านการวัดและประเมินผล			
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด
6.2 วัดได้ครอบคลุมสาระการเรียนรู้ประกอบด้วยกิจกรรม การเรียนรู้และแบบทดสอบย่อยประจำแผน	4.80	0.45	มากที่สุด
โดยรวมเฉลี่ย	4.86	0.35	มากที่สุด

ตาราง 15 แสดงผลการประเมินค่าความสอดคล้องของเนื้อหา ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้
กิจกรรมและการวัดผลประเมินผลของแผนการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการพูด
ด้วยกลวิธีทดแทน

รายการประเมิน	$\bar{X}$	<i>S.D.</i>	ระดับความ สอดคล้อง
1. ด้านสาระสำคัญ			
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในหลักสูตร	4.80	0.45	มากที่สุด
1.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
1.3 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	5.00	0.00	มากที่สุด
2. ด้านตัวชี้วัด			
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด
2.2 ระบุพฤติกรรมที่ต้องการวัดได้อย่างชัดเจน	5.00	0.00	มากที่สุด
3. ด้านสาระการเรียนรู้			
3.1 มีความยากง่ายพอเหมาะ	4.80	0.45	มากที่สุด
3.2 น่าสนใจและมีประโยชน์ต่อผู้เรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
4. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
4.1 นักเรียนได้คิดแก้ปัญหาทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม	4.80	0.45	มากที่สุด
4.2 นักเรียนได้เรียนเป็นกลุ่มและมีปฏิสัมพันธ์ที่ดี	4.80	0.45	มากที่สุด
4.3 นักเรียนได้วิเคราะห์สถานการณ์อย่างรอบคอบ	4.80	0.45	มากที่สุด
4.4 นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน	5.00	0.00	มากที่สุด
4.5 นักเรียนได้คิดเชื่อมโยงนำความรู้ไปใช้กับสถานการณ์อื่น	4.80	0.45	มากที่สุด
4.6 นักเรียนได้สรุปความรู้ร่วมกัน	5.00	0.00	มากที่สุด
5. ด้านสื่อการเรียนรู้			
5.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด
5.2 สื่อความหมายได้ชัดเจน	4.80	0.45	มากที่สุด
6. ด้านการวัดและประเมินผล			
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
6.2 วัดได้ครอบคลุมสาระการเรียนรู้ประกอบด้วยกิจกรรม การเรียนรู้และแบบทดสอบย่อยประจำแผน	5.00	0.00	มากที่สุด
โดยรวมเฉลี่ย	4.89	0.31	มากที่สุด

ตาราง 16 แสดงผลการประเมินค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดทักษะการพูด
ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ข้อที่	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	0	0.80	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
8	0	+1	+1	+1	0	0.60	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	0	+1	0.80	ใช้ได้
14	0	+1	+1	+1	0	0.60	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
18	+1	+1	0	+1	+1	0.80	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
21	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	+1	0	0.80	ใช้ได้
24	+1	+1	0	+1	+1	0.80	ใช้ได้
25	0	+1	+1	+1	0	0.60	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	+1	0	0.80	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	+1	0	0.80	ใช้ได้

ตาราง 17 ค่าความยาก (P) และค่าอำนาจจำแนก (B) รายข้อของข้อสอบวัดทักษะการพูด
ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ข้อที่	P	B	ผลการประเมิน	การคัดเลือก
1	0.63	-0.30	ใช้ไม่ได้	ตัดทิ้ง
2	0.61	0.43	ใช้ได้	คัดเลือกไว้ใช้
3	0.61	0.43	ใช้ได้	คัดเลือกไว้ใช้
4	0.74	0.35	ใช้ได้	ตัดทิ้ง
5	0.61	0.26	ใช้ได้	คัดเลือกไว้ใช้
6	0.61	0.17	ใช้ไม่ได้	ตัดทิ้ง
7	0.57	0.26	ใช้ได้	คัดเลือกไว้ใช้
8	0.67	0.57	ใช้ได้	คัดเลือกไว้ใช้
9	0.72	0.48	ใช้ได้	คัดเลือกไว้ใช้
10	0.63	0.57	ใช้ได้	คัดเลือกไว้ใช้
11	0.67	0.22	ใช้ได้	ตัดทิ้ง
12	0.72	0.39	ใช้ได้	คัดเลือกไว้ใช้
13	0.67	0.48	ใช้ได้	คัดเลือกไว้ใช้
14	0.59	0.04	ใช้ไม่ได้	ตัดทิ้ง
15	0.61	0.52	ใช้ได้	คัดเลือกไว้ใช้
16	0.65	0.52	ใช้ได้	คัดเลือกไว้ใช้
17	0.63	-0.04	ใช้ไม่ได้	ตัดทิ้ง
18	0.63	0.57	ใช้ได้	คัดเลือกไว้ใช้
19	0.65	0.61	ใช้ได้	คัดเลือกไว้ใช้
20	0.59	-0.04	ใช้ไม่ได้	ตัดทิ้ง
21	0.57	0.61	ใช้ได้	คัดเลือกไว้ใช้
22	0.76	0.39	ใช้ได้	คัดเลือกไว้ใช้
23	0.67	-0.04	ใช้ไม่ได้	ตัดทิ้ง
24	0.59	0.39	ใช้ได้	คัดเลือกไว้ใช้
25	0.59	0.13	ใช้ไม่ได้	ตัดทิ้ง
26	0.63	0.22	ใช้ได้	คัดเลือกไว้ใช้
27	0.70	0.61	ใช้ได้	คัดเลือกไว้ใช้
28	0.63	0.04	ใช้ไม่ได้	ตัดทิ้ง
29	0.65	0.26	ใช้ได้	คัดเลือกไว้ใช้
30	0.63	0.39	ใช้ได้	คัดเลือกไว้ใช้

ตาราง 18 ค่าความยากของข้อสอบรายข้อ เฉพาะข้อสอบที่เลือกไว้ 20 ข้อ

ข้อที่	p	q	pq
1	0.61	0.43	0.26
2	0.61	0.43	0.26
3	0.61	0.26	0.16
4	0.57	0.26	0.15
5	0.67	0.57	0.38
6	0.72	0.48	0.35
7	0.63	0.57	0.36
8	0.72	0.39	0.28
9	0.67	0.48	0.32
10	0.61	0.52	0.32
11	0.65	0.52	0.34
12	0.63	0.57	0.36
13	0.65	0.61	0.40
14	0.57	0.61	0.35
15	0.76	0.39	0.30
16	0.59	0.39	0.23
17	0.63	0.22	0.14
18	0.7	0.61	0.43
19	0.65	0.26	0.17
20	0.63	0.39	0.25
รวม	-	-	5.81

ตาราง 19 ความแปรปรวนของคะแนนรวมของนักเรียนกลุ่มที่นำแบบทดสอบไปทดลองใช้

นักเรียนคนที่	คะแนนรวม	นักเรียนคนที่	คะแนนรวม
1	16	24	17
2	5	25	19
3	19	26	19
4	19	27	7
5	5	28	14
6	18	29	4
7	11	30	6
8	10	31	8
9	14	32	20
10	10	33	17
11	11	34	13
12	7	35	8
13	4	36	7
14	18	37	16
15	6	38	19
16	20	39	15
17	18	40	9
18	8	41	15
19	18	42	12
20	17	43	19
21	17	44	12
22	11	45	14
23	15	46	6
ความแปรปรวนของคะแนนรวม (S^2)			26.19

หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้สูตรของคูเดอร์ - ริชาร์ดสัน (Kuder - Richardson) (ประสาธน์ เถลิง. 2556 : 192)

$$\text{สูตร} \quad r_{tt} = \left(\frac{k}{k-1} \right) \left(1 - \frac{\sum pq}{S^2} \right)$$

เมื่อ r_{tt} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ

k แทน จำนวนข้อสอบทั้งหมด

S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

p แทน สัดส่วนของนักเรียนทำถูกแต่ละข้อ

q แทน สัดส่วนของนักเรียนทำผิดแต่ละข้อ ($q = 1 - p$)

จากตาราง 19 และ 20 จะได้ว่า

$$\sum pq = 5.81 \quad S^2 = 26.19 \quad \text{และ} \quad k = 20$$

แทนค่าในสูตรจะได้ว่า

$$\begin{aligned} r_{tt} &= \left(\frac{20}{19} \right) \left(1 - \frac{5.81}{26.19} \right) \\ r_{tt} &= 0.8191 \end{aligned}$$

ดังนั้น แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.8191 หรือร้อยละ 81.91

ตาราง 20 แสดงผลการประเมินค่าความสอดคล้องของแบบสอบถามความมั่นใจในตนเองของนักเรียน
ฉบับสมบูรณ์

ข้อความ ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
3	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
6	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
8	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
15	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

หมายเหตุ +1 แน่ใจว่าแบบสอบถามนั้นวัดได้ตรงตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
 0 ไม่แน่ใจว่าแบบสอบถามนั้นวัดได้ตรงตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
 -1 แน่ใจว่าแบบสอบถามนั้นไม่วัดตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

ตาราง 21 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r_{xy}) และหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบสอบถาม
ความมั่นใจในตนเองฉบับสมบูรณ์

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (r_{xy})
1	0.40
2	0.48
3	0.70
4	0.80
5	0.65
6	0.55
7	0.65
8	0.41
9	0.59
10	0.75
11	0.46
12	0.60
13	0.61
14	0.82
15	0.60
16	0.66
17	0.70
18	0.61
19	0.54
20	0.60
ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.92	

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวจิตตาภรณ์ บุญมี
วันเกิด	วันที่ 20 มีนาคม พ.ศ. 2525
สถานที่เกิด	อำเภอห้วยผึ้ง จังหวัดกาฬสินธุ์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 14 หมู่ 5 ตำบลดงหมู อำเภอห้วยผึ้ง จังหวัดมุกดาหาร 49150
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ครูชำนาญการ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ 46110
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2544	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนธาตุพนม จังหวัดนครพนม
พ.ศ. 2548	ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) วิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
พ.ศ. 2561	ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

